

کارگران جهان متحد شوید!

۳۱۴ صفحه

۹۷

پیکار

سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر

سال دوم - دوشنبه ۱۸ اسفند ۱۳۵۹ بها ۳۰۰ ریال

در صفحات دیگر این شماره:

- راهپیمایی ده هزار نفری در مراسم تدفین سه شهید کمونیست
صفحه ۵
- نیروهای کمونیستی و انقلابی کردستان جنایات حزب دمکرات
را محکوم میکنند!
صفحه ۱۱
- عوام فریبی و دروغبارانی: جلوه‌ای از ابورتونیسیم "راه کارگر"
صفحه ۱۷
- در اخلاقیات!
"سود ویژه" طاغوتی است!
صفحه ۲۷

شهادت سه رفیق کمونیست پیکارگر در یورش وحشیانه حزب دمکرات به دفتر سازمان در بوکان

روز هفتم اسفند در اثر حمله وحشیانه حزب دمکرات به مقر سازمان در بوکان حداقل سه تن از رفقای ما شهید شدند، تعدادی زخمی و حدود ۲۴ نفر توسط افراد حزب دمکرات دستگیر شدند. سازمان ما و کمیته کردستان سازمان اعلامیه‌ها و تراکت‌هایی در این مورد منتشر کرده اند که ما آنها را در اینجا می‌آوریم:

بقیه در صفحه ۱۱

رفیق شهید طاهر ابرهیمی

رفیق شهید محمود ابلاغیان

رفیق شهید باقیل خیاطی

کشتار سه رفیق کمونیست
بندست حزب دمکرات
را محکوم نماییم!

سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر

۱۳۵۹/۱۲/۱۸

سرمقاله

پیرامون اقدام جنایتکارانه اخیر حزب دمکرات

هفته گذشته، کردستان نا همد جنایت هولناک و فجیعی از جانب حزب با صلاح دمکرات بود، جنایتی که چند روز، همه رویداد های کردستان را بشوئی تحت الشعاع خود قرار داد. حزب دمکرات با یک هجوم حساب شده و در پی یک درگیری کوچک ایجا د شده توسط افرادش به مقر سازمان در بوکان هجوم می‌آورد و بنا محاصره آن توسط عناصر مسلحش، با انواع سلاح سنگین و سبک مقرر سازمان را زیر آتش خویش میگیرد و یک جنگ تحمیلی و بنا بر برابر به رفقای مادر "مقر"، تحمیل میکند. در طول یک ساعت درگیری، رفقای ما به ناگزیر بدفاع قهرمانانه‌ای در برابر هجوم تها و زکا رانه و ضد انقلابی مزدوران حزب برمیخیزند و در حالیکه در زیر شدیدترین حملات مزدوران حزب با سلاحهای سنگین و سبک قرار داشتند، در برابر

بقیه در صفحه ۲

رفیق شهید مالک عباسی:

کمونیستی که در راه
آگاهی و رهایی
زحمتکشان جان داد
صفحه ۲۱

پیام بیست و ششمین کنگره
سوسیال امپریالیسم:
سازش با امپریالیسم آمریکا،
سرکوب انقلاب خلقها! صفحه ۱۹

گلوله پاسدار: عید ریژیم جمهوری
اسلامی به کارگران کفش سازی!
صفحه ۱۵

مرگ بر امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی خلقهای ایران

بقیه از صفحه ۱

این هجوم قهرمانانه ایستا دند. در پی این حمله وحشیانه ۳ تن از رفقای پیکا رگرم، قهرمانانه شهادت میرسند و چندین نفر زخمی میگرددند، چندین ده نفر به اسارت مزدوران حزب درمیایند و اموال "مقر" بتاراج میرود. همای این حرکات وحشیانه، در برابر پرچمان متحیر و معترض مردمی صورت میگردد که مزدوران حزب در برابر آنان سدی از سلاح کشیده بودند، تا مگر حرکتی از جانب آنان بر علیه متجاوزان صورت نگیرد. جنایت اخیر حزب دمکرات، نه یک حرکت اتفاقی، بلکه جزئی از سلسله حرکاتی بود که حزب از مدت‌ها قبل بر علیه نیروهای انقلابی بسط اشکال مختلف در پیش گرفته بود. انشا و اعلامیه های تهدیدآمیز بر علیه نیروهای انقلابی بها طرف جلوگیری از فعالیت انقلابی آنها، خلع سلاح برخی نیروهای انقلابی و منجمد تعدادی از پیشروگان سازمان ما، بوجود آوردن زمینه های چنددرگیری مسلحانه با رفقای کومله (که با همبازی آنها و خلق انقلابی کردخشنی گردید) و... اشکال مختلف تجلی این سیاست ضدانقلابی در برابر نیروهای انقلابی، در گذشته بود. در مقیاس وسیعتر، این برخورد حزب دمکرات بسط نیروهای انقلابی و آغاز فصل جدیدی در روابط سیاسی و تاکتیکی خود با آنها، بخشی از حرکت سیاست عمومی حزب دمکرات در سه پهنه های مبارزه ملی و طبقاتی و در صحنه سیاست کشور است سیاست و حرکتی که دقیقاً در ارتباط با مجموعه تحولات و روندهای سیاسی جامعه و کردستان در ماههای اخیر قابل تحلیل و ارزیابی است. همانطور که در مقاله پیکا ۹۶ توضیح دادیم، جامعه ما در دوره اخیر و بویژه پس از جنگ (علیرغم یکدوران فترت کوتاه)، با دو جریان (تشدید یا بنده سیاسی مواجه بوده است، که علیرغم افت و خیزهایش حرکتی صعودی و روبه بالا را طی نمیکرده است. یکی حرکت اوچگیر بسازرات توده ها و بر علیه نظم وجود و فروپاشی تدریجی توهمات توده ها و دیگری حرکت روبه نزایستد اختلافات و تضادهای درونی ضد انقلاب جامعه گسترش این دورشته تضاد در سطح و عمق جامعه و بیوستگی و درهم پیچیدگی تارهای آن بسط یکدیگر، سیاست خاصی در مناسبات سیاسی نیروها و احزاب بوجود آورد و فعلات و انفعالات سیاسی در مناسبات این نیروها و احزاب، در جهت گیری سیاسی آنها و... ایجا دشود.

آلترنا تیو خود بر روند سیاسی جامعه و بمنظور غلبه بر بحران انقلابی موجود، صف آرائی کرده اند. نیروهای هدایت کننده این دو جبهه ضد انقلابی را در تیکسو لیبرالها و در سوی دیگر حزب جمهوری، تشکیل میدهند که هم اکنون در نبرد سختی با یکدیگر بر سر عبور و نبرد و برای تضعیف و یا حذف دیگری تلاش می نمایند. هر یک از این نیروها اکنون بطرز خاصی خویش، در تلاش برای جذب متحدینی برای خود مشغول است. کردستان و احزاب و نیروهای سیاسی آن نیز از این فعل و انفعالات عمومی سیاسی، برکنار نیستند و این تا شبر، عمدتاً در حرکت حزب دمکرات با زتاب خویش را می یابد.

جنگ دوم در کردستان، در اوایل سال اخیر که با تهاجم گسترده و همه جا نبر رژیم آغاز گردید، اگرچه جنبش مقاومت عظیمی را از جانب خلق کرد بویژه در شهرها، که سخت اصلی ضربه رژیم را بخود معطوف کرده بود، ایجا دشود، لیکن در عین حال کیفیت نویینی در مبارزه خلق کرد، از لحاظ مضمون طبقاتی آن بوجود آورد که بهیچوجه نمیتوان آن صرف نظر کرد. این کیفیت همانا برجستگی بیشتر مبارزه طبقاتی در مجموعه مبارزات ملی - طبقاتی خلق کرد بود. با زتاب این کیفیت نویین در کردستان بصورت ایجاد تزلزلاتی در مبارزه سیاسی نیروهای بینا بینی و اقشار مرفه کردستان، انعکاس می یابد. در واقع تداوم گسترش جنبش خلق کرد، آنهم در شرایط ناموزونی مبارزه طبقاتی در ایران، بتدریج نیا زمندا چنان بتانسیل و کیفیتی میگردد که دیگر تما یلات ناسیونالیستی و ملی به تنهایی قادر به پاسخگویی و تامین نیروهای محرکه آن نیستند. اهداف طبقاتی مبارزه تشنه نیروی محرکه ای است که میتوانند در آمیزش با اهداف ملی، نیروی محرکه لازم برای جنبشی را فراهم نمایند که ناچاراً راست تقریباً به تنهایی با سنگین یک نبرد مسلحانه سراسری در برابر تجار و زو تهاجم وحشیانه رژیم را بردوش کشد.

بردمحدود تما یلات و اهداف ناسیونالیستی و ملی، باعث میشود که در صفوف فشرده خلق کرد، شکافهای محسوسی حاصل شود، و نیروهای کسه انگیزه طبقاتی، استواری آنان را به درون جنبش نگذاشته و تما یلات و اهداف ملی مهمترین نیروی محرکه آنان را تشکیل میدهد است، دستخوش تزلزلات و یاسا زشهای خیانتکارانه در روند عمومی جنبش گردند. این صف بنسندی و تغییرات عمیقی خود را بطور محسوسی در جریانات سیاسی در کردستان و بویژه حزب دمکرات منعکس می نماید. تحت تاثیر این تغییرات توان از اهداف و مفاصلین طبقاتی و ملی جنبش، حزب دمکرات بمثابه نماینده ناسیونالیسم میان پوسیده و ضد انقلابی بورژوازی کردستان، بتدریج هر چه بیشتر از صفوف مردم فاصله میگردد و در حدیث بسا

روند گسترش مبارزه طبقاتی در کردستان بسط رویا روشی مستقیم با آن می پردازد. حرکات ضد انقلابی حزب در برابر مردم، با شکل مختلف فزونی گرفته و ضدیت آن با نیروهای انقلابی در کردستان چهره آشکارتری بخود میگیرد.

این سیاستهای ضد انقلابی حزب، بتدریج توده های هر چه بیشتری را از دور ویرا و می - برانگند و بسط نیروهای انقلابی سوق میدهد و یا حداقل بر توهوا اعتماد استوار آنان نسبت به حزب خدشه جدی وارد میاورد. بنهین جهت حزب بناچار هر چه بیشتر بر نیروهای نظامی اش متکی میگردد و میکوشد تا خلا ناشی از فروپاشی تدریجی توهمات توده ها را با گسترش و تحکیم دستگا های بوروکراتیک و نظامی خویش جبران نماید. این کیفیت جدید در مناسبات حزب با خلق کرد، بیش از پیش او را بصورت طبقه یک ماشین دولتی سرکوبگر که گوشه ازمها اکنون به تحریرین برای حاکمیت ضد انقلابی خویش در کردستان مشغول است، در میاورد.

این تغییرات، بتدریج حزب را به ملجاء و پناگاه منفورترین عناصر ضد انقلابی و مطرود از سران فئودالها و عشا پیرتا قاچاقچیان مواد مخدر، و از جاشهای مزدور گرفته تا مزدوران بعشی و هوا خواه رژیم شاه و بختیارخان، تبدیل میکند حزب دمکرات با تشکیل تدریجی این دستگا ه بوروکراتیک و نظامی ضد انقلابی خویش و تحمیل آن بر جنبش خلق کرد، هر روز بیشتر در برابر توده ها قرار میگردد و با آنان بسان یک حکومت و دستگا دولتی سرکوبگر عمل میکند. از گسترش مبارزه طبقاتی آنان جلوگیری، فئودالها و مرتجعین منطبقه را در کنگف حمایت خود قرار میدهد بر دهقانان به انواع مختلف مالیات می بندد و از آنان اخاذی می نماید.

این جریانات، بعلاوه نزدیکی و همکاری آشکار حزب دمکرات در مناسبات خارجی اش بسا بعضی های ضد انقلابی و با دارودسته های ارتجاعی نظیر بختیار و... بیش از پیش بسط برانگنده شدن توده های کرد را زیر امون حزب و جذب آنان بسط نیروهای انقلابی منجر گردیده است. همین روند، حزب دمکرات را بیش از پیش به ضدیت آشکار با نیروهای انقلابی کشانده است که آخرین نمونه آنرا در جنایت اخیر حزب نسبت به سازمان ما در کردستان میتوان بخوبی مشاهده نمود.

حزب دمکرات پس از انشای رویزیونیستی درونی اش، فضای با زتری برای جولان سیاسی و نزدیکی به باندها و نیروهای ضد انقلابی در عرصه بین المللی بوجود آورد و او را بسط دسته - بندیهای نویین و نزدیکی با دولتهای ارتجاعی بویژه دولت بعثت و باندهای ضد انقلابی مزدور امپریالیسم در خارج از کشور، نظیر بختیار، سوق مفا هده نمود.

بقیه در صفحه ۲۶

مبارزه با امپریالیسم از مبارزه با ارتجاع داخلی جدا نیست

جنبش کارگری

مروری بر اعتصاب اخیر کارکنان شرکت واحد

درتداوم و اجگیری مبارزات طبقه کارگر برای کسب حقوق منافی و بخصوص سودویژه و عیدی کارکنان منطقه ۳ شرکت واحد اتوبوسرانی نیز دست به اعتصاب و تحصن زندند که علیرغم به سرانجام نرسیدن، درسهای گرانبهای برای کارگران به همراه داشت. از اینرو بررسی آن ضروری میگردد. ابتدا لازمست ببینیم جریان واقعه چگونه بوده است:

صبح روز ۳/۱۲/۵۹ رانندگان و کمک رانندگان صبحکار منطقه ۳ موقع تحویل اتوبوسها از توقفگاه، بهخشنامدای را مشاهده میکنند که در آن صحبت از بروز مشکلاتی در امر پرداخت عیدی کارکنان کرده بود. این خبر در میان تمام رانندگان و کمک رانندگان خطوط میپیچد و ظهر هنگامیکه کارتهای حقوق بهمین را دریاقت میکنند، مشاهده قیدنشده عیدی و پاداش در آن، کسسی تمام بلی نسبت به گرفتن کارتهای خودشان نمی دهد. اغلب میگفتند "حالا که عیدی را نمی دهند حقوق بهمین را هم نمیگیریم." بعد از ظهر اغلب رانندگان برای دیدن یکدیگر و اتخاذ تصمیم مشترک به توقفگاه مراجعه میکنند. همچنین کارکنان منطقه ۴ نیز از دریافت حقوق خودداری مینمایند.

بدین ترتیب کارکنان شرکت واحد (منطقه ۳) متحدان دست به اعتصاب زده و تصمیم میگیرند تا تحصن کنند و حتی شب عده زیادی در توقفگاه میخوابند.

صبح روز دوشنبه ۴/۱۲/۵۹ انجمن اسلامی به تکیه پوافتاده و رئیس آن برای غریب رانندگان به سخنرانی پرداخته و میگوید "من خودم در شهرداری بودم و فیشهای عیدی را امضا شده دیدم اگر قبول ندارید شما بنده بفرستید بروی ببینیم!" اما رانندگان که ما هیت فدکا رگری اورا میشناختند، اورا هوکرده و پاشین میکشند! رئیس منطقه نیز سعی میکند با وعده اینکه تمام چهره رشنیه عیدیه را خواهند پرداخت، کارکنان را وادار به شکستن اعتصاب کند، اما علیرغم توهمی که بسیاری از رانندگان نسبت بسوی داشتند، از آنجا که اورا عملاً درصفاً مقابله خود میدیدند، اورا نیز هو میکشند.

هنگام ظهر عده ای دوتا بوت را که با پرچم پوشانده بودند به محل تحصن میاوردند و به بهانه اینکه الان زمان جنگ است و اینها شهدای جنگند سعی داشتند اعتصابیون را تحت فشار قرار دهند تا اعتصاب خود را بشکنند ولی رانندگان که متوجه سبک بودن تا بیوتها میشوند، آنها را از جنگ آن

چگونه مبارزاتمان را برای خواسته هایمان (سود ویژه و...)

متحد و یکپارچه کنیم

سرمایه داران، تاجران و زمینداران حزب... های مخصوص خود را دارند، حزب جمهوری اسلامی بهشتی ها، نهضت آزادی بازرگانها، جبهه ملی سنجابی ها و.....
نمایندگان سرمایه داران برکسی های مجلس تکیه زده اند، بنی صدر نماینده سرمایه داران لیبرال بر تخت ریاست جمهوری نشسته است، تاجران میلیونها دلار را بنیاد مستضعفین قرار داده و خلاصه دولت و ارکان قدرت در دست طبقه سرمایه داران است. اینها برای کارگران نیز در مقابل سرمایه داران با یه متحد باشند، باید در کارخانه و بیرون کارخانه سازمان مخصوص خود را داشته باشند، در کارخانه بدون شورای واقعی و اتحادیه واقعی نمیتوانند به بخشی از بقیه در صفحه ۲۳

تنها مشتای گره کرده و سینه پراز کینه و خشم در مبارزه برای گرفتن خواسته های برجسته کارکنان نیست. این مشتای گره کرده، این سینه های پراز کینه و خشم که از ظلم و ستم سرمایه داران برتن وجان ما کارگران همیشه جاری است کار طاقت فرسا و مزد بخور و نمیز، عقب مانندن قسط و کرایه خانه، گرانی، فقر و بیدختی که مردم نصرت ما را از نظام سرمایه داری بیشتر و بیشتر میکند، زمانی میتواند کاری باشد که با هدف، با برنامه و با رهبری دست به مبارزه بزنیم. مبارزه کارگران بدون رهبری و تشکیلات محکوم به شکست است، تنها چاره ما کارگران برای پیش بردن مبارزاتمان، برای حتی جزئی تری خواسته ها، اتحاد و تشکیلات است.

گرفتن سود ویژه بنام های وام یا پول غذا یا اضافه تولید و... انحرافی است در مبارزات امروز طبقه کارگر!

کارگران مبارز!

مشترک که گرفتن سود ویژه است مبارزه میکنند و حرف تمامیشان هم یکی است اما چون این مبارزات جدا از هم صورت میگیرد، ضربه کاری را نمیتوانند به رژیم جمهوری اسلامی وارد آورد.
کارگران مبارز با امروز خوبی اغلب کارگران پی برده اند که با یه متحد شوند و اتحادیه های واقعی کارگری ایجاد کنند و خواست مشترکشان را از این طریق از دولت سرمایه داری بگیرند. اما اینکه به چه وسیله ای می بایست موفق شوند هنوز نمیدانند و طبقه کارگران آگاه است که غذا رند مبارزه طبقه کارگر امروز پراکنده شده و هرکدام برای جدا گانه بیرون و طبقه کارگران آگاه است که با افشای توطئه ها و تفرقه اندازی های رژیم حاکم و عوامل مزدورشان مانع تفرقه در صفوف کارگران گردند.

مبارزه کارگران ایران برای گرفتن چهار ماه سود ویژه روز بروز شدت بیشتری باید. این مبارزه امروز در کمتر کارخانه ای است که جریان نداشته باشد. کارگران آگاه چهار ماه سود ویژه را حق خود میدانند و بعنوان قسمتی از دستمزد که در عرض یکسال زحمتشان پرداخت نشده و اکنون می بایست تمام ما پرداخت شود تقریباً تمام کارگران بر علیه قانون فدکاری "لغو سود ویژه" اعتراض کرده اند قاضی که چهار ماه سود ویژه کارگران را به ۲ ماه رسانده و ۲ ماه آن را به جیب سرمایه داران میریزد، اما با وجود گسترش زیاد این اعتراضات، هنوز آن نیرویی که دولت سرمایه داری را وادار به عقب نشینی کامل کند وجود ندارد. این ضعف اساسی طبقه کارگر است که بطور پراکنده و جدا از هم دست به مبارزه میزند و تشکیلاتی وسیع نوده ای مثلاً اتحادیه های واقعی کارگری ندارد. کارگران کارخانه نجات امروز همگی برای یک خواست

این وظیفه کارگران آگاه است که برای کارگران روشن کنند که رژیم فدکاری نیست این است که مانع اتحاد کارگران شود و بهمین بقیه در صفحه ۴

پیش بسوی ایجاد حزب طبقه کارگر

عده درآورده و متوجه میشوند که سنگ و چوب میباید؟ از اینرو خوشگینا نه بسا همان چوبها به تعقیب حاملین تا بوتا کسه معلوم شد پاسداران با لباس شخصی بوده اند میپردازند. این واقعه به رانندگان حق نیست مبارزه شان را نشان داده و موجب افشای بیش از پیش رژیم گردید.

توطئه دیگری رژیم بر علیه اعتصابیون در اینروز بوسیله نما یبند مسجد "الرسول" نازی - آبا دانجا گرفت. او به محل توقفگاه آمده و با نشان دادن مقداری ریورآلات زنا نه میگوید که "ایشان را زنا ن مسجد داده اند، بگیرید و راضی شوید!" این عمل باعث برانگیخته شدن خشم شدید کارگران شد بطوریکه فرد مذکور مجبور به فرار گردید.

رژیم با این اعمال و تبلیغات فراوانی که حول آنها در روزها میهای جیره خواریش برافراخت، قصد داشت اعتصابیون مبارزان تحت فشار روانی قرار دهد. این مزدوران که خودشان علاوه بر جایدن دارائی مردم، دانشا و به بهانه های مختلف دست گدائی بسوی کارگران و زحمتکشان دراز میکنند، خیال میکنند که توده ها حق خود را گدائی خواهند کرد تا فل آنکه "حق گرفتاری است و نه دادنی!" و رانندگان مبارز شرکت واحد

نیز به این مسئله پی برده و مشت محکمی بر بوزه جیره خواریان حلقه بگوش رژیم زدند. شب هنگام نیز عده ای از رانندگان و کمک رانندگان در توقفگاه میخواستند ضمن آنکه عده ای از خانواده های اعتصابیون در این مدت به جمع آنها پیوسته و برای پدران و همسران خود غذا میاوردند. سرانجام صبح روز ۱۳۵۹/۱۲/۵ فرا میرسد. یکی از اعضای هیئت مدیره که سرپرست امور اداری شرکت واحد نیز هست، بلند گویست گرفته و به اعتصابیون هه دقیقه مهلت میدهد که تا بیوسه را سوار شده و بیرون آورند. این در شرایطی بود که پاسداران اسلحه به دست سرما به نیز در محل حضور داشتند و حتی یکی از رانندگان توسط دو پاسدار تهدید به مرگ شد و بزور او را سوار را توبوش میکنند. بدین ترتیب مزدوران رژیم بزور سر نیزه، با توهین به کارکنان اعتصابی و "خدا انقلابی" خواندن آنها اعتصاب را سرکوب میکنند. در این جریان که با اعتراض و مقاومت برخی از اعتصابیون مواجه شد تعدادی از رانندگان دستگیر شده و عده ای نیز زخمی میشوند. رانندگان بعد از شکسته شدن اعتصاب دست به مقاومت متفی زده و ضمن کم کاری در آن روز بنا به گزارش تعدادی از توبوسها را خراب میکنند!

عمل شکست اعتصاب

این اعتصاب که با صلح کوتاهی از اعتصاب قبلی منطقه ۴ شرکت واحد، صورت گرفت علی رغم

برخورداری از ادیکال لیسم اعتصاب کنندگان، از رهبری سازماندهی آگاهانه ای برخوردار نبود. این ضعف بزرگ در کنار عدم هماهنگی و وحدت عمل تمامی مناطق اتوبوسرانی، عوامل اصلی به نتیجه نرسیدن اعتصاب بود. بهر آنکه کارکنان در اعمال اعتراضی شان تاکنون بشکل برجسته ای خود را نمایان ساخته است، مثلاً قبل از آغاز اعتصاب اخیر، از روز ۵۹/۱۱/۲۸ در بخش مینی بوس رانی منطقه عباس آبا با اعتصابی با خواسته های مشترک، انجام میگیرد که با دخالت پاسداران سرمایه و تیراندازی آنها شکست می شود. با در جریان تحسن کارکنان منطقه ۳ شایع شده بود که کارکنان منطقه ۴ گفته اند "بعلت عدم حمایت منطقه ۳ از اعتصاب چند هفته قبل ما، ما نیز از آنها حمایت نمیکنیم!" این تفرقه که بیانگر ناآگاهی طبقه ای کارکنان میباید، ضرورت کار آگاهانه هر چه بیشتر در

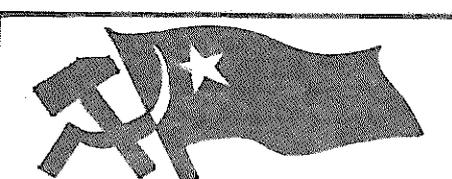
میان آنها و سازماندهی مبارزاتشان را برای کمونیست ها مطرح میسازد. بخصوص با توجه به نقش مهمی که شرکت واحد در تهران دارد و مبارزان کارکنان آن انعکاس بسیاری میباید. به همین دلیل هم هست که رژیم هر بار از حرکت آنها شدیداً بوحشت افتاده و سعی در خواباندن فوری آنها داشته است. با توجه به انقلابی جامعه و آجگیری مبارزات کارگری بخصوص با طر خواسته های صنفی پیش از عید، ارتقا جنبش تنها درگرو بردن عنصر آگاهی در میان جنبشهای خود بخودی و سازماندهی آنها است.

کاری برای کارگران گذاشته اند. همانطور که می بینید عوامل مزدور رژیم جمهوری اسلامی از ترس خشم سراسری کارگران و آجگیری مبارزات آنها در هر کارخانه بیست صورت سعی در به سازش کشاندن کارگران کرده اند. بنا بر این کارگران آگاه امروز می بایست این توطئه و فریبکاری جدید رژیم سرمایه داری را در میان توده های کارگرا فشا کنند تا مبارزه آنان از عمق بیشتری برخوردار گردیده و مانع از توقف مبارزه شان شود.

کارگران آگاهی بایست تبلیغ نمایند که گرفتن وام یا پول غذا و غیره بجای سود ویژه واقع به نفع رژیم خواهد بود چرا که در هر صورت تبدیل چهار ماه سود ویژه کارگران به ۲ ماه رسمیت پیدا خواهد کرد و در آینده تنها ۲ ماه به کارگران پرداخت خواهد شد. آنهم به بعنوان قسمتی از دستمزد کارگر بلکه بعنوان پاداش وعیدی. در واقع رژیم جمهوری اسلامی اگر برای امسال موفق شود که قانون لغو سود ویژه را اجرا نماید، سال آینده دستش درجا و زبه حقوق کارگران بیشتر با خواهد بود. بنقل از ویژه نامه مبارزات کارگری شماره ۲

مثلاً به اندازه مزایای حق مسکن، حق خواروبار و حق اولاد بیشتر از قانون ضد کارگری دولت گرفته اند. در کارخانه ایران کاوه میخواستند با دادن ۳۵۰۰ تومان وام ۲۴ ماهه جلوی آجگیری مبارزه کارگران را بگیرند. در کارخانه مزدا هم یکجوری مدیریت سعی در دمیلفی جزئی به غیر از ۲ ماه تصویب شده دولت را پرداخت کنند تا اعتراض کارگران را بخواباند. در کارخانه لندرو گرفته اند تا مبارز کارگران هر روز ۴ ساعت اضافه کاری کنند و ۲۰ روز هم بعنوان پاداش اضافه تولید بیشتر از ۲ ماه تصویب شده دولت پرداخت میکنند.

در کارخانه لیلان هم توی روز مدیریت ضد کارگر گرفته است اگر کارگران ۱۵ اتوبوس تا آخر ماه تولید کنند ۲۰ روز بعنوان پاداش اضافه تولید بیشتر خواهد برداخت. و هر روز ۴ ساعت اضافه

بقیه از صفحه ۳
گرفتن
دلیل در هر کارخانه بنوعی مبارزه را کور میکند یکجا توسط پاسداران خود و توسط تفنگ و گلوله و جای دیگر با سازش کشاندن مبارزه کارگران و فریبکاری و غیره این نیت شوم خود را انجام میدهد.
چیزی که این روزها هر کارگر آگاه و مبارزی با ید بداند این است که نباید به هیچ وجه مبارزه برای گرفتن سود ویژه را به سازش کشانده و بعضی چهار ماه سود ویژه فرضا ۲ ماه پاداش و وام و غیره گرفت. کارگران آگاهی باید با افشای این فریب جدید سرمایه داران، کارگران را به مبارزه قاطعانه تری هدایت کنند.

امروزمی بینیم که شورا های سازشکار برای جلوگیری از مبارزات کارگران پیشنهاد گرفتن یک پول جزئی بنا موامو یا مزایا و پول غذا و کارائی و غیره را دارند مثلاً در کارخانه بنظر مبارزه کارگران مدتها قبل برای اجرای طبقه بندی مشاغل و افزایش حقوق جریان داشت، سر سود ویژه با گرفتن ۲ ماه دستمزد و مزایا جلوی اعتراض کارگران را میگیرند و تا زه منت سر آنها میگذارند که برای سایر کارکنان نگویند که

۴۰ ساعت کار در هفته برای کارگران

خلق ها و مسئله ملی

خون کمونیست قهرمان رفیق طاهر ابراهیمی سرخی پرچم ماست!

در حمله وحشیانه حزب دمکرات به مقرران ما در بوکان کمونیست دیگری با مقابله انقلابی خود در برابر این حزب ضدانقلابی، خویش را تقدیم راه‌های طبقه کارگر و خلق ستم‌دیده کرد نمود، اورفیق طاهر ابراهیمی بود.

رفیق طاهر ابراهیمی انقلابی دانشگاه ارومیه بود، با او جگربری مبارزات انقلابی توده ها در سال ۵۶، رفیق دانشکده را رها کرد و در سنگر طبقه کارگر و توده ها به پیکار انقلابی بسا رژیم ضد خلقی شاه پرداخت، او در تشکیل و فعالیت جمعیت آزادی زحمتکشان بوکان نقش فعالی را ایفا نمود، طاهر در تنگناهای شهر، با شرکت در مبارزات دهقانان آنجا، کمی کردستان درمناظره زمینها، در درگیریهای مسلحانه دهقانان بر علیه فئودالها و مالکین مبارزه میکردند، فعالانسه شرکت نمود.

یکی از همزمان انقلابی او پیشمرگه انقلابی، رفیق شهید تیمور حسینی بود که مشترکا با تشکیل محفلی انقلابی، فعالیت وسیعی را در بوکان آغاز کردند، رفیق طاهر به اتفاق سایر همزمانانش از جمله رفیق شهید تیمور، در بستوی منزلی، دستگا هلی کبی را که با زحمت

راهپیمائی ده هزار نفری در مراسم تدفین سه شهید کمونیست

مردم مبارز بوکان!

همانطوریکه میدانید سازمان پیشگام... در سراسر ایران به ملت بسی انقلابی خود، همواره برود پرورشیم ارتجایی جمهوری اسلامی بسوسوه و در این راه شهیدای زیادی را تقدیم خلقهای ایران نموده است.

حزب دمکرات نیز با پرورش خود به متوجهترگان ما در تاریخ پنجشنبه ۵۹/۱۲/۲۷ من حرکت رژیم را در شمال ما و چپخانه قیامت خلق کرد و تکرار کرد. و در این پرورش و چپخانه احد اقل ۳ شهید دیگر تقدیم جنبش مقاومت کرده و چندین نفر از پیشگامان و هواداران سازمان ما زخمی و مجروح شدند.

۴ نفر نیز ششراسیمر گردیده اند.

با تجمع واحدی خود از ساعت ۱۱ صبح میدان یاد بود این حرکت ضد انقلابی حزب دمکرات را محکوم کرده و خواهشمان پس گرفتن چنانچه شهیدان آزادی اسرا و زخمیهای خود از دست حزب دمکرات گردیدیم.

از سازمان بیکار
درباره آزادی طبقه کارگر
(گروه کردستان)
۱۳۰۱/۱۲/۸

بوکان به وحشت افتاده بودند، با تیراندازی اقدام به پراکندن صفوف مردم کردند بقیه در صفحه ۱۰

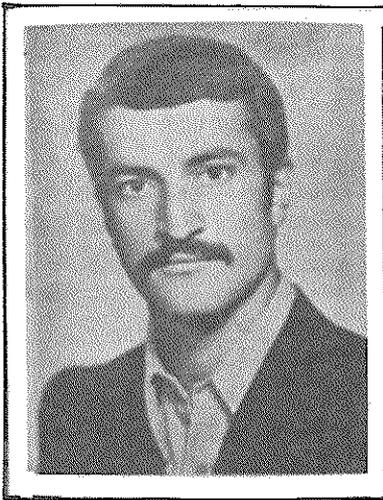
بدنبال حمله وحشیانه حزب دمکرات به مقرران ما در بوکان و شهادت حداقل سه نفر از رفقای ما، کمیته کردستان سازمان ملی اطلاعیه‌ای از مردم زحمتکش بوکان دعوت کرد تا روز جمعه ۵۹/۱۲/۲۸ در اعتراض به عمل سنگین و ضد خلقی حزب دمکرات در راهپیمائی شرکت کنند. راهپیمائی از جلومقرسا زمان آغاز گردید و در طول مسیر زحمتکشان بوکان با پیوستن به صف راهپیمایان اعتراض و نفرت خود را به اقدام جنایتکارانه حزب دمکرات ابراز میداشتند همچنین حدود ۳۰ نفر از ویا ش حزب دمکرات در مسیر راهپیمائی با دادن شعارهایی بر علیه سازمان ما و نیروهای انقلابی قصد برهم زدن صفوف راهپیمایی را داشتند که با مقابله سرسختانه راهپیمایان خشمگین از جنایات حزب دمکرات مواجه شده و در اثر حرکت تظاهرات کنندگان تا مقر حزب دمکرات به عقب رانده شدند، در مقابل مقر حزب دمکرات مردم با ردیگر با دادن شعارهایی، جنایات حزب دمکرات را محکوم کردند، افراد مسلح دمکرات که از نفرت انقلابی زحمتکشان

به آرمان سرخ کمونیست قهرمان رفیق باقی خیاطی وفادار بمانیم!

آنها دلیرانه در راه آزادی طبقه کارگر و خلقهای ستم‌دیده ایران بیکار نمودند و ناخواسته در راه توسط حزب دمکرات به شهادت رسیدند. سه کمونیست قهرمان سه رفیق بیکارگر، همسران دلیر خلق ستم‌دیده کرد، فرزندان دلاور کردستان، عاشقان راه آرمانهای کارگران و زحمتکشان کردستان خون خود را وقف تداوم انقلاب خلقهای ایران نمودند. کاک باقی خیاطی "دانشجوی انقلابی، پیشمرگه کمونیست از جمله آنها بود.

کاک باقی خیاطی، دانشجوی دانشگاه تبریز بقیه در صفحه ۱۲

راه سرخ کمونیست قهرمان رفیق محمود (رضا) ابلاغیان را با تمام توان ادامه دهیم!

او یک کمونیست بود، قلبش برای طبقه کارگر زحمتکشان و خلقهای ستم‌دیده می تپید، سه آرمانش که آرمان طبقه کارگری کمونیسم بود تا پای جان وفادار ماند و در راه آن جان باخت، در دورانج طبقه کارگر و زحمتکشان را لمس کرده بود و شیرینی مبارزه طبقاتی را در محیط آکنده ز فقر خوانده، در کارهای طاقت فرسای تابستانی، در کارخانه‌ها و در میان خلق ستم‌دیده گردشیده بود، صمیمیت، صداقت، پشتکار و

جدیت و عشقش به طبقه کارگر و سازمانش در کاره کمونیستها کارگران، خلق ستم‌دیده کرد و بقیه در صفحه ۱۰

حق تعیین سرنوشت، حق مسلم خلقهاست

فراوان بدست آورده بودند، برآه انداخته و، اعلامیه انقلابی و آگایا هکراته درجهت انصاف حقانیت جنبش انقلابی خلق کرد و دعوت توده ها به مبارزه بر علیه رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی چاپ و پخش کردند.

در جریان دوره اول جنبش مقاومت وقتی که رفیق تیمور برای گرفتن اسلحه به کوه رفته بود رفیق طاهر در شهرمانندوبیا افشاگریها و فعالیتها ی خود، بیگاران انقلابی خود بر علیه رژیم را شدت بخشید

و در جریان همین افشاگریها رفیق شهید طاهر توسط پاسداران و جاشها دستگیر و زندانی شد. بدنبال آزاد شدن شهرهای کردستان توسط پیشمرگان قهرمان خلق کرد، رفیق شهید طاهر از زندان آزاد شده و با عشق و شور و شوق بیشتر به مبارزه خود ادامه داد. او در کارگاهی که به کار مشغول شده و به آگاه کردن کارگران پرداخت.

با تلاش طاهر و همزمانش محفل دوباره شکل گرفت و پس از مدتی موضوع سیاسی سازمانهای جنبش کمونیستی، در بهمن ۵۸ هواداران سازمان بیگار شده و رفیق طاهر و همزمانش مبارزات انقلابی خود را در سنگرزمان ما ادامه دادند. رفیق شهید طاهر برای زحمتکشان بوکان چهره آشنائی بود و را میدیدند که چگونه سرمقاله های بیگار

و اعلامیه های سازمان را بزبانی شاد و شیرین برای زحمتکشان بوکان توضیح میداد. مردم بوکان در سرودها و آوای انقلابی او در دورنج زندگیشان را لمس میکردند و از همین رو رفیق شهید طاهر مورد علاقه زحمتکشان بوکان بود.

رفیق طاهر بواسطه قدرت تبلیغاتی و توانائی کار توده ای و جذب توده ها، نقش فعالی را در گسترش فعالیت انقلابی سازمان ایفا مینمود به هنگام میوروش مزدوران حزب دمکرات به مقبر سازمان در بوکان رفیق طاهر با اسلحه کمبری خود دلاورانه در مقابل میوروش وحشیانه حزب دمکرات ایستادگی کرد و نشان داد که کمونیستها در راه منافع طبقه کارگر و آزادی خلقهای ستمدیده در برابر دشمنان خلقها، سرمایه داران و فئودالها اسلحه بزمین نمیگذارند. او با انتشار خونش در راه خلق قهرمان کرد، تداوم انقلاب خلقهای ایران را توید داده است.

به آرزویش وفا دارمانیم و همچون او عاشقانهدر راه آزادی طبقه کارگر و خلقهای ستمدیده بیگار نشائیم!

گوشه هایی از اقدامات ضد انقلابی حزب دمکرات در کردستان

کرده و اموال مردم زحمتکش بوکان را حین ورود بشهر مسافره و جریمه میکنند
مهاباد ۵۹/۹/۳۰

حزب دمکرات ۶ تن از پیشمرگان انقلابی بیگار را پس از ضرب و شتم خلق سلاح نمود.

بوکان ۵۹/۱۰/۵
افراد مسلح حزب دمکرات قلدرمشانه به میتینگ کومله و مردم حاضر در محل حمله کردند و ضمن برهم زدن میتینگ و زد و بیدن ماشین کومله مردم و پیشمرگان کومله را مورد ضرب و شتم قرار دادند.

بوکان ۵۹/۱۱/۲۱
حزب دمکرات ساعت ۳ با مداخله روستای "حمامیان" آمده و پس از خلق سلاح نگهبانان اعضای شورای آبادی را با خطر عملکردهای انقلابی ضد فئودالیشان دستگیر نمود افراد حزب با ضرب و شتم فراوان مردم زحمتکش محل بسه ما موستا و کومله توهین کردند.

بوکان ۵۹/۱۱/۲۴
افراد مسلح حزب دمکرات برای آزادی یک سرمایه دار و پیشمرگان کومله را بر کجا بستند که در نتیجه آن یک پیشمرگ و یک کودک خردسال زخمی شد. پس از آن حدود ۱۰۰ نفر از جماعتاران حزب به مردمی که برای شنیدن سخنرانی یکی از مسئولین کومله در باره حمله حزب دمکرات در جلو مقر کومله جمع شده بود حمله کرده و آنگاه بسه خیا با آنها میریزند. جماعتاران حزب هواداران نیروهای انقلابی را ضروب نموده و پوسترها و اعلامیه های آنها را با ره کرده و چند نفر را دستگیر میکنند.

اینگونه اقدامات تنها دشمنی حزب دمکرات با خلق کرد و کمونیستها و نیروهای انقلابی و حمایت آن از جاشها مالکین و سرمایه داران را نشان میدهد. و روشن میسازد که حزب دمکرات برای تامین منافع ارتجاعی و ضد انقلابی خود به هر جنایت و خیانتی بر علیه خلق کرد دست میزند.

در حاشیه حمله وحشیانه حزب دمکرات به مقر سازمان ما در بوکان و شهادت حداقل سه تن از رفقای ما بدست افراد حزب دمکرات ضروری است که مروری بر برخی اقدامات ضد انقلابی حزب دمکرات بر علیه جنبش مقاومت نکنیم:

سروش ۵۹/۳/۲۸
افراد مسلح حزب دمکرات پیشمرگان انقلابی کومله را بخاطر دستگیری عده ای از مالکین شوروم منطقه "آگلین" از توابع بیران شهر توسط کومله دستگیر کرده و پس از خلق سلاح آنها را بگروگان گرفتند.
هیاندو آب ۵۹
افراد حزب دمکرات به روستای زنجیرآباد (ترک نشین) در نزدیکی میان دو آب حمله کردند که در نتیجه آن یک خانه مسکونی برآشوبی جی ویران شد.

بوکان ۵۹/۸/۱۳
قطع درختان اطراف شهر جهت مصارف شرورت. مندان، مالکین و مسئولین حزب.
بیران شهر ۵۹/۸/۲۱
افراد حزب دمکرات، مقر "راه کارگر" در روستای "عزیزکنند" محاصره کرده و افراد مسلح راه کارگر را خلق سلاح نمودند.

هیاندو آب ۵۹/۸/۲۳
افراد حزب دمکرات به روستای "گردد رش" حمله کردند که در نتیجه آن چهار نفر از جمله یک زن بشهادت رسیده و ۵ کودک خردسال زخمی شدند همچنین در اثر این حمله ۳ انبار علوفه آتش گرفت. بدنبال این میوروش مردم محل بعلت آزار و اذیت حزب دمکرات بطرز عمده انگیزی به تترک روستا مجبور شدند.

مهاباد ۵۹/۹/۷
افراد حزب دمکرات، چهار تن از پیشمرگان کومله را بهنگام انتقال یک جاش منفور دستگیر شده برای با زوجی در مهاباد، دستگیر و مسورد آزارواذیت قرار دادند.

بوکان اوائل آذر ۵۹
حزب دمکرات از ورود کابل به شهر جلوگیری

آخرین خبر:

اعتصاب غذای پیروز رفقای زندانی

بعد از حمله وحشیانه حزب دمکرات به پیشمرگان سازمان بیگار و تصرف مقر سازمان عوامل حزب دمکرات ۲۴ تن از رفقای مسلح و غیرمسلح مستقر در مقر را دستگیری می نمایند و آنها را شدیداً مورد ضرب و جرح قرار میدهند. در همان روز دستگیری عوامل حزب رفقای ما را به کمیته قضائی حزب برده و در یک اتاق تنگ و نومور سرد قرار دادند و جماعتش پتو در اختیار آنها گذاشتند. از همین موقع رفقا متحداً در اعتراض به جنایت حزب و بخاطر استرداد اموال سازمانی و آزادی خود دست به اعتصاب غذا میزنند. فردای آنروز رفقای زندانی که از بیرون صدای تظاهرات کنندگان را می شنوند شروع به شعار دادن و خواندن سرود میکنند. در این موقع محافظین مسلح کمیته بخشم آمده و با لاجرم ساعت ۱۰/۵ شب ۵۹/۱۲/۸ برآن میشوند تا رفقا را به زندان بیرون شهر انتقال دهند. رفقا دلیرانه دست به مقاومت زده. اما عوامل حزب با قنای تفنگ و شلاق (از نوع شلتک آب) چند رفیق را مورد ضرب و جرح وحشیانه قرار میدهند و آنها را بزور سوار کامیون و سپس تترکوت کرده و به زندان خارج ازشهر میبرند.

رفقای زندانی در زندان به اعتصاب غذای خود همچنان ادامه داده و در حالیکه حمایت توده های وسیعی را در خارج از زندان نسبت به خود بوجود آورده بودند و حزب شدیداً افشا شده بود آزاد میگردند. این رفقا در روز ۱۲ اسفند ساعت ۱۰ شب در ششمین روز اعتصاب دلیرانه خود اعتصاب غذا را تسکین و فردای آنروز آزاد شده و به شهر باز میگردند.

بقیه از صفحه اشهادت ...

جیبهای رفقای غرقه در خون ما دست زده سوال مقرر را غارت کرده، نشریات کمونیستی موجود در آن را آتش زده و هفت تن از رفقای مسلح و غیر مسلح ما را دستگیر مینمایند در حال حاضر مقرر سازمان در دست این جانیان بوده و جنازه شهدا

اقدام چنانیکاران حزب دمکرات را محکوم نمائیم

در اختیار آنانست .

کارگران و خلقهای ایران !

کمونیستها برای استقلال و دمکراسی واقعی برای جمهوری دمکراتیک خلق ویرای سوسیالیسم میجنگند! کمونیستها دشمن امپریالیستها سرمایه داران، مترجمین و همه ضد انقلابیون میباشند! کمونیستها برای پیروزی انقلاب مبارزه میکنند و در این راه لحظه ای فکر سازش با رژیم مرتجع جمهوری اسلامی و سایر رژیمها و نیروهای ضد انقلابی را بخود راه نمیدهند! آری کمونیستها یا ران صديق انقلاب زحمتکشان ایران میباشند و به همین خاطر پیوسته مورد سرکوب و تهاجم رژیم شاه، رژیم مرتجع جمهوری اسلامی و نیروهای ضد انقلابی قرار گرفته اند. رفقای ما هر جا کسبه مبارزه علیه ارتجاع و امپریالیسم در جیبها بوده در صفوف مقدم جبهه نبرد قرار داشته اند و یکدم از فضای دشمنان انقلاب غافل نیوده اند. سازمان ما نه تنها رژیم حاکم را دشمن زحمتکشان ایران میدانند، بلکه نیروهای مانده حزب توده، فدائیان "اکثریت" و حزب دمکرات را نیز در صف دشمنان انقلاب قلمداد میکنند، چرا که این نیروها بخاطر منافع کارگران و زحمتکشان مبارزه نمیکنند. حزب دمکرات بخاطر اهداف و منافع ضد انقلابی خود با رژیم حاکم مخالفت میکند. این حزب در پی آن نیست تا کارگران و زحمتکشان در

کارگران زحمتکشان خلقهای مبارز ایران!

با ردیگر افراد مسلح حزب دمکرات بر اساس مشی ضد انقلابی حزب، جنایت بیسابقه ای آفریدند و دست به کشتار کمونیستها زدند، افراد حزب دمکرات در همان زمان که رژیم چنانیکار جمهوری اسلامی خلق کرد را قتل عام میکنند و سینه پیشمرگان انقلابی را با گلوله میشکافند، با رگبار مسلسلهای خود رفقای ما را مورد حمله وحشیانه قرار داده و چند تن از آنان را به خون میکشاند.

بعد از ظهر روز پنجشنبه هفتم اسفند در بوکان توسط سه تن از عوامل حزب چنانیکار دمکرات در خیابان رودر حضور مردم یکی از فرزندگان نشریه پیکسار (شماره ای که در آن "مناصبه مجاهد با قاسلو" افشا شده بود) را مورد ضرب و شتم قرار داده و او را دستگیر مینمایند. نیمی ساعت بعد از حادثه، عوام مسلح چنانیکار حزب با نیروی بسیار زیاد و همراه با یکی از مسئولین حزب دمکرات که در زمان شاه خائن ساواکی و جاسوس بود، با انواع سلاحهای سبک و سنگین مقرر زمان پیکار را در شهر محاصره کرده و مورد حملات نظامی خود قرار میدهند. آنها با آرم پی - جی و نارنجک انداز وحشیانه مقرر سازمان را مورد هجوم قرار داده و به روی مردمی که در پی آن بودند تا از یورش حزبها جلوگیری بعمل بیآورند آتش میکشایند. در برابر یورش ضد انقلابی، رفقای مستقر در مقر دلیرانه دست به مقاومت میزنند. پس از سه ربع حملات فاشیستی و کشتار روز خمی کردن چند تن از رفقای ما توسط حزبیهای جانی رفقای ما پیشنهاد آتش بس و مذاکره میدهند. اما حزبیها که کینه و حشیا نه ای نسبت به طبقه کارگر و پیکارگران راه آزادی طبقه کارگر دارند به تیراندازی خود همچنان ادامه داده و حداقل سه تن از رفقای ما را به شهادت میرسانند. رفیق رضا ابلاغیان، (از اعضای سازمان و عضو (اهل مها باد)، رفیق پیشمرگه قهرمان باقی خیاطی (اهل مها باد)، و رفیق پیشمرگه قهرمان ظاهرا برای همی (اهل بوکان) توسط جانیان حزب به شهادت میرسند و بعد علاوه تعدادی از رفقای مستقر در مقر شهادت خمی میشوند.

بدنبال این جنایات هولناک حزبیها بدخل مقر نفوذ کرده، رفقای موجود در مقر و از جمله زخمیه را وسیعاً مورد توهین و ضرب و شتم قرار میدهند. این جلادان سپس به دزدی و خالی کردن

ایران به قدرت برسند، این حزب مدافع منافع مالکین و سرمایه داران است و به همین خاطر از یک سو پیوسته کوشیده است تا با رژیم مرتجع جمهوری اسلامی به سازش برسد و با رژیم مرتجع ارتجاعی بعث عراق از رژیم ایران امتیازات جدیدی بگیرد و از سوی دیگر پیوسته مخالفت و دشمنی خود را با توده ها و با انقلابیون صديق و کمونیستها واقعی بنمایش گذاشته است. همین حزب بارها در دفاع از منافع مالکان، دهقانان را مورد سرکوب قرار داده است، همین حزب بارها کوشیده است تا نیروهای انقلابی ما را در رفقای کوبه را خلق سلاح کند، همین حزب در گذشته چند تن از پیشمرگان سازمان ما را خلق سلاح نموده است و همین حزب امروز به مقرر سازمان ما حمله وحشیانه نموده و حداقل سه تن از رفقای ما را به خون کشیده و تعداد زیادی از رفقای را زخمی و دستگیر مینماید. آری آنچه امروز حزب دمکرات انجام میدهد امری اتفاقی نیست، به همانگونه که کوشش حزب برای سازش با رژیم حاکم اتفاق نیفتاده است، به همانگونه که سازش حزب با بعثیهای مرتجع عراق و دیگر کرات، بنهانی سران حزب با بختیار مزدور اتفاق نیفتاده است. حزب دمکرات بر ضد انقلاب خلقهای ما بوده و به همین خاطر انقلابیون و کمونیستهای صادق و از جمله سازمان ما را مورد هجوم وحشیانه خود قرار میدهند. و پرواضح است که این نیروی ضد انقلابی به این اقدامات و به سازمان ما بستنده نخواهد کرد. سیاست حزب دمکرات در مناطق آزاد شده کردستان حمله گام به گام به تمامی نیروهای انقلابی و فعال را بدنبال خواهد داشت. امروز تمرکز حمله ضد انقلابی حزب بر روی ما است و فردا بر روی نیروی دیگری خواهد بود و به همین لحاظ ما به تمامی کمونیستها و انقلابیون فعال در کردستان هشدار میدهیم و از آنها میخواهیم تا اهداف و سیاستها و مشی خائنانه این حزب را برای توده های زحمتکش افشا نمایند و همبستگی و همکاری میان خود را تعمیق بخشند. رفقای ما در کنار سایر نیروهای انقلابی در کردستان، در کنار خلق دلیر کرد و بر علیه رژیم چنانیکار جمهوری اسلامی میجنگند و با طبع در چنین شرایطی سازمان ما خواهان درگیری نظامی با حزب دمکرات نمیشد، اما زمانی که این حزب ضد انقلابی برای خلق سلاح پیشمرگان قهرمان ما عمل میکند زمانی که مقرر سازمان را مورد حمله قرار داده و رفقای ما را زخمی و شهید مینماید تا آنجا که در قدرت و توان خود را به مقتدا و مقتدمت دست میزنیم ما در برابر رژیم جلاشاه تسلیم نشدیم، ما در برابر رژیم تبهکار جمهوری اسلامی اسلحه خود را بر زمین نگذاشتیم و پرواضح است که در برابر جنایات حزب دمکرات نیز خاموش نخواهیم ماند و نه دست از مبارزه خواهیم کشید. ما همچون گذشته وفادار به انقلاب توده ها خواهیم بود، بمبارزه علیه هیات حاکمه ایران ادامه خواهیم داد و تا می نیروهای ضد انقلابی همچون حزب دمکرات را افشا خواهیم نمود. ما کمونیست هستیم و تا

خلق ها و مسئله ملی

آخرین قطره خون خود وفا داریه انقلاب و سوسیا - لیسیم باقی خواهیم ماند و حزب دمکرات ، ایسن مدافع مالکین و سرمایه داران ، بدانند که هرگز نمیتوانند جلوی تداوم مبارزه ما را بگیرند ، همچنان که رژیم شاه و رژیم جمهوری اسلامی نتوانستند از مبارزه طبقاتی و ملی کمونیستها ، خلقهای ایران و از جمله خلق دلاور کرد جلوه گیری بعمل آورد حزب دمکرات میخواهد کردستان را بیزیر حاکمیت خدا انقلابی خود بکشد ، اما مطمئن باش خلق آگاه و دلیر کردستان و نیروهای کمونیست و انقلابی هرگز اجازه نخواهند داد تا حزب دمکرات خیانتکار ، انقلاب خونین خلق را خفه نماید . ما با دیگر همه تمامی نیروهای کمونیست و انقلابی همداریم و نه تنها از آنها میخواهیم

تا ما هیت و اهداف خدا انقلابی حزب را بطور مستمر افشا نمائیم ، بلکه اقدام جنایتکارانه حزب را در قبال سازمان ما و کشتار و اسارت رفقای پیشمر - که ما را شدیداً محکوم نمایند و همصدا با ما خواسته های زبیر را با صدای رسا اعلام دارند :

« محاکمه عاملین تسهکا رگشتا و کمونیستهای بیگنا رگرفریق رضا ابلاعیان ، رفیق باقی خیا طی رفیق طاهرا برای همی بردا دگا ه انقلابی خلق کرد » تحویل فوری جنازه شهید ، آزادی فوری رفقای اسیر (جان این رفقا بخصوص رفقای زخمی در خطر است) و استرداد اموال سازمان که جزوا مسوول زحمتکشان و طبقه کارگر است .

گرامی با دخاله رفقای شهید که در راه انقلاب توسط عوامل حزب دمکرات به خون کشیده شدند ، هر چه رسوا تریا دتوطئه های خائنانانه حزب دمکرات بر علیه زحمتکشان و نیروهای انقلابی و کمونیست ، برتوانتربسا دجنش مقامت خلق کرد ، بر قسرا ربا دجمهوری دمکراتیستک خلق !

۵۹/۱۲/۱۱

مقرما در تصرف و اشغال این غارتگران و جنازه شهیدان نیز در اختیار آنان است .
مردم مبارز بوکان!
خلق قهرمان کرد!

حرکت دیروز حزب دمکرات و کشتار روبه خاک و خون کشیدن عده ای از رفقای قهرمان ما که هر یک سابقه چندین سال مبارزه بر علیه رژیمهای ارتجاعی و ضد خلقی را دارند ، چیز تازه ای نیست این اقدام حرکت گذشته حزب است . خلق سلاح پیشمرگان نیروهای انقلابی اگر تا دیروز بسا شهید صورت میگرفت ، اکنون با هجوم وحشیانه توأم است . گوئی حزب دمکرات دشمنان واقعی خود را در میان خلق کرد و نیروهای انقلابی میباید . و بواقع نیز عمل حزب دمکرات همین را نشان میدهد . حزب دمکرات همچون پاداران رژیم جمهوری اسلامی مقرب پیشمرگان را محاصره و پس از کشتار عده ای از بهترین فرزندان خلق قصد تصرف مقرر میکند ، حزب دمکرات پیش از آنکه رژیم جمهوری اسلامی را دشمن بشناسد ، نیزوهای انقلابی کردستان را در مقابل خود میبیند . حزب دمکرات چاشها را در میان خود میپذیرد و آنان را آزاد میکند ولی پیشمرگان انقلابی را دستگیر میسازد . حزب دمکرات نیروهای سرکوب رژیم عماد پاداران و جاش و ارتشی را اسکورت میکند و به سلامت به پادگانها با دود دیگریا دگانها میرساند . ولی پیشمرگان قهرمان سازمان بیگنا را با خون مینشانند . بزاستی این عملکردهای حزب دمکرات چه فرقی بسا حرکات رژیم دارد ؟

حزب دمکرات احقما نه خیال میکند بسا ترور و کشتار انقلابیون و از جمله رفقای بیگنا رگرم میتوانند انقلاب را خفه کنند حزب دمکرات همچون هر حزب سرمایه داری دیگر بیبیه - سوده میاندیشد که میتوانند بسا سرکوب زحمتکشان صدای آنان را برای همیشه خفه کنند . ولی هیبتا اگر رژیم ضد خلقی شاه نتوانست انقلاب را نابود کند و اگر رژیم ارتجاعی و ضد خلقی جمهوری اسلامی توانسته است صدای اعتراض توده ها و خلق قهرمان کرد را خاموش سازد ، حزب دمکرات نیز خواهد توانست انقلابیون را ساکت کند . سازمان بیگنا کارنامه خونینش به بیش از ۱۵ سال قبل بر سر میگردد و مبارزه رفقای مادر زمان رژیم دیکتاتور شاهی باعث به خون غلظیدن بسیاری از رفقای قهرمانمان گردید . اما هرگز در برابر خدا انقلاب یک قدم عقب برننداشتیم . در زمان رژیم جمهوری اسلامی نیز رفقای بیگنا رگرم از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب خاک کشور را با خون خویش رنگین ساخته اند . اعدام رفقای بیگنا رگرم در خوزستان و آذربایجان و شهادت پیشمرگان دلیرمان در کردستان گواها این قضیه است . اما هرگز کشتارها ما را یکقدم از مبارزه با زندا شته و نخواهد داشت . بیورش وحشیانه و ددمنشانه حزب دمکرات نیز نخواهد توانست ما را یکقدم از مواضع و نظراتمان

جنایتی هولناک توسط حزب دمکرات

و شروع به دستگیری و کشتکاری رفقای بی سلاح و توهین به آنان میبندد . افراد زخمی را زیر باران ممت و لگدمیکوبند . پیشمرگان قهرمان سازمان ما را که تا به امروز در هر شرایطی در صف مقدم جبهه بوده و سینه خود را در برابر تهاجم رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی سپر کرده اند ، نیز خلق سلاح کرده و با توهین و کشتکاری اسیر میکنند . بیشترمانه تر و وحشیانه تر از همه اینها سر بریدن یکی از افراد زخمی توسط یکی از جلادان دمکرات میباشد . شخصی که این کار را کرده در زمان شاه نیز جاسوس و ساواکی و فردی جنایتکار بوده ، او اکنون یکی از مسئولین حزب دمکرات است . لگدم زدن و توهین به جنازه شهیدان نیز از شا هکارهای دمکرات است . این جانیان در حالیکه بیکر شهدای ما فرق در خون بوده در پی گشتن جیبهای آنان و دزدی کردن بوده اند . به شهادت مردمی که از نزدیک شاهد ما جرابوده اند ، بسوی الکسل ناشی از مستی افراد حزب کا ملامعلوم بوده است پس از تمام این بیشرمیها و دستگیری حدود چهل نفر از رفقای مسلح و غیر مسلح ما ، این جانیان یکی از زندانیان ما را که یک قاچاقچی مشهور و بزرگ جاش رژیم جمهوری اسلامی بود ، با احترام و در حالیکه خود این جاش به نفع حزب شعار میداد آزاد ساخته و او را با خود میبرند ، در کنارت تمام این قضا یا افراد مسلح حزب چندین دفعه بسا تهدید و اعراب و تیراندازی بسوی مردمی که برای اعتراض به حرکت حزب تجمع کرده بودند آنها را پراکنده میسازند و حتی قصد کشتن بستگان یکی از شهدای ما را که در حال افشای حزب بود ، میکنند . غارت اموال مقروآتش زدن نشریات آخرین عمل این جنایتکاران بود . هم اکنون

با دیگر افراد مسلح حزب دمکرات بر طبق سیاست حزب جنایتی دیگر آفرینند و روی پاس - داران ارتجاع را سفید کردند ، این بار نیز جریان طبق معمول حمله و بیورش وحشیانه بسا پیشمرگان یک نیروی انقلابی فعال در جنبش مقاومت خلق کرد است . حرکتی که دقیقاً از پاداران و ارتش ضد خلقی انتظار می رود ، بار دیگر بسوی سلح حزب دمکرات انجام میگردد . جریان بدین قرار است که تعداد زیادی از افراد مسلح حزب دمکرات که اکثر مست بوده اند بعد از ظهر روز پنج شنبه هفتم اسفند بتعدادر خیابان و در حضور مردم به یکی از فروشندهگان نشریه بیگنا حمله برده و او را مورد ضرب و شتم و توهین قرار داده ، دستگیر میکنند ، سپس بسا تجهیزات کامل و سلاحهای سنگین و نیروی زیاد مقر سازمان بیگنا را در شهر بوکان محاصره و شروع به تیراندازی بسوی مقرونگهبانان آن میکنند ، اعتراضات مردمی که میخواهند جلوی بیورش را بگیرند مورد توجه افراد مسلح حزب قرار نمیگیرند و آنان بروی مردم نیز آتش میگشا یند در طی این درگیری حزبیها با آر پی - جی و نارنجک انداز به ساختمان مقر تیراندازی می - نما یند ، این حمله وحشیانه بسا مقاومت دلیرانه رفقای ما روبرو میگردد . پس از آنکه بیش از سه ربع ساعت درگیری و حمله مغول وارد مکرانها به مقر ما میگردد از آنجا که عده ای از رفقای ما شهید و زخمی میشوند ، رفقا از درون مقر پیشنها د آتش بس و مذاکره میدهند ، ولی این جانیان و جلادان همچون پاداران رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی از کوبیدن مقربا سلاحهای سبک و سنگین دست برنمیدارند تا بالاخره بسا خل مرفوفود کرده

اخبار مبارزات توده‌ها

زنان زحمتکش و مصادره ماهیهای دولتی!

در تاریخ ۲۳/۱۱/۵۹، جمعیتی از زنان زحمتکش که در خیابان سلسبیل برای خرید ماهی از فروشگاه شیلات صف کشیده بودند، به باسداران داخل مغازه که با رتی بازی کرده و ماهی را فقط به آشنا یا نشان میفروختند اعتراض کرده و زن زحمتکشی روبه پاسداری که در حال خارج کردن یک کیسه ماهی از مغازه بود، کرده و میگوید: "جرا بدون اینکه در صف با بستی ما هیما را با رگردهای و میبری، مگر تو وجدان نداری، بیخود نیست که کمونیستها شما را باسداران سرما به مینما مند. شما را قاتل و دردمیاند، واقعا حق دارند." با سدا رمز در دریا سخ جواب میدهد: "غلط زیاد نکن زنیکه... که زنان همگی بوی حمله ورمی- شونند و با سدا سرما به فرار میکنند. سپس زنان زحمتکش بداخل مغازه هجوم برده و ماهی های دولتی را ما بین خود تقسیم میکنند. توده های آگاه در مقابل سیاستهای ضد مردمی رژیم سیاست و خواست خود را اعمال میکنند.

★★★

مبارزه زندانیان انقلابی ادامه دارد

در حدود یک ماه پیش، باسداران جهل و سرما به، عده ای از جوانان انقلابی را در شهر کُرد به جرم دفاع از منافع زحمتکشان وداشتن افکار انقلابی دستگیر و به زندانگاه افغان منتقل میکنند. این عمل ارتجاعی بوسیله هواداران "سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر" (چهار محال بختیاری) و دیگر کمونیستها افشا شد. طبق اطلاعات موثق شکنجه گران رژیم به انواع شکنجه توسل جستند تا شاید روحیه مقاومت را در زندانیان انقلابی بشکنند (شکنجه هایی مانند سوزاندن بدن بوسیله آتش سیگار و کتک زدن بوسیله کابل ...).

انقلابیون در زندان نیز دست از مبارزه بر نداشته و برای رسیدگی به وضعیتشان ۵ روز اعتصاب غذا میکنند. رژیم ضد خلقی نیز بدروغ قول رسیدگی را میدهد اما هنوز که ازما هیت آنها برمی آید، قول آنها فریبی بیش نبوده. زندانیان انقلابی دوباره دست به اعتصاب غذا زده و تاکنون اعتصابشان ادامه دارد.

به نقل از: کوهننگ شماره ۱۰ - نشریه هواداران سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر - چهار محال بختیاری

توطئه های رژیم علیه صیادان آزاد را افشا کنیم

خواهند ما لید.

کارگران! زحمتکشان گیلان!

صیادان مبارز گیلان!

در چنین شرایطی تنها با مقاومت همه جانبه در برابر بریورهای ارتجاع، برقراری ارتباط با دیگر صیادان آزاد منطقه، ایجاد شورایی صیادان آزاد در محدوده فعالیت خود، ایجاد ارتباط با دیگر شوراهای صیادی مانند شورای صیادی آزاد انزلی و تشکیل اتحادیه سراسری صیادان آزادی توانید حقوق خود را برابر رژیم جمهوری اسلامی دفاع نمائید.

پیش بسوی ایجاد شوراهای واقعی صیادی با اندکی تغییر و تلخیص از اعلامیه کمیته گیلان - سازمان

جندی است که بدنبال فرار رسیدن فصل صید رژیم کشتار و سرکوب جمیوری اسلامی از هر طرف به صیادان آزاد منطقه فشار می آورد و تلاش می کند که از صیادان نافع خود جلوگیری نماید.

اخیرا مقامات مرتجع رژیم طی بخشنامه ای صیادان منطقه پالش را تهدید کرده که در صورت ادا مه صید تحت تعقیب قرار خواهند گرفت (جنگل - ۱۹/۱۱/۵۹) این اولین باری نیست که رژیم جمهوری اسلامی در مقابل زحمتکشان دست به تهدید و ارباب میزند و صیادان آزاد همچنان که در حمله قهرمانانه سال گذشته خود در انزلی نشان داده اند با ردیگر بوزه ارتجاع را به خاک

یورش ناکام پاسداران و پلیس به زحمتکشان ساختمان لاله

شد. با سناها و پاسداران از ورود مردم به ساختمان جلوگیری میکردند. مزدوران با قنداق ژ-۳ به صورت زحمتکشی کوبیدند و خون از دهانش جاری شد. سرکوب با سناها و پاسداران، مقاومت را بیشتر کرد. آنها تیر اندازی هوایی کردند و ملی مقاومت دلیرانه زحمتکشان ساکن ساختمان و حمایت مردم ارتجاع را به عقب نشینی واداشت. مردم مبارز اثنایه را در هم ریخته و زحمتکشان را بداخل ساختمان بردند روحیه همبستگی مردم و ساکنین زحمتکش خانه تحسین آملی بود و همین اتحاد بیکانگی بود که باعث عقب نشینی مزدوران ارتجاع گردید.

روزی بیست های توده ای و اکثریتی نیز حاضر بودند و چون همیشه به خدمتگزاری ارتجاع مشغول بودند. آنها با "غیر مستضعفان! خوانند زحمتکشان ساکن ساختمان و "ساواکی" نامیدند آنها سعی میکردند مانع از حمایت مردم شوند اما مثل همیشه افشا شده و با خشم و کینه زحمتکشان حاضر و برور شدند.

★★★

روز پنجشنبه ۷ اسفند ماه، باسداران سرمایه به زحمتکشان ساکن ساختمان لاله (خیابان کارگر مقابل موزه فرش) یورش بردند و تا شبه نا چیز آنها را به بیرون ریختند و شکستند. این زحمتکشان از مدتها پیش در این ساختمان ساکن شده اند و با رها از طرف چاقو داران رژیم جمهوری اسلامی تهدید به اخراج شده اند باسداران سرما به که با یک حکم "بنیاد مستضعفین" به آنجا یورش آورده بودند، با مقاومت زحمتکشان مستقر در ساختمان روبرو شدند. زن زحمتکشی با چشمانی اشکبار فریاد میزد: "شهرم بیکار راست و خودم رختو، حالا خسته و کوفته از کار برگشته ام میبینم میخواستند بیرونمان بکنند، ما بکجا برویم؟" مردم زحمتکش وعده ای از عناصر آگاه با اجتماع در مقابل ساختمان به افشای رژیم پرداختند. مردم حاضر شعار میدادند "زحمتکشی حق توست، از خانه ات دفاع کن". "زحمتکش، زحمتکش حمایت میکنیم". مقاومت زحمتکشان با روحیه ای که از پیشانی مردم گرفتند بیشتر

به استقبال جنبش اوجگیرنده توده‌ها بشویم

خلق ها و مسئله ملی

بقیه از صفحه راه سرخ ...

زحمتکشان که او را از نزدیک می شناختند باقی خواهد ماند. همه ما او را مشتاقانم، رفیق محمود (رضا) ایلاتیان را، رفیق کمال مدائن میگردید. در سال ۱۳۳۳ در سورجورد بندها آمد. بدین یک پیشه ور ساده بود. زندگی تو ما فقرز مینه اصلی رند آگاهی انقلابی و عشق طبقاتی او به طبقه کارگر و توده های زحمتکش بود. اغلب تا بستن آنها برای کمک به بدین زحمتکش خود را در راه خوانده بدشاگردی میبرد. دو سال تا بستن را در یک معارضه سزی فروتنی بکار مشغول بود. خصال یک انسان کمونیست و عشق بی پایان به زحمتکشان، از او انسانی محبوب برای آشنایان ساخته بود. دوران تحصیلات دبیرستانی را در سورجورد گذراند. در سالهای آخر دبیرستان بر اثر مطالعه کتب علمی و مارکسیستی، مارکسیسم - لنینیسم را فرا در مبارزات انقلابی خود قرار داد. کار آگاهانه و مطالعه و کوهنوردی در دوره دبیرستان جزئی از زندگی شده بود. در سال ۵۳ به مدرسه عالی ورزش راه یافت.

بقیه از صفحه راه پیمانی ...

اما هزاران زحمتکش بوکانی ضمن دادن شعار "زنده باد آزادی" بهم پیوستند. مرتب برانگسوه جمعیت افزوده میشد و فضای شهر بر فتنه گری دمکرات تغییر یافته بود. حزب دمکرات قصد داشت بدون سروصدا رفقای شهید ما را دفن کند اما فشار رنجش اعتراضی توده ها، محکوم شدن این جنایت توسط نیروهای کمونیست و انقلابی و اقتضای وسیع رفقای سازمان، حزب دمکرات را مجبور ساخت تا بیگن شهیدان بخون خفته را از طریق دفتر ما مستأجرا به ما تحویل دهد. پس از تحویل گرفتن جنازه های شهیدان در مراسم پیام کمیته کردستان سازمان که در آن ضمن محکوم کردن اقدام جنایتکارانه حزب دمکرات، آزادی رفقای زندانی خواسته شده بود قرائت کردید. پس پیام سازمان رزمندگان که حزب دمکرات و اقدامات جنایتکارانه اش را بشدت محکوم کرده بود و اعلامیه ای نیز از طرف دفتر ما مستأجرا به عزالندین خوانده شد. بعد از ظهر جمعه تمام خیابانهای شهر و اطراف مقبره محل بحث و میتینگهای موفقی تبدیل شده بود. توده های زحمتکش شهرانجا و آنجا تجمع کرده و رفقای سازمان در میان آنها به افشای جنایات حزب دست زده و توده ها میگفتند که حزب طرفدار انقلاب نیست. فضای شهر کاملاً به ضد حزب دمکرات تبدیل شده بود و مردم زحمتکش این عمل جنایتکارانه را محکوم مینمودند. رفقای سازمان ضمن سخنرانی و اعلامیه و تراکت در سطح شهر توده های شهر را بسیج نموده و ما بعد از ظهر از بلندکوهی مساجد

هنکما گذرانیدن داشتند و ورزش هرگز آگاهی دادن به توده ها را فراموش نکرد. طی یکسال دوره کار آموزی تربیت بدنی در دبیرستان شهراب تهران که مخصوص ارمنی ها بود، به آگاه کردن دانش آموزان ارمنی پرداخت. و با وجود اینکه زبان ارمنی نمیدانست با دادن کتابهای آگاهی بخش به دانش آموزان ارمنی، با تمام توان به کار آگاهانه میپرداخت.

رفیق محب در شهریور ۵۶ با سازمان مناسب گرفت و با یشتکار و علاقه تمام به مبارزه در راه آزادی طبقه کارگر، وظایف محوله سازمانی را به انجام میرساند. با رشد مبارزات توده ها، رفیق محمود در تمام مبارزات توده ها بر علیه رژیم شاه فعالانه شرکت میکرد. در تابستان ۵۷ با دلی آکنده از عشق به طبقه کارگر، برای آگاهی دادن به کارگران، در کارخانه جنرال شروع به کار کرد. بدینال مبارزات روز افزون طبقه کارگر و تعطیل شدن کارخانه ها، رفیق محمود مجبور به ترک کارخانه گردید.

در قیام خلقهای ایران، دوش بدوش کارگران و زحمتکشان در مبارزات توده ها شرکت نمود. پس از قیام رفیق محمود ایلاتیان در دفتر سازمان پیکار در تهران به مبارزات انقلابی خود ادامه داد. در آبان ۵۸، طبق تصمیم سازمان به کردستان

مردم را به تشیع جنازه برای روز شنبه فراخواندند. روز شنبه صبح ۵۹/۱۲/۹ مراسم باشکوه تشیع جنازه رفیق کمونیست پیکار برگزار گردید. در این مراسم بی سابقه هزار نفر از زحمتکشان کرد شرکت نمودند. توده های ستمدیده برای ایراد نزار و نسبت به اقدامات جنایتکارانه حزب، جنازه شهید کمونیست که در میان بارجه سرخی قرار گرفته بودند را بر سر بالای دست حمل مینمودند. جنازه های کمونیست ها به برج سرخی تبدیل شده بود. برج سرخی که به توده ها نوید میداد انقلاب تا استقرار کمونیسم ادامه خواهد داشت چه بر شوکه بود بیکسرخ بخون خفته رفقای که به ما نند برج سرخی در دستهای توده ها در اهتزاز بود! چه بر شوکه بود بیکسرخون خفته کمونیستهای که از مسسرخ نهراسیدند و در راه آزادی و انقلاب سوسیالیسم جان باختند! بدین ترتیب بود که جنازه شهید کمونیست به خاک سپرده شد. بیکران به خاک سپرده شد. اما آلمان و ایلاتیان، کمونیسم، باز هم رخترو درخشانتر گردید. پس از تدفین رفقای شهید، مردم زحمتکش بوکان برای تسلیم به بیشرکان انقلابی سازمان و خوانده به پیشمرکه شهیدکاکا ظاهر گرو و گروه به مسجد آمده، اظهار همدلی نموده و تفرخود را از عمل خائسانه حزب دمکرات اعلام میگردند. روز یکشنبه در یکی از مسجدهای بزرگ شهر مراسم دیوبد برای رفقای شهید برگزار شد. در تمام این مراسم حزب دمکرات و وسیعاً افشا گردید و توده های شرکت کننده آزادی رفقای زندانی را خواستار گردیدند. رفقای زندانی از لحظه ای که به زندان حزب دمکرات رفته اند دست بیسید

اعزامند و با بدین رفتن مسئولیت دلسرمانان در سقز در کسار خلقی قهرمان کرد پیکار انقلابی خود بر علیه ارتجاع و امپریالیسم را شدت بخشید رفیق در سازماندهی رفقای هوادار در سقز رفتن سزائی داشت. محمود در طول اقامت در کردستان جز به آزادی طبقه کارگران و خلق ستمدیده گردیدی اندیشید. زحمتکشان، دانش آموزان و انقلابیون سقز چهره خندان، صمیمی و جدی او را همیشه بخاطر خواهند داشت.

رفیق محمود روز پنجشنبه ۵۹/۱۲/۷ در حمله حزب دمکرات به مقر سازمان در بوکان همراه دو همزمش در خون خوبی غلطید. و کلوله های حزب دمکرات قلب او و با راستی را که حزب آزادی طبقه کارگر و خلقی ستمدیده گردیدی سینه کانت. رفیق محمود و همزمانش بدست حزب دمکرات شهادت رساندند چون در راه نامین منافع خلقی کرد و مبارزه در راه آرمانهای انقلابی این خلق ستمدیده، با آشتی ناپذیری کمونیستی خود بر علیه رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی، و سیاستها و عملگردهای ضد انقلابی حزب دمکرات مبارزه میکردند. اما آیا محمود و همزمانش مرده اند؟ نه، آنها در قلب کمونیستها، در قلب توده های زحمتکش و خلقهای ستمدیده ایران زنده اند. یادشان را گرامی میداریم و راه سرخشان را با قدرت تمام ادامه میدهیم.

اعتصاب غذا زده و دلیرانه در برابر برتدیدات و فشارهای عوامل حزب مقامت کرده اند و هیچ کدام حاضر نشده اند با زحوشی پس بدهند. رفقای ما کمونیست هستند و به آرمان طبقه کارگر سوگند خورده اند هرگز تسلیم نمی شوند مگر شهید قهرمان تسلیم شدند که رفقای زندانی ما در برابر قاتلان آنها زانو خم کنند؟ کمونیستها ما تند حزب دمکرات تسلیم طلب و سازشکارانند که به آرمان خود خیانت کنند؟

بدینال این افشاگریهای وسیع، حزب که شهیدان را نزار قرار گرفته بود برای آنکسه ارتجاع را منفع خود تعمیر دهد حدیکی از افراد مسلح را روز شنبه تشیع میکنند در این مراسم حزب تنها توانسته بود حدود سه هزار نفر را از دهات اطراف بسیج کند. شرکت کنندگان در مراسم شعارهای زیادی علیه خط ۳ سازمان پیکار میدادند. در واقع حزب این نظرات را علیه کمونیسم برپا کرده بودند "حیثیت از دست رفتن را بدست آورد. بعد از مراسم حزب حدود دو بیست نفر از افراد وابسته بخود را شعار های "مرک بر کومه له" و "کومه له بدخلع سلاح کرده" بسیج کرده که ظاهراً این عده قصد داشتند جلوی مقر رفقای کومه له بروند.

در حال حاضر در شهر حزب دمکرات شهیدان منزوی میباشند و شایعاتی مبنی بر حمله احتمالی حزب دمکرات به مقر رفقای کومه له وجود دارد. این شایعات بکار ردیکر هشار ما و سایر کمونیستها مبنی بر ادامه تعرضی حساب شده حزب دمکرات بد کمونیستهای دیگر در کردستان را اثبات میکند.

نیروهای کمونیستی و انقلابی نوردستان جنايات حزب دمكرات را محكوم می کنند!

حمله ده ساله حزب دمكرات به مفرسان ما در بوکان، و بنیاد سدرتی کمونیست پیکار - بریدست مزدوران مسلح این حزب فدا انقلابی، نفرت بی باکان خلق نوردستان را بر سرانجامهای کمونیستی و انقلابی و نیروهای مترقی موجود در کردستان را برانگیخته است و این سازمانها و نیروهای اعلامیه ها می اقدامات ضد خلقی حزب دمكرات را بنسبت محكوم کرده اند. آنچه كه ملاحظه میکنید، تماما میا قسمتها می از اعلامیه های مذکور است:

جنايت وحشیانه اعمال حزب دمكرات بر علیه سازمان پیکار در بوکان

شرمی، سربگی از رفقای زخمی سازمان پیکار را بریدند. بنیاد مردم کثیرا آنها مست بودند و بوی الكل اردها نشان به ما می رسید. اما اعمال آنها از مستی شان سر حمله نصیحت گرفت، بلکه بر - عکس مستی آنها از فدا شدن به جنايت ناشی میشد به آنها الكل خوراندند بودند تا كوچكترين عواطف انسانی را در آنها بدمیرا ننداخته بدون شرم و عذاب وجدان به گستاخ و عارت و سر بریدن بپردازند. حزب دمكرات برای انجام این توطئه بلیید، افراد دستچین شده را از ما با دو سفره بوکان آورده و وارد عمل کرده بود. آنها با غرور و افتخار را بنیاد غارتی را سدرت بلند کرده و هورا می کشیدند و نیرا اندازه می کردند. آنها حتی از تحویل اجساد بنیاد به خانواده ها بنشان خودداری نموده و بجای انتقال زخمیها به بیمارستان آنها را به مقر حزب دمكرات بردند.

مردم مبارز بوکان! خلق رزمند ه کرد!

توطئه های حزب دمكرات علیه نیروهای انقلابی نازکی نادر دو خود شما با رها شده آن بوده آید. کسانی که كوچكترین احساس مسئولیتی در برابر خلق کرد و جنس مقاومت آن احساس نمیکنند، در خراشی که رژیمها تمام فوا کردستان را از هر طرف میگویند و هر روز فرزندان انقلابی این خلق را به خاک می افکند در روز روشن اقدام به بریدن سر سمرکها انقلابی مینمایند.

دیروز کسانی مفر سمرکان سازمان پیکار را بی محابا، با آرمی، می گویند که در تمام مدت محاصره و بنیاد را ن سدرت سدرت در بنیاد ۱۰ سال علیرغم (صرا مردم و با وجود داشتن ۱۰ مکانات و سلاحهای سنگین از وارد آوردن بیگ

زنده باد دلاوری پیشمرگان قهرمان سازمان پیکار ... رفقا محمود ابلاغیان (کاک کمال)، باقی خیاطی، ظاهر ابراهیمیان

بیا ما زمان رزمندگان آزادی طبقه کارگر و بنیاد سیت شهادت به تن از رفقای پیکار به دست حزب دمكرات

هم میهنان مبارز!
مردم مبارز بوکان!

بنحسب ۵۹/۱۲/۷ یورش وحشیانه حزب دمكرات به مفرسان پیکار که در حقیقت کام دیگری در جهت خلق سلاح زحمتکشان سازمان - های انقلابی طبقه کارگر بود، ما مقا و سیت قهرمانان این رفقا مواجه شد. این در واقع اقدامات مبه خلق سلاح کومله، پیکار، شورای حمایتان و یورش به مقرر رزمندگان و ... میباشند بدون شک این آخرین تعرض حزب دمكرات به نیروهای انقلابی نخواهد بود.

ما با رگران اندوه از دست رفتن سدرتی پیشمرگان را در این نبردها همراه سدرتی گرانیهای جانبازی و مقاومت آنان در مقابل یورش وحشیانه حزب دمكرات را در لوح خاطر خود محفوظ خواهیم کرد. آنان قهرمانان در سگر جنس مقاومت خلق کرد برای آزادی طبقه کارگر مبارزه نمودند. و در این راه جان باختند شهید محمود ابلاغیان (کاک کمال) از مبارزین تدبیری و خستگی ناپذیر دوران ساد دیکتا توری شاه همچون کوهی استوار در راه را به ابر افتخار جان خود را بر کف نهاد. شهید پلا هرا ابراهیمیان از مبارزین بود که طعم تلخ بنیادگای رژیم شاه و حمیسوری اسلامی را کشیده بود و بی از آزادی همچنان بر توره مبارزات خود ادامه داد.

و بالاخره کاک باقی خیاطی از پیشمرکان دلیبران سازمان پیکار بود که با سرافرازی در این راه جان خود را هدیه راه آزادی زحمتکشان نمود این شهیدای خلق کرد که در واقع شهیدای طبقه کارگر ایران نیر هستند همچون سبتاره فروزان بر تارک آسمان بر ستاره زحمتکشان ایران میدرخشند. آنچه با هدیه خون خود بسیار دیگر شهید و بیجان و میثاقی های گذشته خود را در مقابل زحمتکشان کرد و طبقه کارگر ایران سدرت کردید.

ضربه به باشگاه افسران که محل تجمع باسداران بود خودداری کردند.

دیروز کسانی پیشمرگان انقلابی را با این قساوت به قتل رساندند که در تمام طول آتش بس ستونهای ارتش ضد خلقی را سکوت کرده و بداخل کردستان هدایت میکردند که هنوز هم خلق کرد نتایج تلخ آنرا لمس میکنند.

اگر حزب دمکرات سال گذشته در بهترین موقعیتی که جنبش مقاومت داشت بطوریکجا نبه و بیمان نکنا نه آتش بس اعلام میکرد و ستونهای ارتشی را علیرغم اعتراض خلق کردها سا زمانهای انقلابی بداخل شهرها اسکورت مینمود و دور از چشم خلق کرد به مذاکره بینانی با هیات حاکمه روی آورده امسال "ترقی" کرده و به دستگیری شورا های مردمی دست میزند، هوا داران سازمانهای انقلابی را دستگیر و شکنجه مینماید، در خیابان بروی مردم اسلحه میکشد و به کتک کاری افسراد بیدفاع میبرد از به باج گیری علنی و اخاذی از زحمتکشان و کسبه دست میزند، در روز روشن برای پیشمرگان کومله در وسط شهر کمین می گذارد و به قصد کشت به آنها تیر اندازی میکند و سرانجام حمله به مقر سازمان پیکار را سازمان میدهد.

حزب دمکرات هم این اعمال را با خاطر آن انجام میدهد تا به خیال خود هر مدای آزادیخواهی را در گلو خفه کند، بهانه همیشگی حزب دمکرات این است که گروههای مختلف در باره حزب دمکرات "چیز مینویسند" و یا "محبت میکنند". در حالیکه آزادی بیان و آزادی قلم یکی از آن دستاوردهای گرانبهای جنبش انقلابی خلقهای ایران و قیام مبهمن ماه است که به قیمت خون هزاران شهید دست آمده و فقط در کردستان و آنهم به قیمت مبارزات سر سختانه و قربانیهای فراوان حفظ شده است و هیچکس حق ندارد و نومی تواند این آزادیها را از مردم سلب نماید. آری حزب جمهوری اسلامی با چماق دستخراگانش را تعطیل میکند اما حزب دمکرات با تانک انداز و آ. پی. جی.

مردم مبارز بوکان! خلق رزمنده کرد!

سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر، سازمانی است انقلابی که در حد توان خود در جنبش مقاومت شرکت داشته و در این راه قربانیهای ارزنده ای تقدیم خلق کرد کرده است. این سازمان نه فقط صدای حق طلبانه خلق کرد را به گوش مردم ایران میرساند و پورده از جنایات رژیم جمهوری اسلامی بر میدارد، بلکه دست راستی ایران شهادت زیادی را نشان داده است. زحمتکشان نموده است. ماضی محکوم نمودن و ابراز تشنرا را اینگونه اعمال، هندا، رمید هم که جنبش مقاومت خلق قهرمان کرد با زجه دست این با آن نیست. ما با ردیکرا اعلام میکنیم که این اعمال فقط در جهت تضعیف و لطمه زدن به جنبش مقاومت و بطور کلی

جنبش انقلابی توده های مردم ایران است و فقط به رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی ایران خدمت کرده و دست وی را در سرکوب هر چه بیشتر خلق کرد با زتر میکند.

ما جدا از حزب دمکرات - تشکیلات بوکسان میخوایم که پیشمرگان و هوا داران سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر را آزاد کرده و سلاحها و اموال غارت شده را به صاحبان آنها پس دهد.

سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران (کومله) - بوکان

۱۳۵۹/۱۲/۸

"جمعیت مستقل معلمان مبارز کردستان" و "شورای سراسری دانش آموزان کردستان" طی اعلامیه ای با عنوان "حمله وحشیانه افراد مسلح حزب دمکرات به نیروهای انقلابی خدمت به ارتجاع حاکم است" گفته اند:

اکنون که مبارزات کارگران، دهقانان، دانشجویان و دانش آموزان و معلمان سراسر کشور در حال گسترش است، در چنین شرایطی حزب دمکرات یکی از نیروهای پیگیر و قاطع را آماج تهاجم خود قرار میدهد که در دیگر شهرهای ایران نیز بخاطر دفاع از حقوق زحمتکشان مورد هجوم وحشیانه رژیم جمهوری اسلامی است، و در این حمله (۳) تن از رزمندگان فرزندان خلق را به شهادت میرساند و عده ای از مردم معترض به این حرکت را نیز مجروح مینماید.

تهاجم وحشیانه افراد مسلح حزب دمکرات به نیروهای انقلابی تا زگی ندارد و بپوش بی شرمانه خیره مقرر سازمان پیکار را سلاحهای سنگین (آر. پی. جی، نارنجک انداز، تیربار) و شهادت رسانیدن (۳) پیکارگر "کمال" ظاهر باقی" وچ این جنایات است.

جمعیت مستقل معلمان مبارز... و شورای سراسری دانش آموزان عملگردهای ضد انقلابی حزب دمکرات را قویا محکوم مینماید.

دفتر بوکان سازمان جریکهای فدائی خلق (اقلیت) نیز با انتشار اعلامیه ای تحت عنوان "حمله به مقر سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر، اقدامی ضد دمکراتیک"، اقدام افراد مسلح حزب دمکرات را شدیداً محکوم کرده و خواستهای زیر را اعلام داشته است:

- ۱- پیشمرگان افراد سازمان پیکار که در زندان حزب بسر میبرند آزاد شده و وسایل این سازمان مسترد گردد.
- ۲- در صورتیکه اقدام پیشمرگان حزب واقعا بدون دستور مسئولین حزب بوده مسببین این اقدام ضد دمکراتیک محاکمه و مجازات شوند.

"راه کارگر" (کردستان) نیز طی اعلامیه ای با عنوان "طوبه ای دیگر از دمکراسی حزب دمکرات" منتشر شده و در آخر چنین مینویسد:

تعرض اخیر حزب دمکرات به مقر سازمان "پیکار" که منجر به شهادت سه تن از پیشمرگان این سازمان و زخمی شدن چند تن دیگر گشت، جلوه ای دیگر از سیاست ضد دمکراتیک حزب دمکرات میباشد. ما این تعرض ناخواسته را محکوم کرده و شهادت سه پیشمرگه قهرمان رفقا "کمال"، "طاهره برهیمی" و "باقی خیاطی" را به خلنیای ایران، جنبش مقاومت خلق کرد و سازمان پیکار تسلیت میکنیم.

بقیه از صفحه ۵ به آزمان

واهل مها با بدید، عشق او به طبقه کارگر - کومنیسم و راه در سنگر سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر جای داده بود. کاک باقی پس از آشنائی و قبول مواضع سازمان بعنوان رفیق هوا دار دلسوز و فعال سازمان، به فعالیت انقلابی خود پرداخت. در پانزده سال ۵۸ بهنگام بورس اول رژیم به کردستان او با شور و علاقه تمام دوش بدوش پیکارگران کومنیست در سازمان دانشجویان و دانش آموزان پیکار را به مبارزه در راه آزادی طبقه کارگر و افشای رژیم و ثبات حقانیت جنبش انقلابی خلق کرد داد. در تابستان ۵۹ به کردستان با زگشت تا در مها با ددر دل خلق قهرمان کردیم به مبارزه بر علیه دشمنان خلق کرد ادامه دهد و در پانزده سال اسلحه بسر دوش گرفت و جان برکف در صف پیشمرگان قهرمان سازمان در مرحله نویسی از مبارزات انقلابی خود را آغاز نمود. او برای انجام وظایف انقلابی - اش و جانفشانی در راه آزادی انقلابی خلق کرد، به همراه دسته ای از پیشمرگان سازمان به سفر رفت و بعد از زمدتی مبارزه بی امان با ارتجاع حاکم بوکان با زگشت و جزو پیشمرگان قهرمان مقرر سازمان در بوکان درآمد.

روز ۷ اسفند ۵۹ برای او سازمانش، روز تجدید میثاق خونین و انقلابی با خلق قهرمان کرد بود. کاک باقی به اتفاق دور رفیق همزمش با گلوه های جنایتکاران حزب دمکرات در خون خویش غلطیدند. او همزمش با مقامت کوه دلانه خود، حماسه ای دیگر بر تاریخ جنبش مقاومت خلق کرد افزودند. کاک باقی همزمش انش شهادت رسیدند چون کومنیست بودند و با سرکوبگران خلق کرد، با جانان جمهوری اسلامی و با حزب ضد انقلابی دمکرات که آزادیهای و لای خلق کرد را پهل رسیدن به اهداف ضد انقلابی خود قرار داده در دست زبندند.

بباید هزاران بار میثاق انقلابی و خونین خود را با خون کاک باقی و شهدای طبقه کارگر و خلقهای ایران تجدید کنیم و سوگند یاد کنیم که تا آخرین قطره خون خود جز به آزادی طبقه کارگر و خلقهای ستمدیده ایران و از حمله خلق قهرمان کرد ننشینیم. اسلحه افتاده از دوش کاک باقی را بر بدوش بگیریم و با تمام قوا راهشان را ادامه دهیم.

با دکاک باقی خیاطی را گرامی بداریم و به آزمان را شیشش او و فادار با نسیم!

پیکار

رزمندگان: تصفیه اپورتونیسیم به شیوه سانتریستی! (۲)

کوشید خود را در چهار رچوب مشی انقلابی اکثریت بیوشنا ند. رفقا "عدم صراحت و ابهام برداری" عنصر اقلیت را از جمله مسائل می دانند که به اتکا آن فرد مذکور توانست خود را در چهار رچوب مشی انقلابی اکثریت بیوشنا ند. آنها سپس به درک اکثریت که تا مل کلی گوئیهاست و جای هزار تعبیر و تفسیر را در برداخته و آنرا بعنوان مشی انقلابی حاکم بر رزمندگان معرفی میکنند که از رزمندگان ۳۴ شکسته شده و اپورتونیسیتها از مشی انقلابی خارج شدند. رفقا در توضیح انحرافات حاکم بر رزمندگان، همگی را منتسب به فرد مذکور نمودند که با انتشار رفلان جزوه (خرده - بورژوازی و انقلاب) و با قتل مقاله، مواضع انحرافی را مطرح می نمود. وحتى موضوع رزمندگان در قبول سوسیال امپریالیسم را به زیر سؤال برده و بدینرش "سوسیال امپریالیسم نسبی" را جانشین آن نموده است. سپس رفقا از انحرافات بعدی حاکم بر رزمندگان که به "اعضای اپورتونیسیت بعدی" هیات تحریریه مربوط میگشت، سخن میگویند و از عمیق انحرافات آنان در همان مقاطع گذشته که حتی بعضا شوروی را "سوسیالیست" نیز ارزیابی می نمودند، سخن به میان می آورند و مدعی می گردند که "از ابتدای نشریه سازمان تا شماره ۳۳ اساسا مشی انقلابی بر تشریح حاکم بوده و تمایلات گرایشات و تلاشهای اپورتونیسیتها تنها بصورت آثار، رگه ها و جنبه های از بر خوردهای تئوریک سیاسی ظاهر میشدند که نتوانسته بود در آن شرایط غالب گردد." (رزمندگان - ضمیمه ۵).

اما رفقا منکر نمی گردند که برخی التقاطها (کدامیک؟) در برنامها سازمان وجود داشته است که به اپورتونیسیتها امکان داده است تا آنرا تغییر دهند! بالاخره با بروز جنگ و باروشن نمودن اینکه چه افرادی، چه موضعی اتخاذ نمودند، روشن میشود که بجز عناصر اپورتونیسیت مرکزی، اکثریت رهبری مواضع سانتریستی، برخی متمایل به چپ و برخی متمایل به راست داشته اند و لسی بهرحال تحت تاثیر مبارزات درونی و بیرونی رهبری اصلاح گردید و مواضع خویش را تغییر داد و مشی انقلابی گذشته سازمان را احیا نمود. رفقا میگویند اپورتونیسیتها بیهوده میکوشند تا خود را وارث مشی گذشته بدانند و بکوشند رفقای انقلابی رزمندگان را بفریبند!

آنچه گفتیم فشرده تحلیل رفقای رزمندگان بر سه شکل گیری اپورتونیسیم در درون رزمندگان و سرانجام آن بود. اما آیا این متدبررسی ما رکستی است؟ آیا رفقا توانسته اند با ارائه تحلیل همه جانبه ای از ظهور و عقب رانده شدن اپورتونیسیم در رزمندگان، خود را از سر بلایای اپورتونیسیم خلاص سازند؟ بگمان ما نه! زیرا:

و نیروهای موسوم به خط ۳ را به سبب با فشاری بر امپریالیستی بودن شوروی متهم میکرد که مانع امر وحدت شده اند! آری چنین جریان اپورتونیسیتی در وحدت رزمندگان جای میگیرد. در واقع یکی از محورهای اساسی انحرافات رزمندگان دمسازی با اپورتونیسیم و توجیه و تشریح نمودن آنست و این انحراف مبنای تفکرات شتلافی رزمندگان در برخورد با امر وحدت معیارهای تشکیلات، عضوگیری و... بود. بر متن چنین ائتلاف نامقدسی است که اختلافات درونی رزمندگان همزیستی نموده و بالاخره اپورتونیسیم زمینه حضور، رشد و گسترش میابد. در واقع مجموعه انحرافات فوق، رزمندگان را بتدریج به سمت اپورتونیسیم سوق داد و در عین حال گرایشات گوناگون و متفاوت درونی را به سازش با هم کشانید، سازشی که در مقطع جنگ بدلائل متفاوت، از جمله تشدید و تکامل مواضع اپورتونیسیتی جریان حاکم، مبارزه ایدئولوژیک فعال نیروهای جنبش کمونیستی، شدت یابی مبارزه درونی رزمندگان و مقاومت جناح انقلابی رزمندگان در هم شکست و سرانجام به اخراج و تصفیه اپورتونیسیتها منجر گشت. تنها در پرتو درک از عمق انحرافات گذشته نامبرده در بالا است که میتوان تحولات رزمندگان را توضیح داد و از آن درسهای مهمی آموخت، هرگونه تقلیل انحرافات گذشته و نامبرده گرفتن نقش اساسی آن در انحرافات رزمندگان در زمان جنگ و برخورد مکانیکی و ساده گراییانه که گویا این جریان اپورتونیسیت ناگهان از شماره ۳۴ رزمندگان بر آن حاکم شده و مواضع گذشته رانفی نموده است، برخوردی معاشات جویانه و سانتریستی نسبت به انحرافات گذشته و سرپوش گذاشتن بر آنست. حال که درک خود را از انحرافات که به سوسیال شوینیسیم رزمندگان در مقطع جنگ انجام مید، توضیح دادیم به بررسی نظیر رزمندگان در اینبار ره میرد ازیم رفقای رزمندگان در توضیح چونگی شکل گیری اپورتونیسیم راست، علیرغم آنکه خود اظهار می دارند عنصر اقلیت دارای مواضع انحرافی منحصی بود که در جزوه وضعیت سیاسی آینده در مقاله اشغال سفارت منعکس بود، باز میندازند که عنصر اقلیت "با سازش موقت"

در قسمت قبل در توضیح انحرافات پیشین رزمندگان که در تکامل خود منجر به مشی گنونی منضمین رزمندگان شد، به انحرافات رفقا در برخورد به تئوری ساخت جامعه، مقوله رویزیونیسیم و سوسیال امپریالیسم، در برخورد به قدرت سیاسی، چشم انداز و تاکتیک رزمندگان در قبالت آن اشاره نمودیم - اینک دنباله مقاله:

۵ - سازش ایدئولوژیک: هر کمونیستی که نخواهد در محدوده اختلافات وحدت یافته درونی رزمندگان در آستانه جنگ باقی بماند و بخواد هدیه ندهد چگونه با آغاز جنگ و تحولات بعدی ناگهان دو سیستم فکری کاملاً متفاوت در رزمندگان ارائه میگردد و چگونه ایندو نگرش در گذشته با یکدیگر بر سر می بردند، نمی توانند یا به تئوریک که این سازش را توجیه می نمود، یعنی مبنای فکری رزمندگان در برخورد به تشکیلات را در نظر نگیرد، تئوری اپورتونیسیتی قطب های ایدئولوژیک - تشکیلاتی ملاک های سیاسی، ایدئولوژیک - ائتلافی عضویت در درون رزمندگان و ملاک های وحدت رزمندگان (در حداقل و حداکثر تمییز نمودن مواضع، در برخورد به شوروی، مرحله انقلاب) خود بینان گذار سازش نامقدسی بود که نتیجه ای جز انشعاب بهره ای نمی توانست داشته باشد. زمانیکه وحدت ها نه بر اساس خط مشی و برنامها برولتری، بلکه بر اساس نزدیکیهای که در بر تو آن می توان قطبهای تشکیلاتی بوجود آورد، صورت میگردد، زمانیکه صراحتا برخورد ائتلافی به مسئله وحدت صورت گرفته و حداقل و حداکثر مواضع محیا قرار میگیرد و در بر تو آن جریان سوسیال امپریالیسم را قبول ندارد، و جریانی که آنرا قبول دارد در هر دو صورت وحدت نمابند! و معیار عضوگیری درونی تشکیلات نیز بر این اساس تعیین گردد، و بر واضح است که سنگ بنای ائتلاف از ابتدا چیده شده است. سنگ بنای ائتلافی که نه تنها در برخورد به رویزیونیسیم و سوسیال امپریالیسم، بلکه در درک از مرحله انقلاب، ساخت جامعه، قدرت سیاسی و... نیز وجود داشته است. بر این اساس است که به جریانی بنام آکادمیک و اپورتونیسیت کمیته نبرد، وحدت صورت میگردد، جریانی که خود از مدافعین سر سخت تئوریهای اپورتونیسیتی نظیر "سوسیال امپریالیسم نسبی"، "انقلاب دمکراتیک با مضمون سوسیالیستی"، "فدخلیق فدا امپریالیست" و... بوده است، جریانی که به مسئله سوسیال امپریالیسم بدانگونه برخورد می نمود که گویا "عمده نمودن" این مسئله در امر وحدت انحرافی است و اختلاف بر سر این مسئله اختلاف بر سر تجربه ساختن سوسیالیسم است که باید تحقیق شود، جریانی که فدائیان را به علت فشاری بر "سوسیالیستی بودن شوروی"

پیش بسوی مبارزه ایدئولوژیک ضامن وحدت جنبش کمونیستی

مندیبر خوردر فقا به ا بور تونیسیم وظهور و عقب رانده شدن آن، بر خوردی ما رکیستی نبوده و توضیح نمی دهکده بر بستر کدا مین زمینه های عینی و ذهنی، انحرافات گذشته شکل میگیرد در شد میکنند و سرانجام در رزمندگان ۳۴ به سوسال شووینیسیم تبدیل میشود. رفقای رزمندگان بجای بررسی مشی ویرنا ما حکم بر رزمندگان که امکان شکل گیری و ظهور سوسال شووینیسیم در رزمندگان ۳۴ را پدید آورده بوده میکوشند تا با نسبت دادن انحرافات به افراد ا بور تونیسیت آنان را توطئه گرانی بخوانند که با دوپهلوشی و ابها موسس سازش موقتی، خود را همراه ساخته اند. گویا آنان در صد بیک کودتا در آینه نسا - معلومی بودند که از پیش سازش موقتی و خود داری از ابراز صریح مواضع "رد" گم کرده اند. رفقا چنین متدی به متد ما تریا لیسیم دیا لکتیک متکی نیست بلکه متدی است، مکانیکی و در نهایت ایده آلیستی است. در تحلیل رفقای رزمندگان ا بور تونیسیتها موجودات ثابتی فرض شده اند که از اول همان بوده اند که اکنون هستند. لیکن چهره خود را بر ملا نمی ساختند و میکوشیدند توده های صادق و انقلابی رزمندگان را فریب دهند و البته گاه و بیگاه مواضع خود را نیز بصورت "دزدکی" در تشریه منعکس میکردند که سپس مورد مخالفت های درونی قرار میگرفت. لیکن از آن در سطح جنبش انتقاد نمی گشت (مانند خرد بورژوازی و انقلاب، سوسیال امپریالیسم نسبی و...) نه رفقا! این تحلیل نه بیان نگرش محقق است و علاوه بر آن نه این شیوه، شیوه ما رکیستی برخورد به پدیده ها. رفقا! توضیح بیاکنده رویدادها هنوز نمی توانند ما را به ریشه آنها برسانند به نظر ما، نه ا بور تونیسیتها توطئه گرانی بودند که مواضع امروزی خود را بنیان ساخته بودند، نه جریان غالب بر رزمندگان دارای مشی و بینش جسز آنجا ا بور تونیسیتها آنرا بنیاد میگرداند، بودند و آنکه شما امروزه مشی "انقلابی" گذشته رزمندگان را احیا نموده اید.

آنچه روشن بود انحرافات که در محلات قبیل نیز توضیح دادیم، بعنوان یک جریان فکری غالب بر رزمندگان (و نه صرفا توسط افراد تاملند - گر) عمل می نموده است و حیات سیاسی رزمندگان را روز بروز بیشتر به ورطه ا بور تونیسیم می کشانده است. درست است که جریان مخالفی با جریان حاکم نیز وجود داشت، لیکن هرگز مواضع آن بر رزمندگان غالب نبوده و در آن انعکاس نمی یافت. بالعکس مواضع "اگراد توطئه گر ا بور تونیسیت" بود که بعنوان مواضع غالب بر رزمندگان منتشر میگشت. و در این راه نه تنها بخشهایی از توده های رزمندگان با آن همراهی می نمودند، بلکه اکثریت غالب رهبری رزمندگان نیز خود همراه و در انبانی با مواضع "افراد ا بور تونیسیت" قرار داشته (و یا لا قائل دنیا له و آنان بوده اند) و هم از بیروست گسه

این مواضع امکان انتشار می باید. مگر ممکن است تنها فرد ا بور تونیسیت مذکور در مرکز نیست رزمندگان دارای انحرافات فوق بوده باشند لیکن مواضع این فرداقلیت، بعنوان مواضع رهبری رزمندگان و در حقیقت مواضع اکثریت منعکس گردد. مگر جز این می توانست باشد که در کلیه انحرافات که در شما ره قبل سسه آن پیدا ختمیم دست کم اکثریت رهبری رزمندگان با ا بور تونیسیت مذکور همسرا و شریک بوده اند و با دست کم نسبت به آن موضعی مماشات حویا نه داشتند. از طرف دیگر ا بور تونیسیم که امروزه منشعبین وارث آن هستند، چیزی جز "تکامل" مشی ویرنا ما ا بور تونیسیتی پیشین رزمندگان نیست. انحراف ا بور تونیسیتی در جریان روند خود اگر تصحیح نشود، تعمیق میگردد و راه ارتداد را در پیش میگیرد. این جبرتا ریخ است. انحرافات ا بور تونیسیتی رزمندگان در گذشته نیز در روند انحطاط خویش، نمی توانست باشد چیزی جز آنچه امروز منشعبین وارث آن هستند بیا نجامد. بدین ترتیب اولاً جریان فکری ا بور تونیسیتی غالب بر رزمندگان در گذشته، بخشی از رهبری و توده های رزمندگان را نیز شامل می گشت و بسیاری را نیز به نبال خود میکشید و بعنوان مشی غالب در رزمندگان منعکس میگشت، بنا بر این افراد ا بور تونیسیت منشعب امروزی چیزی نیستند که دیروز بوده اند و نباید با چنین بدیده های بصورت ا بور تونیسیت های خلق الساعه و توطئه گری که ما را نش نموده بودند، برخورد نمود. دارو دستها تا دیه، اکثریت و... نیز امروزه دقیقا آن چیزی نیستند که در گذشته بودند، آنان در تکامل جبری و ناگزیر روند تعمیق انحرافات خویش، ناگزیر به ارتداد در غلطییدند. اگر بخوانیم ما میان و نه ما رکیستی به بررسی تکامل پدیده ها ببنشینیم، آنکه باید بگوئیم مشی و بینش حاکم بر اتحادیه، اکثریت و... به مثابه تکامل انحرافات گذشته حاکم بر آنان نبوده و ریشه در مشی ویرنا ما که داشته آنان نداشته است، بلکه آنان به نفعی مشی انقلابی گذشته خویش پیدا ختم اند و در حقیقت و به روایت ساته اندیشان هوادار ا شرف دهقانی کودتاگران و توطئه گرانی وجود داشته اند که ابتدا خود را بنیان نموده و با استفاده از ضعف و ابها و... دست به "کودتازده" و سازمان نشان را از مواضع پیشین کشیده اند. از بیروست که به نظر ما ذکرا اینکه مشی گذشته رزمندگان انقلابی بوده و مشی کنونی رزمندگان نیز انقلابی است پس اینان احیا کننده مشی انقلابی و ا بور تونیسیتها شکنندگان مشی انقلابی پیشین بوده اند، اما انحرافی است. این توصیف تا بدی برای عوام قابل قبول باشد، لیکن برای ما رکیستی که میداند آن مشی "انقلابی" پیشین به چنان انحرافی آلوده بود که ا بور تونیسیم منشعبی نتیجه تکامل آن به شما میرود، و این مشی - انقلابی کنونی نفی مشی "انقلابی" گذشته شما و میرود قابل قبول نخواهد بود، شما شیکه

یک ما رکیست می بیند در چارچوب "مشی - انقلابی" گذشته "رزمندگان، انحرافات ا بور تونیسیتی و ریزوینیسیتی در برخورد به شوروی، قدرت سیاسی و در ترازهای فذخلق - ضد امپریالیست، روند کودتا، اتحاد عمل علیه ضد انقلاب مطلوب و دهها نظریه ا بور تونیسیتی دیگر وجود دارد، بی شک نمیتوانند ا بور تونیسیت های منشعب امروزی را ادامه دهنده واقع مشی انحرافات پیشین ندانند در واقع ا بور تونیسیتها التقاط و دوگانگی "مشی - انقلابی" گذشته را در هم نگیخته و به فرامیسم و ا بور تونیسیم بیکران بدل نموده اند. برای یک ما رکیست مشی کنونی رزمندگان در نفی دیدگاه های غالب گذشته رزمندگان شکل گرفته است، بنا بر این نه تنها مشی کنونی، احیای "مواضع انقلابی" پیشین به حساب نمی آید، بلکه مشخصا تجدید نظر در آنها بشمار میرود. تجدید نظر در برخورد به ریزوینیسیم و سوسیال امپریالیسم تجدید نظر در تئوری فذخلق - فدا امپریالیست، تجدید نظر در روند جامعه و چشم انداز روند کودتا، تجدید نظر در تحلیل از قدرت سیاسی، تجدید نظر در تاکتیک اتحاد عمل در قبیل فدا انقلاب مطلوبه تجدید نظر در قبیل جنگ و... آری مشی کنونی رزمندگان اگر چه ظاهرا تداوم دهنده مشی گذشته بنظر برسد اما در حقیقت در نقطه مقابل مشی و بینش گذشته خود قرار دارد.

اما علت اصرا رزمندگان بر اینکه سیر وقایع را طوری جلوه دهکده کمتر دان من مشی گذشته بر رزمندگان را بگیرد مشی کنونی را احیا کنند مواضع گذشته نشان بدهد در چیست؟ صرف نظر از جنبه های آنکسره ای و مصلحت گرانا - های که میتواند در اتحاد چنین روشی موثر باشد، بنظر ما مسئله اساسا ناشی از گرایش مشی سائتریسیتی کنونی است، گرایشی که بجای قطع کامل بیوند با ا بور تونیسیم گذشته حاکم بر رزمندگان، میکوشد خود را احیا کند. آن جلوه داده و در حقیقت بر عرق انحرافات پیشین پرده سازا فکنده و آنرا کم رنگ جلوه دهد. ما به رفقای رزمندگان گوشزد میکنیم که جنبش گرایش سائتریسیتی و آنتی طلبانه ای بسا مواضع گذشته، میتواند در دل خود ا بور تونیسیم نوینی را رشد دهکده در صورت عدم برخورد با آن جادریای ا بور تونیسیتها منشعب بگذارد. به نظر ما همچنانکه در پیش گفتیم ضروری است که رفقا با تداوم سازا فکنده ایدئولوژیک علیه کلیه انحرافات خویش و از جمله قطع کامل با مواضع پیشین، مواضع م - ل خویش را ارتقا داده و با تکیه بر خط مشی بیروتری در امر تحقق وحدت جنبش کمونیستی موثر افتند.

اما هرگاه رفقا بخوانند با ا بور تونیسیم گذشته خویش طوری برخورد نمائند که خود را از آلودگی بدان مبرا سازند و رفتن اساسی مواضع گذشته را در تبدیل بخشی از آنان به سوسیال شووینیسیت (که ریشه در عمق تزلزلات و انحرافات

توضیح:

رژیم جمهوری اسلامی که مدافع طبقه سرمایه دار است علیرغم تمام عوامفریبیهایش ناچار است که بیوسته ما هیت فدکا رگری خود را نشان دهد. سرکوب مدام کارگران، نابود کردن تشکیلات کارگری، مسفر کردن حقان در کارخانه، حذف آنها روزانه، حذف با دای و عیدی سالانه کارگران و... همه و همه نشان میدهد حکومت اسلامی با طبقه کارگر است. طبقه کارگر نیز گرسنه است! ریش به ما هیت ارتجاعی رژیم و نهادهای وابسته آن بی میرد بطور روز افزون به ما میزند. رژیم سرمایه داران و رژیم سفاک حاکم دست میرند. رژیم نیز برای دفاع از سرمایه داران اسرکوب و کشتار کارگران هیچ ابائی ندارد. هجوم ضد انقلابی با سداران مرتجع به کارگران قهرمان کفش ملی خود نمونه کوچکی از ما هیت جنا بکتار رژیم میباشد. ما در زیر بیه درج اعلامیه ای که توسط بیگ کارگران کفش سازی انداخته ریافته، اقدام میکنیم:

گلوله وزندان
«عیدی» رژیم به کارگران

مرد وزان رژیم نیمه شب دیشب وحشیانه به اجتماع کارگران کفش ملی حمله کرده و با گاراشک آوروز - ۲ چندین کارگر را زخمی کرده و زده ها نفر را دستگیر نمودند.

کارگران، زحمتکشان، مردم مبارز تهران!

صدی اعتراف خود را علیه رضارد دستانه این مردوزان بلند کنید و اجازه دهید که ما دیگر رژیم جمهوری اسلامی بجای خواسته های برخی کارگران (سید ریو، عیدی و ساداس) گلبله و گاراشک آوروزندان نصیب آنها کند.

طبقه حزب جمهوری، طبقه لبرالها، زنده باد پیکار خودها
برقرار باد جمهوری دمسکراتیک خلق

سازمان پیگار در راه آزادی طبقه کارگر
(تشکیلات تهران)
۵۹/۱۲/۱۴

گلوله پاسدار: عیدی رژیم جمهوری اسلامی
به کارگران کفش سازی

با درود به کارگران شرافتمند کفش ملی که با اتحاد همین خود در مقابل توطئه های سرمایه داران، پاسداران، و رژیم حاکم، قهرمانان مبارزه میکنند!
کارگران مبارز کفش ملی!

وقایع خونین چهارشنبه با ردیگر ما هیت فدکارگری هیئت مدیره و پاسداران و دولت حامی آنها را به ما نشان داد. جریان از آنجا شروع شد که ما برای گرفتن سودویزه (که چند ماه پیش به دستور بنی مدر و حمایت حزبی هالغوشده بود) نمایندگان مبارز خود را برای مذاکره با هیئت مدیره فرستاده بودیم. «کا م خوش» مدیرعامل جرم رخشان با کمال وقاحت به نمایندگان ما میگوید که فقط حاضر به پرداخت یکماه حقوق بدون هیچگونه پاداش و مزایا هستند. کارگران که در این شب عیدی و با این گرانی و مخارج سنگین، چشم میدان به این سودویزه برای روبراه کردن و ضمانت بود، از این گفته هیئت مدیره بخشم آمده و کا م خوش را کتک میزنند. به دنبال این جریان ۲ نفر از نمایندگان مبارز واقعی ما کارگران دستگیر شده و زمانیکه ما بر نمایندگان از آنها حمایت و پشتیبانی میکنند ۷ نفر دیگر دستگیر و روانه زندان میشوند. رژیم از ترس اوج گرفتن مبارزات متشکل کارگران، نمایندگان ما را به جرم دفاع از منافع و خواسته های بحق ما کارگران به زندان می اندازند. اما مبارزات کارگران کفش ملی در

بیرحمی دست کمی از کاردهای سربرده شاه خاش نشانند، میخواهند با ریختن خون کارگران، خشم و نفرت ما را به طبقه کارگر و خوش خدمتی ما را به سرمایه داران نشان دهند. شدت برتاب گزاهای اشک آور در آن نیمه شب بحدی بود که بسیاری از کارگران حالت خفگی پیدا کرده و بیپوش شدند. در این هنگام کارگران که ما هیت هیئت مدیره و پاسداران بیش ریش برایشان روشن شده بود، کینه و نفرت خود را به آنها با دای نشان دادند:

مرگ بر پاسدار! پاسدار حامی سرمایه دار! نشان دادند. کارگران فراموش نکرده اند که دیروز ما و اکیهای مزدور کارگران جهان جیت را در کاروان سراسر استکی بد خاک و خون کشیدند و امروز این سینه کارگران زحمتکش کفش ملی است که با بده هدف گلوله های آمریکائی پاسداران قرار بگیرد. این وقایع نشان میدهد که دولت های حامی سرمایه داران همیشه و همه جا مبارزات بحق کارگران را با بیرحمی تمام سرکوب میکنند. کارگران مبارز کفش ملی!

ما با مبارزه متحد و بیگیر خودمان با بوزره سرمایه داران و رژیم حاکم را به خاک مالیده ایم. اگر پاسداران مسلح برای سرکوب ما از سلاح گرم استفاده کردند، بیعت ضعف و ناتوانی آنها در مقابل اتحاد دوهیستکی ما کارگران است. ما برای اینکه همچنان مبارزه خودمان را ادامه دهیم با همه جنان متحد بوده و عینا مبارز کار و فدکارگر در میان خود افشا کرده و بیرون کنیم. ما می بایستی خواهان آزادی هر چه زودتر نمایندگان خود بسویم. ما می بایستی خواهان اخراج پاسداران از کارخانه بسویم. فقط ما بقیه در صفحه ۲۵

هفته های اخیر تمام خواب و خیالهای دولت سرمایه داری حاکم را نقش بر آب کرده است. از هفته گذشته اعتراضات کارگران در اکثر شرکت های کفش ملی آغاز شده و حتی منجر به اعتصابات برانگیزه و جلوگیری از فروش محصولات هم شده بود. اما زمانیکه این مبارزات پراکنده دیگر چاره کار نبود، کارگران با راهیسانی ۶ هزار نفره خود در محوطه کارخانه و با دای نشان دادند: متحد و یکمدا علیه قانون کار آزادی کارگر حق مسلم ما است! قانون بدست کارگران ایجاد با بیدگردد، این هیئت مدیره اخراج با بیدگردد! نمایش با شکوهی از قدرت بی پایان طبقه کارگر را به سرمایه داران مفتخور نشان دادند! قدرتی که تنها در اتحاد و پیوستگی ما کارگران وجود دارد. کارگران با گروگان گرفتن ۵ نفر از هیئت مدیره دست به تحمیل زدند. در جمع کارگران، فدائیان اکثریت که ظاهر اولیاس طرفدار طبقه کارگر هستند ما در عمل از پشت به طبقه کارگر خنجر میزنند، برای خاموش کردن مبارزات ما کوشش کرده و با کفش اینکه «دولت نمایندگان را آزاد میکند» کارگران را به تسلیم دعوت میکنند. اما کارگران با شعار مرگ بر سازشکار، توطئه های کثیف از آنها را خنثی میکنند. نسبه سب چپا رشنه پاسداران سرمایه سافتنگهای آمریکائی و کارهای اشک آور و وحشیانه به تحمیل ما کارگران بورش برده و شروع به تیراندازی کردند. پاسداران که در وحشیگری و

آوارگان جنگ ارتجاعی رژیم را افشای کنند

اصفهان - ملک شهر: مسئولین رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی در تاریخ ۲۴ بهمن فرم‌هایی را به میان آوارگان مستقر در آوارگانهای ملک شهر آورده و برای فریب آنان میگویند که این فرمها مربوط به کویین، بهداشت و خاموشی برق است و به همین بهانه از عده‌ای از آنان امضا میگیرند. اما از آنجا که آوارگان زحمتکش در طی این مدت تا حد زیادی به ماهیت رژیم پی برده و بارها مح عوامل رژیم را در دروغگوئی باز کرده اند، به فرمها شک کرده و در بعضی از آوارگانهای با خواندن آن دست به افشاکاری میزنند. بتدریج سایر آوارگان با خبر میشوند که در این فرم، نه تنها تهمت بی عفتی به زنان زحمتکش آورده شده است، بلکه قفسه‌داران آوارگان تعهد میگیرند که چنانچه طبق مقررات حملی و ارتجاعی در اردوگاه، عمل نکنند آنان را به جبرفت تبعید نمایند. زحمتکشان آواره در روز ۲۶ بهمن به نشانه اعتراض در جلوی دفتر اجتماع کرده و با شعار "ما به جبرفت نمیرویم، حتی اگر بصریم" خواهان برگرداندن فرمها شده و تشکیل شورای واقعی میشوند. مسئولین رژیم که وحشت کرده بودند قبول میدهند فرمها را تحویل آوارگان بدهند. آوارگان با شعار "فردا ساعت ۹ همین جا متفرق" اما مسئولین رژیم فردای آن روز قبل از ساعت یاد شده فرمها را به بلوکها آورده و بیس میدهند و برای سنگ اندازی در راه ایجاد شورای واقعی آوارگان اعلام میکنند که اگر کسی خواسته ای دارد به شورای فرمایشی مراجعه کند. اما آوارگان با پی بردن به ماهیت ارتجاعی رژیم و ارگانهایش در راه تشکیل شوراهای واقعی و تحقق خواسته‌هایشان به پیش میروند.

خودکشی، ارمغان دیگر جنگ ارتجاعی

رژیم خلقی جمهوری اسلامی در ادامه جنگ ارتجاعی کنونی، هر روز تعداد بیشتری از فرزندان خلق را به گوشت دم‌توب خود تبدیل میکند. رژیم آنگان سربازان و منقضی خدمت‌های ۵۶ را تحت فشار قرار میدهد که برخی از آنها مجارستان ریهای روان میگردند، چنانکه در اوایل بهمن ماه "رثوفی" منقضی خدمت ۵۶ که قبلا مهندس برق در شرکت آستون بوده، بر اثر فشارهای شدید روحی در جبهه جنگ اختلال روانی

اخبار جنگ

بیدار میکند. ابتدا او را به بیمارستان منتقل میکنند اما در آنجا هم ساداران سرمایه‌پرست او را تحت فشار قرار میدهند و او نمود میکنند که وی برای گرفتن مرخصی "خود را به دیوانگی زده است". یکبار ساداران او را بشدت کتک میزنند و سرانجام پس از ۶ روز بستری شدن در بیمارستان، دوباره به جبهه انتقال میابد و پس از چند روزی که دیگر در خود توان مقابله با این فشارها را نمیدید، با یک گلوله به زندگی خود خاتمه میدهد. رژیم جمهوری اسلامی که فقط به منافع خود می‌اندیشد، نه تنها به معالجه بیماران توجهی ندارد، بلکه آنها را همچنان به جبهه‌های جنگ گسیل میدارد و تحت فشار قرار میدهد. آری، این رژیم است که برای حفظ منافع فذخلقی خود این چنین فرزندان خلق را در جبهه‌های جنگ ارتجاعی قربانی میکند و حتی آنها را به خودکشی وامیدارد.

نگاهی به وضعیت آوارگان جنگ ارتجاعی در تهران

۱- دهکده المپیک

این اردوگاه را حدود ۶ خانوار از آوارگان جنگی مصادره کرده و در آن سکنی گزیده اند. رژیم هم طبق معمول کمیت‌های دریکسی از ساختمانها ممتفر کرده که آوارگان را تحت کنترل دارد. آوارگان نمایندگان از میان خود در شورای سراسری آوارگان شرکت نفست دارند که رژیم اخیرا سه تن از آنان را دستگیر کرده است. کمک‌های مردمی سوله یا سستاران دز دیده شده و فقط مقدار کمی از آن بین آوارگان تقسیم میشود. ساداران سرمایه‌از وحشت تحاس نیروهای انقلابی سا آوارگان، رفت و آمد اردوگاه را خدیدا تحت کنترل دارند. مسئولین رژیم با عوامفریبی و انمود میکنند که وضع آوارگان ساکن المپیک ستر از سایر آوارگان است. یکی از جنگ زده‌ها می‌گفت: "آوارگهان جا در نشین را بنا بدبا ما که حداقل جایی برای زندگی داریم مقاسه کرد، بلکه باید آنها را با مفامات با لای شرکت نفست مقاسه کرد که الان در هتلهای "کمودور" و "روال کاردن" زندگی میکنند و تمام حقوق و مزایای کامل خود را تسر میکنند".

۲- قصر فیروزه

در قصر فیروزه واقع در خیابان بد-روزی حدود ۲۳۷ خانوار از کارکنان کمرب خرمشهر ساکن داده شده اند. آوارگان در این جا هم مانند سایر اردوگاهها در مضیقه و تنگنا بوده و در مقابل خواسته‌های با وعده‌های سرخرمن از طرف رژیم روبرو هستند.

۳- خوابگاه شماره ۲ دختران دانشگاه صنعتی شریف

در این خوابگاه حدود ۱۷۰ آواره زحمتکش زندگی میکنند، مسئولین مرتجع رژیم در اینجا هم ارتشکلی شورای واقعی و انتخاب نماینده از طرف آوارگان وحشت داشته و بر علیه آنها توطئه میکنند.

۴- خوابگاه شماره ۱ پسران دانشگاه صنعتی شریف

در این خوابگاه هم حدود ۷۰۰ نفر از زحمتکشان آواره مستقر هستند. علاوه بر آوارگان حدود ۴ دانشجوی دختر نیز در آنجا اقامت دارند، که آوارگان در مقابل فشارهای رژیم از آنان دفاع میکنند. تهدید به اخراج و تبعید به جبرفت که یکی از حرب‌های رژیم است مثل حمایت همیشه بالایی سر آوارگان فر دارد.

جنگ زده آوارهای میگفت: "مثل اینکه جبرفت شعیدگاه انقلابیون آواره است". سیاستهای رژیم ارتجاعی در رابطه با آوارگان، سرکوب، فشار و دستگیری عناصر انقلابی است. برای مقابله با این سیاست تنها راه، مبارزه هرجه متشکل تر و متعدد تر، آوارگان و بیوندن آن با جنبش کارگران و زحمتکشان بیباک است.

مصاحبه‌های فرمایشی در میدان جنگ!

"ما بارها بر این مسئله تکیه کرده‌ایم که رادیو تلویزیون همیشه در خدمت قدرت حاکم است و بعنوان یکی از ابزارهای حاکمیت عمل میکند. بر این اساس رژیم جمهوری اسلامی در حالیکه جنگ را دارای "خیرات" میدانند، از رادیو تلویزیون هم مانند همیشه بعنوان بوق تبلیغاتی و توجیه مواضع ارتجاعی خود استفاده میکند. به مطالب زیر توجه کنید:

- برای نشان دادن "رشادت نیروهای اسلام" و اینکه ثابت کنند که "قوای کفر" زیر فشار "مسلمین" فرست قس کشدن هم ندارند، حضرات مجبور به مخنه سازی هستند! آن فیلم بگیرند و بخورد مردم بدهند. بدین ترتیب که مقداری از

بقیه در صفحه ۲۵

مبارزه علیه جنگ را به اهرمی برای گسترش انقلاب بدل کنیم

عوامفریبی و دروغ‌پراکنی: جلوه‌های از اپورتونیسیم "راه‌کارگر" در اخلاقیات!

راست است که اپورتونیسیم‌نیتوانند تنها به سیاست محدود باقی بمانند بلکه در روند تعمیق انحطاط خویش به ایدئولوژی و اخلاقیات نیز کشیده خواهند شد. "راه‌کارگری" که در ابتدای حیاتش با تحلیل‌هایی که بیشتر با طبع لیبرال‌ها بود سخن از فاشیسم میگفت و ضرورت مقابله با فاشیسم (همراه لیبرال‌ها) علیه "فاشیسم" را علم مینمود. "راه‌کارگری" که با "برخی ابهامات و ابیراهات" در مورد شوروی آغاز زیدودر مسعود "سوسیالیستی بودن" آن نیز اظهار تردید مینمود! و... آری، امروزه پس از گذشت دو سال از حاکمیت رژیم و حیات "راه‌کارگر" اپورتونیسیم‌ریشه‌دار "راه‌کارگر" بعد از کلی موضع عوض کردن‌ها و "رفع ابهامات"، آنچنان رشد نموده که امروزه و را بدنبال "اکثریت" خائن روان ساخته است، بطوریکه با یکی دوگام فاصله راه‌آورد می‌رود "راه‌کارگر" نیز (البته تنها با برخی مرزبندی) جنگ را عادلانه میدانند، افزایش تولید توسط کارگران را تبلیغ مینمایند، تحت حاکمیت رژیم صلح پایدار در کردستان طرح مینمایند، از حرکت سفارت پشیمان می‌نمایند، راه‌شد غیر سرمایه‌داری را در کوبا تحسین میکنند، از نزدیک‌سی مناسبات خارجی دولت ایران بسیار اردوی سوسیال امپریالیسم بعتوان یک سیاست مثبت نام می‌برند (که البته تا ساف "راه‌کارگر" از آن است که جمهوری اسلامی نمیتواند چنین سیاستی را بصورت پایدار دنبال کند)، ضرورت نزدیک‌سی نیروها با اردوی رویزیونیسیم و سوسیال امپریالیسم (البته تحت همونی پرولتاریا!) را تبلیغ مینمایند، از استقلال سیاسی حکومت دفاع میکنند و دست‌آخرم چون فدائیان در گذشته، در زمانی که گام به گام بورژوازیونیسیم درمی‌غلظیدند و جنبش کمونیستی را "آنها ریش و سندیکیالیست" (آنها رگوسندیکیالیست) میخوانندند، امروزه "راه‌کارگر" نیز خطاب به نیروهای کمونیست و سوسیالیست‌ها، از "انحرافات آنها رگوسندیکیالیستی" نام برده و میکوشد ما را به "راست‌ها" بدایت کند. روند اپورتونیسیم مبدم فزاینده "راه‌کارگر" بطور ناگهانی و بی‌پروا آنها را در کنار اکثریت‌های خواهد داد. اما "راه‌کارگر" برخلاف اکثریت این روند را بصورت ناآشنا نه‌طی نمیکند، تا در جنبش رسوا نگردد! "راه‌کارگر" میکوشد به انحرافات رویزیونستی خویش محل ثوریک بخشیده و با دفاع فعال از انحرافات خود از یکسو و حمله به نیروهای کمونیستی بیگانه، خود را "وفادار" بهم - ل نشان دهد و ژستی حق به جانب بگیرد.

اما از آنجا که "راه‌کارگر" اپورتونیسیم است نمیتواند انحطاط فکری خویش را در عرصه‌های دیگر و از جمله اخلاقیات و شیوه برخورد بروز ندهد. نگاهی به عوام‌فریبی‌های "راه‌کارگر" و دروغ‌پردازی‌هایش میتواند این دعوا را ثابت نماید. این رسم عمومی اپورتونیسیم‌ها و رویزیونیسیم‌هاست که توجیه مواضع بورژوازی خود را با نسبت دروغ دادن به دیگران، با جعل

و تحریف درم - ل آرایش دهند. بیاد آوریم که چگونه سا زمان رزمندگان تحت همونی اپورتونیسیم‌ها منشعب گزونی زمانی که کوشیده می‌ارزاید ایدئولوژیک ما با سخ دهد، در نوشته‌ای ۶ صفحه‌ای تنها با برجس زدن، دروغ پراکنی، انتساب تستهای دروغ و از خود ساخته و سپس نقد آن و بکارگیری شیوه‌کا ملازنده و بورژوازی، به ما رزاید ایدئولوژیک علیه ما پرداخت، و صد البته تنها چیزی که با سخ نگفت همان محتوای نقد ما از انحرافاتشان بود. "راه‌کارگر" نیز در قبایل عموم ما رزاید ایدئولوژیک ما با اینان، به جنبش روش اپورتونستی که شایسته آن مواضع شیرست، دست‌یا زیدو آنتیم‌ها قیافه‌ای حق بجانب!

● اما از آنجا که "راه‌کارگر" اپورتونیسیم است، نمیتواند انحطاط فکری خویش را در عرصه‌های دیگر و از جمله در اخلاقیات و شیوه برخورد بروز ندهد. نگاهی به عوام‌فریبی‌های "راه‌کارگر" و دروغ‌پردازی‌هایش میتواند این دعوی را ثابت نماید. این رسم عمومی اپورتونیسیم‌ها و رویزیونیسیم‌هاست که توجیه مواضع بورژوازی خود را با نسبت دروغ دادن به دیگران، با جعل و تحریف درم - ل آرایش دهند.

لوزیک ما با اینان، به جنبش روش اپورتونستی که شایسته آن مواضع شیرست، دست‌یا زیدو آنتیم‌ها قیافه‌ای حق بجانب!

ما نظرات رویزیونستی "راه‌کارگر" را در برخورد به رویزیونیسیم و سوسیال امپریالیسم به نقد کشیدیم و "راه‌کارگر" ما جزا زبا سخگوشی، تنها گیگ‌های با استیاز نظر ما را در برابر اردوی سوسیالیسم مورد تمسخر قرار داد. ما در کروویزیونیستی اینان را از "سوسیالیسم بی‌بیمار" در لهستان به نقد کشیدیم و "راه‌کارگر" ما جزا زبا سخگوشی، با زهم‌دریکی دو سطر حرف ما که "سوسیالیسم، سوسیالیسم است" را مورد استیاز قرار داد و از زبا سخگوشی ظفره رفت. ما تگوری اپورتونستی دفاع از استقلال سیاسی حکومت "راه‌کارگر" را به نقد کشیدیم، اینان در با سخ بجای توضیح علت "دفاع از استقلال سیاسی حکومت فدائینقلابی" که مبنای ثوریک آنها ما در مقاله ما رگوسیم و رویزیونیسیم تحت عنوان ثوری رویزیونستی انتخاب بین بد و بدتر (برخورد توجیح به فدا انقلاب) به نقد کشیدیم، از اصل موضوع ظفره رفته و کوشید با دروغ‌پردازی و نمودن که ما استقلال سیاسی نسبی را قبول نداریم و از اینرو کونومیسیم هستیم. و بدین ترتیب از توضیح ثوری‌های رویزیونستی خویش (برخورد توجیحی و دفاع از استقلال سیاسی حکومت فدا انقلابی) با زهم‌ظفره رفتند.

از دیگر برخورد‌های عوام‌فریبانه "راه‌کارگر" در برخورد به مسئله جنگ بروز نمود. ما در مقالات متعدد ثوری‌های اپورتونستی عادلانه خواندن جنگ را به نقد کشیدیم. در بکار ثوریک ۱، به

بررسی مشروح علل جنگ ایران و عراق موضوعات مطروحه در جنگ، اهداف آن و رهبری جنگ و سیاستی که قبل از جنگ دنبال میگشت پرداختیم و نظرات اپورتونستی نظیر "راه‌کارگر" را به نقد کشیدیم. تا کنون عمومی خود را در قبایل جنگ‌های ارتجاعی (و از جمله جنگ ایران و عراق) که تبدیل آن به جنگ داخلی (و ترویج این شعار) بود توضیح دادیم. و در مقاله "رزمندگان ما رگوسیم یا رویزیونیسیم" تحریفات رویزیونستی را کارگر رزمندگان را در باره تاریخ جنگ جهانی دوم جنگ آلمان و روس و... به نقد کشیدیم و بنیان

روزیونستی این تحریفات را توضیح دادیم. "راه‌کارگر" ما جزا زبا سخگوشی به تحریفات که چه در استناد به تاریخ، چه در استنادات کتبی رویزیونستی، چه در بررسی موضوع جنگ ایران و عراق و... صورت داده است و بر ملا گردیده بود، خود را خلاص نموده و کوشید تا با انتساب چند دروغ شاخدار، عوام‌فریبانه گرایشات شدیدا رویزیونستی خویش را بیوشاند. از آن جمله مدعی گشت که بیگانه معتقد است تنها بدلیل آنکه حکومت ارتجاعی است پس جنگ نا عادلانه است آیا هواداران "راه‌کارگر" نوشته‌های ما را در مورد جنگ ایران و عراق نخواهند اند؟ و اگر خواننده اند، جنبش دروغ‌پردازی شاخدار "راه‌کارگر" را به حساب میگذارند؟ همچنین "راه‌کارگر" کوشید دروغ و نمودن که زمانیکه ما از تا کنون تبدیل جنگ ارتجاعی به جنگ داخلی سخن میگوئیم، منظور ما این است که اکنون موقعیت انقلابی است و این رهنمودها بدیافور به اجرا درآید! آیا هر فردی که ذره‌ای از صداقت انقلابی بوبرده‌ها شد، میتواند منکر شود که ما این تا کنون را در این دوران به عنوان یک شعار ترویجی و نه تبلیغی و یا حتی فراتر از آن منظور که "راه‌کارگر" میگوید، نه بعنوان یک شعار عطفی مطرح میساختیم (هما منظور که در روسیه در سال ۱۹۱۴ ما تبدیل جنگ ارتجاعی به جنگ داخلی به عنوان یک شعار ترویجی مطرح بود). عوام‌فریبی و دروغ‌پردازی‌های "راه‌کارگر" بسیار است (شاید بدون این عمل چیزی برای گفتن و دفاع از خود نداشتند) ما نظرات

سورژواکی راهکار و گزیرا در باره "امراضی تولید" به نقد کشیدیم و توضیح دادیم که تنها درجه صورتی در یک جامعه سرمایه داری، بیروتیست که ممکن است خود به افزایش تولید دست برند و تحریفات "راهکار رگر" را در برخورد به روسته افشا نمودیم. اینان باز هم نباید بجای نقد آنچه ما گفتیم، طبق معمول نظری را از خود ساختند و به ما منتسب نمودند و سپس به نقد آن پرداختند که بیکار و بیگوار بود؛ چون جامعه ما سرمایه داری است پس در هر شرایطی افزایش تولید غلط است؛ سراسری نیست که از تحلیلی مشخص طفره میسرود و کیست که میگوید تنها تحریف نظرات دیگران، یا تحریف تاریخ و با لاف به تحریف - ل - شعوری - های بورژوازی خویشتن را پوشش آراسته بخشیده و با انتساب موضعی تحریف شده و از خود ساخته به دیگران، آنها را مورد طعنه و استهزا پدید آورده است؟

"راهکار رگر" که با لاف در برخی موارد حاضر به ساختگویی شده است با انتساب دروغ و تحریف و موضعی از خود ساخته به ما با اصطلاح به دفاع از خویش برخاسته است، در مورد آخرین میسارزه ایدئولوژیک ما در افشای تسلیم طلبی "راهکار رگر" در مراسم ۲۳ دی، با زدن دست به دروغ برداری زده و سپس به نقد مواضع تحریف شده که ما منتسب نموده پرخاش است. بی آنکه جواب مشخص بابت داده است ما را پاسخ بگوید.

مادر اینجانبه با سخگویی به ترهات بورژوازیستی "راهکار رگر" در این باره نصییر دادیم. چرا که اولانظر همان را در مورد انتقاد "راهکار رگر" در این مورد گفته ایم. ما بنا معتقدیم که اکنون میسارست برخورد با "راهکار رگر" را با سبک آرزو با بی مجدداً جایگاه "طبقانی وی صورت داد" لیکن آنچه در این مقاله "راهکار رگر" خالص و در عین حال شاید نداشته، با راه از تحریف فراتر گذاشتن و به دروغهای آشکار، با وقاحت هر چه نتوانیم مسئول شدن است. دروغ برداری "راهکار رگر" در مقاله "سنگار با شمشیر جوسین" میتوانیم عجز و درماندگی "راهکار رگر" را در دفاع از مواضع خویش عربان سازد و به بهترین وجهی نشان دهد که چگونه برای "راهکار رگر" "هدایت وسیله را توجیه میکند!" و برای دفاع از مواضع بورژوازیستی این چگونه به هرگونه وسیله ای و از جمله دروغ برداریهای شان داشته مسئول میگردد. و این همان انعکاس سیاست بورژوازیستی در اخلاقیات و شیوه برخورد بورژوازی "راهکار رگر" است.

"راهکار رگر" برای توجیه سیاست بورژوازیستی خویش مدعی گشته است که از جمله اختلافات با ما در کمیته هما همگی مخالفت جدی با "عملی نمودن بلاواسطه شعار با رگشائی و وروده گشته دانستگاه" بوده که توسط "سنگار" مطرح شد. "سراسری" در مقابل جنین دروغ و نتایج های همانست که گفت؟ چگونه است که "راهکار رگر" برای سونابندن "چهره زشت" بورژوازیست منقطع خویش و مانع میگردند هواداران خویش با بدجنس دروغهای شادخاری

را سر هم کند. ما میسواستند و هواداران خویش چگونه "سنگار" را تا رنجست و ما خط اصولی "سنگار" را "راهکار رگر" نمیتواند به استناد آنچه ما گفته ایم تحلیل ما از وضعیت جنین، مسئله خواست با رگشائی، بسیج بوده ها، شعری علیه رژیم و... را به نقد بکشد. از این سرونه گزیرا است بدروغ مدعی کرده که از جمله اختلافات نشان ما با "سرسرا کتیک کمونیستی و تاکتیک باسیستی" (که ریشه در وحشت از کار رگر از "فاسیسم" را درفته اش دارد) بلکه بر سر آن است که ما به وضعیت جنین، سطح آن کار برداشته و تنها تاکتیک خود را از "فدا انقلابی بودن حکومت بدست میا و رسم و آرا احتمال آن باشد که گسسی سا دکی به خرج نداده و از "راهکار رگر" "دلایل" بعوا هد که خوا مدعی است با رگشائی ما که یکبار - پس تنها فدا انقلابی بودن رژیم و سطح آکا های روستیگران سرترند است" (که در انتصاب سورت بلافاصله میسارست منا رزه مسلحانه علیه رژیم را در دستور روز خویش بی گذاشت) با بسند دروغ شادخاری را شویبل داد که سنگار و تصدای شغال عملی دانستگاه را داشت تا شاید خواننده با ور کند! ما در کجا، کی، و چگونه مدعی گشتیم که ما پیدایشگاه را اگر شرایط در این روزها غایب بود تصرف کنیم؟ براسنی که راهکار رگر برای توجیه بورژوازیست منقطع خویش چه خوب با فدا انقلابی ما کم هم توانا شده و همان تهمینهای جمهوری اسلامی را که میگوید "ایمان تصدایان با سنگار، سراسری آشوب و بلوا و... داشتند" تکرار میکنند و متحد با روستیستهای خاشن، ارتجاع و حاکم و مجاهدین این حرکت را "جبه روی" میخوانند. اما دروغ دیگر راهکار رگر در توجیه حرکت سازمان شکنانه و سفاک است. بورژوازیستی خویش است که میگوید در فدا نه جنین و نمود کنند که تطاهرات از جانب کمیته هما همگی لغوشده و این موضوع که سراسری در جای دیگر برنامهای داشتند، ربطی به "راهکار رگر" نداشته است. و تنها دو "استفاد کج" که برخی از آنان بیلاکا در دست گرفته و میگویند جمعیت را با اعلام این مسئله که راه کمیته هما همگی لغوشده متفرق نمائند، وارد داشته است که تا راه آنها همناشی از قطع ارتباطات و تنگیهای با اکیبهای بخش! و عجله گساری! دانسته است، امری که در عین حال میسارست بدست بیکار داده است.

سراسری چگونه "راهکار رگر" اینجنین مانند دیلما تهای بورژواکستانه دروغ میگوید و هیچ انائی نزنندارد. آری "راهکار رگر" فراموشی کرده است که از قبل در کمیته هما همگی تصمیم گرفته شد، در صورت عدم برگزاری راه کمیته در محل دانستگاه، محل آن به جای دیگر منتقل شود؟ زمانیکه طبق برنامه فزنی محل راه کمیته همگی عوض گشت، راهکار رگر کستانه تصریح محل راه کمیته همگی از سوی کمیته هما همگی را (که راهکار رگر عنوانه و تسلیم طلبانه از سراسری "نهاد دو جناح" از آن خارج گشته بود، از انومرا سراسری کمیته هما همگی سخنانند! و میگویند جمعیت را منفری کند و به تنها بدروغ در همان حال بیلاکا رد

ها بی صبی بر لومرا سراسری از سوی کمیته هما همگی در دست میگیرند، بلکه بعد از سرور در اعلامیه که بدین مسابیت منتشر میکنند مدعی میگردند که کمیته هما همگی با انومرا سراسری به خرج داده و مانع از ایجاد "آشوب" و بلا بگردند. (یعنی برگزاری مراسم بریائی "سور" و بلوا بود. براسنی راهکار رگر چه خوب اصطلاحات فدا انقلابی را کم و روستیستها را در محکوم نمودن یا در گشته است!) اکنون "راهکار رگر" ما میسواستند که از زهد دروغ میگویند و اعلام میکنند که کمیته هما همگی را سراسری را میسواستند "راهکار رگر" تا یک سبدا اعلامیه ای صبی بر لغورا همیائی که از سوی کمیته هما همگی صورت گرفته است، میسواستند بدهد! آری، "راهکار رگر" با وحشت از افراد از جنین کمونیستی بدلیل "سور" نیم بیکرانس، میگویند دروغ برداری مواضع خود را موجه طوطه دهد و دیگران را سادجمله نگردد سومین دروغ آشکار "راهکار رگر" این است که مدعی میگردند مواضع بیکار در جلسه کمیته برگزاری در آخرین ساعات این بوده که مراسم حتما با بدخلوی دانستگاه برقرار شود و برای ایستاد دروغ خود انتقاد از خود ما را که بعداً صورت گرفت تا هدما ورد، براسنی تا حد مسواون و فاحشیت به خرج داد و بدروغ مدعی گشت که ما در جلسه کمیته برگزاری که تصمیم به سفر محل راه کمیته گرفت، با آن مخالفت نمودیم؟ انتقاد ما که بعداً از کمیته برگزاری خود ما صورت گرفت، این بوده که در موقع تصمیم گیری در جلسه کمیته چرا محل را سفیر داده ایم. تنها پس از جمع بندی از حرکت ۲۳ دی بود که ما با انتقاد نسبت به این حرکت بی برده و آسرات درست خواندیم، اما بورژوازیستهای "راهکار رگر" برای سونابندن مواضع تسلیم طلبانه و سازمان شکنانه خود سبه دروغ اعلام میسارست که ما در کمیته برگزاری معتقد بودیم که میسارست مراسم درها بحا صورت مدیریت. براسنی "راهکار رگر" اگرک حوا مدافعان انقلابی داشت، هرگز به جنین دروغ براسنی - ها و عوا مفریستهای منوسل نمسند؟

روز بروز که از حیات "راهکار رگر" میگذرد. بموازات شده است های روستیستی و انتحام بخشی به بورژوازیست بیکران خویش، سیاست و شیوه سورژوازی در میان رزه ایدئولوژیک "راهکار رگر" نیز میسواستند. "راهکار رگر" تنها در سیاست بلکه در اخلاقیات و شیوه برخورد نیز از اکثریتی های خاشن و حزب خاشن نموده، شیوه تحریف و دروغ برداری و عوا مفریستی را می آموزد تا در سرونه سواست مواضع بورژوازیستی خویش و سنگاری سوی اکثریت را لایوناسی کند. با رگشائی هواداران صدیق "راهکار رگر" هدا رسد هم: "هدا رکه خطر نزدیک است!"

پیام بیست و ششمین کنگره سوسیال امپریالیسم شوروی: سازش با امپریالیسم امریکا ، سرکوب انقلاب خلقها!

امروز در شرایطی که مبارزات طبقه کارگر و خلقهای جهان هر چه بیشتر اوج میگیرد، در شرایطی که تضادهای و بحرانهای سرمایهداری، گتندگی ماهوی امپریالیسم را عیان تر میسازد و در عین حال زمینه مناسبتی برای گسترش بیشتر انقلاب در سراسر کیتی بوجود می آورد، رویزیونیسم پیش از هر زمان دیگر - پروولتاریای جهانی را مورد ضربت خائنه خود قرار داده است. رویزیونیسم نه تنها احزاب متعددی را در کار خود فروکشیده است، نه تنها بخش وسیع کشورهای سوسیالیستی را به اردوگاه امپریالیسم انتقال داده است، بلکه همچنان به تعرض ضد انقلابی علیه پروولتاریا، سوسیالیسم و انقلاب ادامه میدهد، بدون شک ضربه رویزیونیسم به جهانی شکست مهمی برای پروولتاریای جهانی بشمار می آید، اما این حقیقتی است انکارناپذیر که ضربه رویزیونیسم خروخرفی - برزنی از ایضا بسیار گسترده تری برخوردار می باشد. امروز رویزیونیسم خروخرفی برای اکثر احزاب رویزیونیست و کشورهای بورژوا - رویزیونیست مسلط بوده و به این لحاظ با بشوای معنوی و مادی عظیم خود حسی ها و انقلابات را در بعد وسیعتری مورد تهاجم خود قرار داده و می دهد بنابراین مبارزه کمونیستی علیه رویزیونیسم بطور عموم و علیه قطب رویزیونیستهای خروخرفی و در رأس آن سوسیال امپریالیسم شوروی بطور اخص از اهمیت حیاتی برخوردار است بدون چنین مبارزه دیگری، هیچ انقلابی به سرانجام نخواهد رسید و پروولتاریا قادر نخواهد بود سوسیالیسم را برقرار نماید. فقط یک دیدگاه رویزیونیستی مبارزه علیه بورژوازی را از مبارزه علیه رویزیونیسم جدا خواهد کرد، فقط یک دیدگاه ضد مارکسیستی مبارزه علیه امپریالیسم را از مبارزه علیه سوسیال امپریالیسم شوروی جدا خواهد نمود و فقط دشمنان سوسیالیسم و کسانیکه نمیخواهند پروولتاریا بقدرت برسد مبارزه ضد رویزیونیستی را نفعی میکنند، این مبارزه بیخلافی از مبارزه طبقه کارگر پروولتاریا در راه استقرار کمونیسم بشمار می آید.

تشکیل بیست و ششمین کنگره حزب رویزیونیست سوسیال امپریالیسم شوروی، از یکسو در چهار چوب تعرض رویزیونیسم علیه سوسیالیسم و انقلاب قرار داشته و از سوی دیگر بیانگر کوششهای جدید بورژوازی امپریالیستی شوروی در جهت سازشهای نوین با امپریالیسم امریکا و نتایج

تدارک گسترده تری از تهاجم علیه انقلاب جهانی است، از زمانی که رویزیونیسم بردستگاه حزبی شوروی مسلط گردید، حزب بدباز بورژوازی در راه تحقق اهداف ارتجاعی اش تبدیل شد و بالطبع کنگره های حزبی سربزه مرکزی جهت برنامهریزی های این بورژوازی بدل گشت. کنگره اخیر سوسیال امپریالیسم در دو عرصه داخلی و خارجی برنامهورژوازی شوروی را اعلام نمود. نگاه کنونی به سیاستهای داخلی و خارجی شوروی یکبار دیگر فدیت رویزیونیستها را با پروولتاریا و توطئه های آنها را علیه خلقهای جهان نشان میدهد.

در زمینه داخلی: بحران اقتصادی و سرکوب پروولتاریا

هما نظور که میدانیم، رودسته خروخرف خائنی برای پوشاندن دیکتاتوریت طبقه کارگر بورژوازی خود، دیکتاتوریت پروولتاریا را منحل اعلام کرده و مطرح ساخت از آنجا که تهاجمات طبقه کارگر با بیان یافته شوروی به مرحله اولیه کمونیسم رسیده، دولت پروولتاریا جای خود را به "دولت تمام خلقی" سپرده است. در مقابل این عواقمربسی با بدگفت پر واضح است که به سبب حاکمیت یافتن رویزیونیستها در شوروی، دیکتاتوریت پروولتاریا نابود گردید، لیکن از آنجا که پروولتاریا از قدرت فرو افتاده و جامعه شوروی کماکان یک جامعه طبقه کارگر بود و از آنجا که قدرت به دست رویزیونیستها افتاده بود، دولت حاکم جدید دیکتاتوریت بورژوازی جبر دیگری نمی توانست باشد. اگرچه رویزیونیستهای خروخرفی - برزنی ادعا میکردند که شوروی فقط نیاز به "تدارک مادی و فنی کمونیسم" دارد و تضادهای طبقه کارگر و در نتیجه مبارزه طبقه کارگر از جامعه شوروی رخت بر بسته است، اما وجود دولت رویزیونیستها در شوروی و طبقات مخاصم اجتماعی و مبارزه جاری میان آنها در خط بطلانی برای سلیفات رویزیونیستی بود. بقول لنین وجود دولت در جامعه طبقه کارگر بیان تضادهای آشتی ناپذیر طبقه کارگر است، او میگوید "دولت محصول آشتی ناپذیری تضادهای طبقه کارگر است" (دولت و انقلاب) به بیان دیگر زمانی که طبقات از زمین بروند، دولت نیز ضرورت خود را

از دست میدهد. پس وجود دولت در شوروی بیان وجود طبقات مخاصم در شوروی و اعلام "دولت تمام خلقی" بیان دیکتاتوریت بورژوازی بود. این حقایق را تضادهای مستمر طبقه کارگر در این جامعه و ادامه مبارزات طبقه کارگر و خلقهای این کشور و سرکوب مرتجعانه این مبارزات توسط دستگاه دولتی بورژوازی حاکم بارها و بارها اثبات کرده است و در گزارش برژنف مرتد که ادامه دهنده همان خط خروخرف است، این حقایق بطرز عربانه جلوه گیری میکند. برژنف در تمام گزارش خود یک کلام در باره دیکتاتوریت پروولتاریا نمی گوید و نمی تواند هم بگوید، اما او در همین گزارش میگوید: "در سالهای دهه هفتاد نزدیکی تمام طبقات و گروههای اجتماعی جامعه شوروی ادامه مبارزات" اگرچه در مبارزات طبقاتی در شوروی و استثنا ریش از بیش طبقه کارگر (رجوع شود به یکا ۸۹) این واقعیت را ثابت میکنند که طبقات در شوروی به یکدیگر نزدیک شده و بلکه بطور روزافزون تضادهای طبقه کارگر عیان تر میگردد، اما مسئله جالب اینجاست که رویزیونیستها با بد جواب دهند که اگر بهر حال در جامعه شوروی "طبقات و گروههای اجتماعی" وجود دارند و بنا به گفته لنین هر دولتی نماینده یک طبقه معین است، پس دولت حاکم با قبول آنها "دولت تمام خلقی" مدافع کدامیک از این "طبقات و گروههای اجتماعی" است؟

مسئله مهم دیگر در زمینه مسائل داخلی گزارش برژنف خائنی از اوضاع اقتصادی بود. او در گزارش خود اگرچه عوامفریبانه از "دست آوردهای سوسیالیسم در شوروی" صحبت کرد، اما در همان حال بطرز خجولانه از بحران اقتصادی نبرسخن گفت و بطور غیر صریح از بحران گشای کشاورزی، از کم شدن کارآئی در تولید، از مدیریت نادرست کارخانه های تولیدی و از عدم تحقق اهداف برنامه اقتصادی صحبت کرد گویا اینکه رویزیونیستهای برزنی حقایق بحران و مسخ موجود در کشور را میبوتاند و به طبقه کارگر دروغ میگویند، اما همین اعترافات خجولانه برژنف نشانهای از ماهیت سرمایهداری اقتصاد حاکم پر شوروی است. در کشور سوسیالیستی بحران گشای کشاورزی وجود ندارد، زیرا برچشم سوسیالیسم طبقه کارگر که ری نگردیده و با شور کمونیستی تولید سوسیالیستی را مدام افزایش میدهد. زیرا رهبری طبقه کارگر تولید را بر اساس برنامه مرکزی هدایت نموده و طبقه کارگر با تمام قوا میکوشد تا اهداف در نظر گرفته شده برآورده کرده، اما در یک اقتصاد سرمایهداری که قانون سود هر چه بیشتر بر آن حاکم است و هر چه و هر چه در تولید آن بشمار می آید، بحران، بیکاری، تورم و استیصال وجود داشته و کارگران رغبتی به تولید نشان نمیدهند، بر واضح است که وقتی رویزیونیستها از بحران صحبت میکنند، آن بیانگر بربر ما هیت بورژوازی اقتصاد اعتراف می نمایند.

ویا زمانی که رویزیونیستها از کم شدن کارآئی در تولید صحبت میکنند، این امر این حقیقت را نشان میدهد که طبقه کارگر شوروی تحت سلطه سرما به داری دست به مبارزه زده و کم شدن کارآئی در تولید چلوه‌ای از مبارزه طبقه کارگر سرعید است. شما سرما به شما رمی آید، یکی از اشکال مقاومت کارگران در مقابل قوانین بیرحمانه تولید بورژوازی اختلال و کم کاری دربروسه تولیدی است در کشوری که بر اساس رهنمود رویزیونیستی برژنف در کنگره ۲۴ گفته بود: "کار شدید و پربازده با بدتشویی شود و با دانش بران شب بیشتر به آن تعلق گیرد". کارگران شدیدا استنما می‌شوند و به همین خاطر یک بورژوازی انگل بطور متوسط درآمدی معادل ۱۰۰ برابر یک کارگر زحمتکش دریافت میکند (بیکار ۸۹)، آری در چنین کشوری مبارزه و مقاومت و کاررکنشی کارگران در تولید سرما به داری امری عادلانه و طبیعی است و بنا بر این در این جامعه انگسرها به‌های اقتصادی به اهداف خود نمی‌رسد، امری ناگزیر است. البته رویزیونیستها در مقابل بحران همیشه چنین توجیه میکنند که به علت آب و هوا و... مثلا کشاورزی رشد لازم را نداشته است! اما این یک عوامفریبی بیشتر نیست. هیچکدام از برنا مه‌های بنجالیسه رویزیونیستها به اهداف مورد نظر نرسیده است. مثلا در برنا مه هشتم شوروی (۷۰-۶۶) کشاورزی با عقب افتادگی ۷۶٪ و صنعت با عقب افتادگی ۷۰٪ روبرو بوده است. این شکاف عظیم میان طرح پیش بینی شده و آنچه که بدست آمده یا امر جزئی و اتفاقی است؟ نه هرگز! اگر شوروی هر ساله از آمریکا گندم وارد میکند، این امر بخاطر وجود بحران در اقتصاد شوروی است، بحرانی که نتیجه قوانینی چون قانون سود هر چه بیشتر و هرج و مرج در تولید می‌باشد. این امر ناشی از ماهیت اقتصاد سرما به داری امپریالیستی شوروی و حاکمیت طبقه بورژوازی می‌باشد، حاکمیتی که بر پایه سرکوب بیرحمانه و استعمار وحشیانه کارگران و دهقانان زحمتکش استوار است.

در زمینه خارجی: سازش با امپریالیسم و سرکوب خلقها

شوروی امروز یک کشور امپریالیستی است بورژوازی این کشور نه تنها طبقه کارگر و خلق های شوروی را مورد ستیم و استنما قرار میدهد بلکه به لحاظ ماهیت توسعه طلبانه خود ناگزیر از تجاوز و بزه بند کشیدن خلقها می‌باشد. شوروی امروز مانند همه امپریالیستهای دیگر خواهان سهم بیشتری از غارت و چپاول جهان است و برای این منظور از یکسویه رقابت و سازش با امپریالیسم آمریکا دست می‌زنند و از سوی دیگر خود مستقیماً و یا به توسط مزدورانش به سرکوب جنبشها و انقلابات می‌پردازد. شوروی در همان

زمان که با کثیف ترین رژیمهای کشورهای تحت سلطه به سازش دست می‌زند، میکوشد تا با نفوذ در جنبشهای رهاشی بخش، این جنبشها را به انحراف کشیده و آنها را به ابزار توسعه طلبی خود تبدیل نماید. در گزارش برژنف به کنگره ۲۴ اهداف فوق به روشنی نمایان است. لیکن با ابداع آن نمود که آنچه در نطق برژنف برجستگی خاصی را دارا می‌باشد همان گوشه‌های درسا زشهای جدید با امپریالیسم آمریکا است. البته این امر اتفاقی نیست. شوروی در شرایط کنونی گرفتار بحران اقتصادی شدیدی میباشد در اروپای شرقی با مشکلات بسیار بقیه‌ناستی از تحولات مبارزه طبقاتی در لهستان، رومانی و استرالیا، افغانستان به تاج و زواشغال نظامی خود همچنان ادامه میدهد و از با بت همه ایسین مسائل تحت فشار کشورهای امپریالیستی و تبلیغات آنان قرار دارد. بنا بر این در عین حال که شوروی بنا به ماهیت خود با آمریکا به رقابت ادامه خواهد داد، اما تا کید برژنف در کنگره ۲۴ با ساربا برتا کتیک سیاست سازش با آمریکا استوار است. برژنف در کنگره به لحن یک مامله - گریزگ خطاب به آمریکا میگوید: "ما پیشنها نمیکنیم در این منطقه (حوزه خلیج فارس و اقیانوس هند) با انحقا دموا وقت نامه بین المللی خنثی شود. جنگ بر طرف گردد، با مساعی مشترک و با در نظر گیری منافع قانونی کلیه طرفها، میتوان در این منطقه محیط ثبات و آرامش بوجود آورد. میتوان حقوق حاکمیت کشورهای این منطقه و امنیت راههای دریائی و راههای دیگری را که بقیه دنیا را به آن مربوط می‌سازد تضمین نمود." (گزارش به کنگره - مندرج در اطلاعات ۹ اسفند)

برژنف بمانا به نماینده امپریالیسم روس مطرح می‌سازد که در منطقه خلیج فارس و اقیانوس هند با صلح برقرار شود، ملحق که "منافس قانونی" همه امپریالیستها را در نظر بگیرد. باید پرسید در این منطقه خطر جنگ از جانب چه نیروهای جز قدرتها امپریالیستی و به خصوص آمریکا و شوروی وجود دارد؟ در نظر گرفتن "منافع قانونی کلیه طرفها" جز به رسمیت شناختن سهم مناسب در چپاولگری امپریالیستها و از جمله شوروی چه معنای دیگری دارد؟ "امنیت راههای دریائی و ثروتها و خلقها توسط امپریالیستها چه معنای دیگری دارد؟ برژنف میگوید صلح کنیم و خلقهای منطقه را با یکدیگر چپاول کنیم، آری اینست پیام تبهکاران رویزیونیست برای رقیبان آمریکا!

سپس برژنف در باره مسائل خاور نزدیک و منحل مسئله فلسطین چنین میگوید: "وقت آن فرا رسیده است که با حسن نیت مشترکا جستجو برای حل جامع این مسئله را بر پایه عدالت و واقع بینی از سرگیریم. در شرایط کنونی میتوان در چپا رچوب یک کنفرانس ویژه بین المللی به این هدف دست یافت. "هما منظور که

میدانیم رژیم صهیونیست اسرائیل ژانستادرم امپریالیسم آمریکا در منطقه بود و استقرار این رژیم رتجای بقیه افریقا خلق فلسطین از سرزمین فلسطین و سرکوب مداوم مستمر آن بوده است. به همین خاطر انقلاب خلق قهرمان فلسطین هدف نا بودی رژیم صهیونیستی و آزاد کردن تمام سرزمین فلسطین را دارد. اما در چپا رچوب سازشهای امپریالیستی، سوسیال امپریالیسم موافق آنست که رژیم صهیونیست باقی بماند و به همین منظور برای اینکه نفوذ خود را در کشورهای این منطقه حفظ کند و آمریکا جهت تضعیف این نفوذ عمل نکند، بیوسته کوشیده است تا خلق فلسطین را با دشمن خود آشتی دهد و به ایفولاند که موجودیت این رژیم اشغالگر "واقعیستی عینی" است و با اید آنرا پذیرفت! کوشش مشترک آمریکا و شوروی در کنفرانس رنوجیه به سازش کشاندن انقلاب فلسطین با ژاندارم امپریالیسم در منطقه در چپا رچوب همین توطئه امپریالیستی قرار می‌گرفت. اما جنبش توده‌های فلسطین همچنان تمام توطئه‌های ارتجاعی و امپریالیستی را برملا کرده است و امروز شوروی با زهم می‌کوشد تا این جنبش را از راه توطئه‌های جدید سرکوب نماید و آنرا وجه المصلحت سازشهای جدید با آمریکا قرار دهد. نطق برژنف در کنگره ۲۴ همین هدف را تعقیب میکند. شوروی مانند همه امپریالیستها میکوشد تا سرنوش خلقها را تعیین کند و به همین خاطر برژنف میگوید شوروی و امپریالیسم چپا رتکارا آمریکا با "حسن نیت" میتوان نندبه "حل جامع" در مورد مسئله فلسطین برسند. آیا آمریکا با کمک همه جانبه به اسرائیل "حسن نیت، عدالت و واقع بینی" خود را سالین سال بتما پیش نگذاشته است؟ آیا کشتار و قتل عام توده‌های فلسطینی "عدالت" امپریالیستها را به تحقق در نیا رده است؟ برژنف خائس تمام این جنایات را می‌بوشاند، برژنف تبهکار برای مامله‌های جدید با ریکان چپا رتکار قول میدهد که اگر آمریکا حق شوروی را در منطقه به رسمیت بشناسد از طریق یک کنفرانس بین المللی مشترکا میتوان سرنوش فلسطین را تعیین نمود! آری رویزیونیستهای توطئه‌گر اینچنین علیه خلقها توطئه می‌چینند و سرکوب انقلاب آنها را همدست با ننگی‌ها و رژیم‌چسای مرتجع تدارک می‌بینند.

سپس برژنف در کنگره میگوید: "اتحاد شوروی مخالف آن نیست که مسائل مربوط به افغانستان در رابطه با مسائل امنیت خلیج فارس مورد بحث قرار گیرد ولی در این مورد باید فقط نکات بین المللی مسئله افغانستان مطرح شود نه مورد اخلی افغانستان، اتحاد شوروی حاضر است بدون وقفه مذاکرات خود را با ایسالات متحده آمریکا در خصوص محدود کردن تسلیحات استراتژیک... ادا دهد". منظور برژنف از بحث راجع به "مسائل مربوط به افغانستان در

رفیق شهید مالک عباسی: کمونیستی که در راه آگاهی ورهایی زحمتکشان جان داد.

نام: مالک
عقل: کارگر
هواد: ارسا زمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر
شهادت: در برآمدن ترکمن توب در روز ۲۱/۷/۵۹ در اهواز شدت زخمی شد و روز شهادت معلوم نیست.

رفیق مالک با آموزش ما رکنی کمونیسم و بهره گیری از تجربه کارگری خود همواره پیشکار و خصوصیات کمونیستی و کارگری تا کید میکرد. او پس از شنیدن خبر تیراژان رفیق احمد مودن میگفت: "رفقا، با شهادت هر رفیقی وظیفه کمونیستی ما سنگینتر میشود، ما باید به ارتجاع بقیما نیم که جای رفقا خالی نمیمانند".
رفیق مالک پس از آغا زنگ ارتجاعی با انرژی بیشتر و روحیه ای عالی به انجام وظائف تشکیلاتی پرداخت و شب روز بسیاری توده های آسیب دیده میشتافت.

روز ۲۱ مهر ما ۵۹ هنگامیکه رفیق کتساب منتخب آثار لنین را همراه داشت و برای مطالعه با تفاق رفیقی آغاز خانه بود در اثر ما بست ترکش توپهای دورزن ارتش ارتجاعی عراق زخمی شد، رفیقش که در اثر ضربت کج شده بود از نحوه انتقال رفیق مالک اطلاعی نمیباید طبق اطلاعات بدست آمده، رفیق بعدا در بیمارستان لقمان الدوله تهران بستری بوده ولی در تحقیقاتی که بعدا بعمل آمده خبری از او بدست نمیباید. احتمال قوی اینکه با مداران ارتجاع از روی کتاب و مطالب سیاسی دیگری که همراه رفیق بود پی به کمونیست بودن رفیق برده وی را دزدیده باشند و وجود دارد، او زید رفیق نیز که برای ارتش بار مهمات حمل میکرده خبری نیست. این خانواده زحمتکش در شرح جنگ ارتجاعی کنونی صدمات زیادی دیده است.

ارتجاع از دادن جنازه رفیق کمونیست ما خودداری کرده است. رژیم ارتجاعی میبندد که خون سرخ کمونیست ها تجسم کینه طبقاتی آنها علیه سرمایه داران است و به همین خاطر نسبت به کمونیستها شدیدترین دشمنیها میورزد و نهایت بیرحمی طبقاتی خود را نشان میدهد.

رفیق پیکار و شهید مالک عباسی کارگر آگاهی بود که راهی خود و طبقه اش را در پیوند با سوسیالیسم علمی و مسلح شدن به جهان بینی تاریخی و طبقه کارگر برده بود و جهت گسستن زنجیرهای ستم و استعمار طبقاتی پیکار کرد و قربانی جنگ ارتجاعی ای شد که دشمنان طبقاتی اش برای مکیدن او و هم زنجیرانش بر زحمتکشان ایران و عراق تحمیل کرده اند.

ما زمان ما، یک رفیق صمیمی و یک کمونیست پیکار کرد و پیکار را در شرح جنگ ارتجاعی رژیم های ایران و عراق از دست داد.

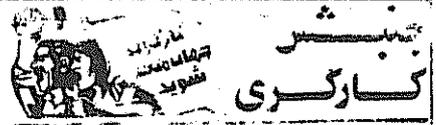
رفیق شهید مالک عباسی، از فرزندان مبارز خلق عرب بود که از کودکی با رنج و ستم آشنا شده بود. رفیق از ۱۱ سالگی به کارگری پرداخت چندین سال بعنوان کمک را ننده نزد پدرش کار میکرد و سپس در یک کارگاه فلزکاری مشغول کار شد و تا پایان زندگی کوتاه ولی پرشمارش در آنجا به کار ادامه میداد. رفیق شهید ما، به علت داشتن غصت های مبارزه جویانه و محیط زندگی و کارش در جریان مبارزات پر شور توده ها به سر علیه رژیم منغور شاه و امپریالیسم در دوران قبل از قیام مبعوث به صف نبرد توده ها پیوست و با کسب آگاهی سیاسی، در زمره هواداران سازمان چریکهای فدائی خلق درآمد، اما رشد آگاهی کمونیستی رفیق، وی را به مرز بندی با مضمی و مواضع آن سازمان گشاید. رفیق در اثر شناسایی و ارتباط سیاسی با رفقای پیکار کرد در اهواز و پیوسته رفیق شهید احمد مودن، به صفوف هواداران سازمان ما پیوست و تا لحظه شهادت با اعتقاد راسخ به کمونیسم و لنینیسم و عشق به آزادی طبقه کارگر به مبارزه ادامه میداد. رفیق در ماههای آخسر زندگی در بخش محلات سازمان فعالیت میکرد. رفیق مالک از فعالین جنبش کارگری بود و از اعضای هیئت موسس سندیکای فلزکاران اهواز بشمار میرفت. کارگران اهواز رفیق مالک را به خاطر مهربانی و رندگی با انبوهی از تشنه و اعلامیه برای آگاهی دادن بشده های زحمتکش بمیان آنان میرفت. رفیق کینه ای آشتی ناپذیر به سرمایه داران داشت و آموزشهای کمونیسم را در مبارزه طبقاتی، در زندگی و فعالیتها پیش بکار میگرفت. رفیق یکبار در محل کارش همراه همسایه ای از همکارانش دست به اعتصاب زدند و سازمان را فاع حقوق درخواستی را از کارفرما گرفتند. رفیق مالک پس از کار رخته کننده روزانه با روحیه ای سرشار از عشق و کینه طبقاتی بمیان توده های زحمتکش در محلات کارگری و فقیرنشین میرفت و بذرا آگاهی میباشید. رفیق در جریان سیل سال گذشته خوزستان بطور خستگی ناپذیر همراه با همزمانش به بیاری سده های سیل زده شتافت

رابطه با مسائل امنیت خلیج فارس چیست؟ برزنف صحبت از تقسیم منطقه از طریق سازش میکند. امپریالیسم شوروی به آمریکا میگردد امروز اتفاقا نستان زیر سلطه کشور ما است و به همین خاطر آمریکا نباید در مورد اخلی آن مذاکره کند لیکن میتوان در سطح منطقه با به رسمیت شناختن سهم هر یک از تقسیم سرزمینها به توافق جدیدی رسید. امپریالیسم شوروی به امپریالیسم آمریکا میگردد شما فتوادها را در افغانستان مسلح نکنید و او قیمت رژیم مزدور وابسته به مسکو را بپذیرید، اما در سطح منطقه و با بین المللی میتوان در باره امتیاسات متقابل به توافق رسید: توافق دربار ایران! توافق در مورد بیگانه های جدید! توافق در مورد استقرار ناوگانها در آبهای خلیج و اقیانوس هند! توافق در باره جنگ ایران و عراق! توافق در مورد پاکستان و بلوچستان شرقی! توافق در باره سلاحهای استراتژیک امپریالیسم برای همه این امکانات بازمی - گزاردا مورد بحث و مذاکره قرار گیرد، بشرطی که اتفاقا نستان در زیر سلطه امپریالیسم شوروی باقی بماند.

بدین ترتیب متوجه میشویم که اساس سیاست پیشنهادی سوسیال امپریالیستها در عرضه مسائل بین المللی، طرح تاکتیک سازش - های جدید با امپریالیسم آمریکا است. البته امپریالیستها هیچگاه از رقابت و تحت شرایط معینی از جنگ با یکدیگر با ندارند، آنها برای غارت جهان حاضرند میلیونها کارگر و توده های تحت ستم را در ارتش جنگ امپریالیستی خود بسوزانند، اما آنچه که حائز اهمیت است اینست که شوروی با توجه به مشکلات عدیده ای که دارد و با توجه به تناسبات قوا در سطح بین المللی سیاست این دوره خود را برپا به تاکتیک سازش جدید با آمریکا قرار داده است البته شوروی با رها رها در گذشته به سازش با آمریکا دست زده است، لیکن در نطق برزنف تاکتیک سازش بر - جنگی خاصی دارد، و پرواضح است که این امر نافی سرکوب مسلحانه خلقها و تاج و زبه کشورهای دیگر و با درگیریهای نظامی غیر مستقیم میان شوروی و آمریکا نخواهد بود. نطق امپریالیستی برزنف در کنگره ۲۶ یکبار دیگر ما هیت تحاوز - کارانه شوروی را بنمایش گذاشته و بیروشنسی نشان میدهد که شوروی برای سرکوب پروولتاریا و خلقهای جهان و غارت و جپاول سرزمینها چگونه با امپریالیستهای دیگر دست به سازش میزند.

درود بر تمامی شهدای بخون خفته خلق

وحشت رژیم از اجتماع

کارکنان پالایشگاه اصفهان!

از مدتها قبل شورای فنی عملیات سرای رسدگی، سدایر اصفهان که در عملکردش جهت برخوردی بدخواسته با کارکنان و همچنین عملکرد بد سرپرست و وجود بددین و بدگسل مجمع عمومی کرده بود. اما عوامل رژیم (احمد اسلامی، شورای اسلامی، بدسیریت و اساسداری) که از هرگونه شکل اجتماعی کارکنان وحشت دارند به تکیه بر افتادند تا جلوی این مجمع را بگیرند اما با وجود این قرار شد روز ۴/۱۱/۵۹ این کارگاه همایشی تشکیل شود.

وحشت رژیم از این کارگاهها نشی بعدی بود که قبیل آن در تلوویزیون اعلامه ای از طرف استنادار خوانده میشود مبنی بر اینکه عده ای میخواهند سوءتفکر کرده و در کارخانه اختلال نمایند. لذا هرگونه مجمع را ممنوع اعلام میکنند و "متخلفین" را تهدید می کنند. در روز جمعه ۱۳ مرداد در باره آتیا، مسمان، روزی و مجمع سرانجام مدیریت با اینستا که اعلامیه ای با همین محتوا صادر کرد و با آن روز در روزهای سرورهای کارکنان در حد و با اینستا که در محاصره مسمان است. این اعمال که نسبت به تحریر رژیم بود، باعث نعت کارکنان شده بود. آتیا به موجب مسمان که رژیم جمهوری اسلامی را تهدید می کند. کارکنان را تهدید می کند. سرانجام در این حرکت مبارزاتی کارکنان مسامه، احتیاج برقرارند اما عملکرد شورای فنی عملیات و نظامی های که خوانده شد. اما گروهی است که در رژیم و کونتا در مسمان در حال توطئه ای عوامل آن بود. آنها هموزی سرده بودند که اعمال ضد کارگری عمال رژیم نظیر اساسا را... جدا از با هست طبقاتی رژیم است. و مبارزات کارکنان زمانی به نتیجه خواهد رسید که رژیم و سرپرست ها را با سرور و صورت خود ترا دهد. خواستهای جزئی که در این راه دست می آید، مناسب ترین عامل ضدکسبده حرکت کارکنان مناسب بجز تحریر کنونی است. این سروران طبع کارکنان را در این کارگاهها و کارکنان پالایشگاه اصفهان و سایر کارکنان جمهوری دیگر است. هر یک از این سوسال است.

به حمایت از ۲۲۵ کارگر اخراجی فرودگاه برخیزیم!

کارگران، زحمتکشان، هموطنان مبارزان! سالیان دراز نیروی کار در ایران توسط رژیم ارجحیتی غیره و بر سر فرودگاه و ابرسر گرفته اند. سالها است که دستها را از دست کارگران، فسیبای "گفرتنگ" و سروران همچنان شغل سایر مانند کارکنان این شرکتها علمبر غمغظیل بودن محل کارشان هر روز سرکار بخود جا میزدند و بیشتر از سرکوب شدن فعالان در این شرکتها شدند. و در باره این موضوع تا به این روزها به مدتی به مدتی با انرا کردی و حیوان کردی و بعدا تا رژیم جمهوری اسلامی سوسند اما دولت جمهوری اسلامی در مقابل خواست کارگران معنی را از سر گرفته اند. کار، سرمانه حکم اخراج ۲۲۵ کارگر این شرکتها را صادر کرد. حکم سر توضیح و دلایلی ما در سوسند است. کارکنان مبارز را اخراجی فرودگاه، در مقابل این حرکت ضدکارگری، صحنه محکوم ساختن آن خواهان رسیدگی به خواستهایشان و جلوگیری از سرکوب شدن کارکنانی که هر یک ۷ سرعاشه دارند شده اند.

کارگران مبارز

با استیضای ضدکارگری و ضد خلقی رژیم جمهوری اسلامی روز بروز گسترش بیشتری می یابد. رژیم جمهوری اسلامی که حافظ منافع سرمایه داران و دشمن کارگران و زحمتکشان است، همه روزها سرکوب مبارزات کارکنان، دستگیری مبارزان مبارز کارکنان، و اخراج های فردی و دسته جمعی کارکنان، لغو سوسند و سرکوب کردن کارکنان را در این راه می بینیم. مدتی خود را با کارکنان نشان می دهند. همین همه فصل بود که رژیم با قطع عسدی

کارکنان سرکوب و اخراجی مبارزان را کوبیدند. بر آنها شرایط زندگی را بر آنها تنگ تر نمود. کارکنان اخراجی فرودگاه باید بداند که رژیم جمهوری اسلامی، همسایه طور که کارکنان کسار و جانی است، دو سال فقر و فلاکت برای سوسند ها، دو سال بارشاری سیستم سرمایه داری و استیضای مبارزان با سرپرست مسمان داد، دشمنی کارکنان و زحمتکشان سوسند و در این استیضای از مقامات و مسئولان رژیم، راه پیدا می خواهد بود. کارکنان باید بگویند که چرا باید حمایت کنند از کارکنان سرکوب شده و مبارزان فریاد حق طلبانه آنان بگوشی سایر کارکنان و زحمتکشان و مردم مبارز، جواسسه های سرخشان را سر دولت ضدکارگری تحصیل نمایند!

توده های مبارز!

متحدان سیاسی ما سوسند و به حمایت از کارکنان اخراجی فرودگاه برخیزیم و توطئه های رژیم جمهوری اسلامی و دشمنی آنان با زحمتکشان را افشا کنیم و صدای اعتراض خود را در اخراج کارکنان فرودگاه هر چه رسا تر بخانه و خواهان مبارزات آنان بشویم!

سرور مبارزات حق طلبانه کارکنان و زحمتکشان
سازمان مبارز در راه آزادی طبقه کارگر
۵۹/۱۲/۱۲

اخبار کوتاه:

شیراز: اخباره ۳۰۰ نفر از کارکنان مناطق حکمران کدیری که در سوسند سرور رسیده شده اند، گفته شده که ۱۲/۵ درصد از حقوقشان کم خواهد شد که طبعا روی مبارزات مبارزان کارکنان نظیرا تا فدکاری، حق کارکنان و... سوسند خواهد گذاشت. همچنین حق بازنشستگی این کارکنان کاهش خواهد یافت. این اقدامات ضدکارگری نشانگر ادامه "خبر سرکوب" جنگ برای کارکنان

فغان، مسکن، آزادی

جنبش کارگری

ورجیتکارانست فیبر بابایسر

دراثر فسادکارگران بالاخره دادگاه انقلاب که کنترل این کارخانه را بعهده دارد، مجبور شد اجازه ورود مواد اولیه به کارخانه را بدهد و بدین ترتیب کارخانه از روز ۱۱/۲۵ شروع بکار میکند. کارگران علاوه بر کسب این موفقیت که مانع بکار بستن مجدد بکسری خواسته‌های رفاهی از قبیل: حق لباس ۱۰۰۰ تومان در سال اسباب و ده تاب ۲۰۰ تومان و ۵۰ عدد فیبر سالانه مطرح میکنند و موفق میشوند بخشی از این خواسته‌ها را برای امسال گرفته و تمامی آنها را برای سال آینده بتمویب برسانند.

اعتصاب کارگران "ایران الکتریک" بخاطر سوراخ و پاره!

روز ۱۱/۲۴ کارگران کارخانه ایران الکتریک کیلان بعنوان اعتراض به لغو قانون سودویژه که در واقع بخشی اردسترد کارگران را لغو میکند، بمدت ۲ روز اعتصاب میکنند. کارگران می‌گفتند: تولید امسال بیشتر بوده و با بدستگیری برای سودویژه بگیریم. اما انجمن اسلامی کارخانه از وحشت می‌ارزد که کارگران بدست و با افتخار ده رئیس هیات باکسری این عا مل سرکوبگر و مزدور را که تاکنون کارگران مبارز بسیاری را از کارخانه نجات کیلان اخراج کرده است (راه کارخانه می‌آورند).

این عنصر فسادگرا و گروم صحت برای کارگران اعتنایی، بنا به ما هیت طبقاتی قبل از هر چیز بر علیه نیروهای انقلابی و کمونیستها، که بیکبرترین دشمنان سرما به داران هستند، لجم - براکنی میکند و آنگاه کارگران را اغفال شده توسط کمونیستها خوانده و دست آخربا نسه همبستگی بودجه‌اند! شتن دولت و شرایط جنگی را آورده و از کارگران میخواهد که بشفع سرما به - داران و رژیم‌ها میثان، از حقوق نا چیز خود سز بگذرند!

سرانجام ما سن "حجت الاسلام" مزدور، کارگران را به سرکوب تهدید میکند. در این میان ساسر نیروهای تندکار و ترسناک انجمن اسلامی، بوده! بنا و اکثریتی های خائن نیز متحداً بر علیه کارگران به توطئه جیشی پرداخته و با مبارزه اعتصابی آنها مخالفت میکنند. در چنین شرایطی تنها راه به نتیجه رسیدن مبارزات کارگران متحد و متشکل شدنشان در یک

چگونه... بفید از صفحه ۳

حقوق خود برسد و در کل جامعه نیز بدون سازمان و حزب سیاسی خودنا در به مبارزه نخواهند بود. اکنون یکماه است که بعد از ندها است کارگری و کمبود اجناس بیشتر از همه ما کارگران را لای برین گذاشته و خرده میکند. مبارزات کارگران با رس الکتریک، کفش ملی، ترانس بک، مینو و... همه نشان دهنده این است که ما کارگران در یک موقعیت حاس هستیم. برای اینکه بتوانیم بر علیه حقوق یا مال شده خود مبارزه کنیم باید متحد و یکجا رجه شویم ولی چگونه میتوانیم این کار را بکنیم.

قبل از هر چیزی باید نگاهي به مبارزات مبارزان در رابطه با سودویژه بیندازیم. با رسال در کارخانه نجات مینو، عیبی، ده رویش و بسیاری از کارخانه نجات به مبارزات با شکوهی دست زده‌اند، ولی از درون این مبارزات به جوجه شکل های واقعی کارگری بیرون نیامد. بهترین شکل - های واقعی کارگری از دل مبارزات کارگری بیرون می‌آید. و این بزرگترین ضعف مبارزات با رسال بود. در کیلان کارگران آنجا در ایجاد تشکیلات موفقیت بیشتری داشتند. آنها توانستند با تشکیل اتحادیه شورا های کیلان، بیست هزار کارگر را برای گرفتن سودویژه متحد سازند و این نمونه درخشانی از مبارزات کارگری بود.

اکنون وضع کارخانه نجات از نظر تشکیلات کارگری چگونه است؟

در اکثر کارخانه نجات با شورا های قلابی و فرمایشی برسرا ر هستند، و با انجمن های اسلامی این چشم‌گوش حزب خمپوری اسلامی قدرت بنا می‌کنند که سعی دارند جلوی مبارزات ما را سد کنند. مبارزه کارگران با رس الکتریک نشان میدهد که چگونه شورا های قلابی و انجمن های اسلامی از تمام حقه‌ها و کلک‌ها استفاده میکنند تا راهمان را ببندند. اکنون زمان آن است که این تشکیلات - های فرمایشی را نابود کنیم و شورا ها و تشکیلات - های واقعی کارگری خودمان را ایجاد کنیم.

در پیش بردن مبارزه برای گرفتن سودویژه که الان خواست اصلی و فوری ما را تشکیل میدهد و برای همه کارگران کارخانه نجات ایران است در جا ها ئی که تشکیلات واقعی وجود ندارد باید کمیته ای مرکب از مبارزترین و آگاهترین - های کارگران کارخانه تشکیل داد. کارگزارانی که نشان داده اند هیچگاه سارس پذیر نبوده و حاضر به فداکاری و از جان گذشتگی برای هم‌نشینان - شان میباشند. این کمیته هما هنگی مبارزه (در جا ها ئی که شورا ها ئی واقعی وجود دارد همان

شورای واقعی و برقراری هما هنگی و اتحاد ساسا مبارکا رخانه نجات میباشد. تا زمانیکه ۲۵ به دست سردها افروخته نشده سودویژه برسد اخت با سددگردد!

شورای واقعی) دارای چند ویژگی مهم است:
۱- رهبری مبارزات کارگران را برای سود و به بعهده بگیرد و به اتحادیه بیشتر کارگران کارها ندکند، نموده و مبارزاتشان را هما هنگ کند و از طریق تشکیل مجمع عمومی ها و اعلامیه - های تبلیغی و... و فکر بر سر روش مبارزه و نظرخواهی از کارگران و... مبارزه را به جریان درست بیندازند.

۲- با تشکیلاتهای واقعی سایر کارخانه نجات تماس برقرار کند و سعی کند که مبارزات کارخانه - های مختلف را هما هنگ کند. در مرحله کنونی از مبارزات طبقه کارگر که مسئله سودویژه مطرح است ارتباط گرفتن با تشکل های واقعی سایر کارخانه نجات از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. زیرا سودویژه مسئله همه کارخانه ها ست. تنها وقتی میتوان از بیروزی در این مبارزه حرف زد که مبارزات کارگران کارخانه های مختلف را بتوانیم متحد و هما هنگ و متشکل کردیم. در غیر این صورت اگر چه ممکن است در چند کارخانه محدود بتوانیم مبارزات تصمان حقمان را بگیریم، ولی نخواهیم توانست قانون جدید سودویژه را که در رابطه با طبقه کارگران ایران وضع شده است ملغی کنیم.

۳- در طول مبارزه با سازماندهی کارگران جلوی خرابکاری عمال کارفرما را گرفته و از کارخانه حفاظت بعمل آورند.

۴- و بالاخره مهمترین راه مبارزات برای تشکیل یک شورا ی واقعی در کارخانه را تدارک ببینند.

در این مبارزات مشخص یکماه هر چند که گرفتن خواسته‌ها برای ما اهمیت زیادی دارد ولی آنچه که بسیار مهمتر است اتحادها و تشکیلات ما ست. چرا که چند سومان بول گرفته شده تا زمانی که نظام سرما به داری وجود دارد با هزار درد و کلک از دست ما پس گرفته میشود اگر ما در این مبارزه برای گرفتن سودویژه بتوانیم شورا های واقعی خودمان را تشکیل دهیم، در واقع بر روی پای خود می ایستیم. اگر بتوانیم اتحادیه های واقعی کارگری خودمان را ایجاد کنیم و سایر هم‌نشینان خود متحد شویم در واقع قدم بزرگی به جلو برداشته ایم و توانسته ایم سلاحمان را در مبارزه بر علیه سرما به داری نیز بزنیم. باید بدانیم که هر کارگری باید از مبارزات گذشته اش درس بگیرد و بداند که:

کارگران متحد و با تشکیلات همه چیزاند
کارگران متفرق و بی تشکیلات هیچ چیز

پس:
بیش سوی تشکیل شورا های واقعی کارگری
بیش سوی تشکیل اتحادیه های واقعی کارگری
هر چه مستحکم تر با اتحاد کارگران ایران
بمثل ازویژه با همه مبارزات کارگری در باره سود
ویژه - سازمان بنگار در در آ آزادی طبقه کارگر
- کمیته تهران، شماره ۱

درباره سکتا ریسیم

برخی از رفقا ضمن طرح سوابق در مورد مفهوم "سکتا ریسیم" و اینکه آیا ادعای برخی نیروها در مورد گرایشات "سکتا ریسیمی" سازمان صحت دارد یا نه، از ما خواستند در این باره توضیحاتی بدهیم:

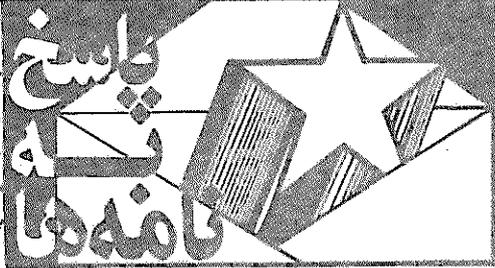
رفقا! قبل از بررسی صحت و سقم اینگونه ادعاها، بهتر است مفهوم وریشه سکتا ریسیم را بطور فشرده بررسی نماییم.

سکتا ریسیم یا فرقه گراشی و گروه گراشی که از نقطه نظر لغوی از واژه "سکت" به معنی فرقه ناشی میشود، بیان انحرافی در دیدگاهها و عملکردهای افراد و نیروهاست که ریشه آنرا باید در وضعیت عینی و طبقاتی آنان جستجو نمود.

میدانیم که پیرولتا ریا تنها طبقه‌ای است که در سطح جهانی، دارای منافع واحد طبقاتی بوده و هیچگونه مرزهای محلی گراشی (لوکا لیسیم) ملی گرایشی (ناسیونالیسم) و فرقه گرایشی (سکتا ریسیم) را در این منافع طبقاتی رانمی تواند و نباید محدود سازد، منافعی که در همین حال در برگیرنده منافع تمام طبقات است و ششما ر شونده تا ریخ نیز خواهد بود. اما در مقابل سکتا ر پیرولتا ریا، تمام طبقات و اقشار دیگر قرار دارند که به آنها مختلف در بند منافع گروهی خویش هستند. مثلاً بورژوازی که با طر منطبق عینیتی سرما به دارای مجبور است که با جناحهای مختلف طبقه خود در یک کشور و همچنین با بورژوازی در کشورهای دیگر برای سود بیشتر به رقابت بپردازد و از آنجا که "گروه گرا" و "خود غرض" است. و با خرده بورژوازی که برای دفاع از منافع حقیر خود در برابر سرما به بزرگ شدیدا دارای خصلت گروه گرایشی و خود گرایشی است. اما علیرغم اینکه پیرولتا ریا از لحاظ پایه عینی طبقاتی - ایدئولوژیک خود طبقه‌ای میرا از گروه گرایشی است، بخاطر تاثیر پذیری از تضادها تا ایدئولوژیک - سیاسی و اقتصادی بورژوازی و اینکه تحت حاکمیت انحطاط آورا و زندگی میکنند، بناچار رویدرات مختلفی به شواش غیبر پیرولتاری نظیر سکتا ریسیم و... آلوده میگردد روشن است که در شرایط فقدان حزب پیرولتا ریا و زمانی که جنبش کمونیستی فاقد وجود است، ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی است. انحراف سکتا ریسیتی و گروه گرایشی نیز خود را نشان خواهد داد و این، عجیب نیست. (۱)

اما برای اینکه دید روشن تری نسبت به سکتا ریسیم داشته باشیم، نگاهیم به جنبش کمونیستی ایران کمک فراوانی میکند. در گذشته جنبش کمونیستی ایران دچار ابورتونیسم "جب" یعنی آواتورنیسم بود. در نتیجه این

(۱) - روشن است که انحرافات دیگری نظیر ابورتونیسم، رویونیسم، تروتسکیسم و... با این انحرافات پیوند احشافنا پذیری دارند.

انحراف، روشنفکران جدا از خود که خود را نماینده پیرولتا ریا می دانستند، بجای آگاه نمودن و سازماندهی توده ها و در راس آنها طبقه کارگر در مقابل بورژوازی و امپریالیسم، فقط فرقه معدود و کوچک خود را میدیدند و سکتا ریسیم بعنوان یکی از تبلیورات این انحراف اما سی خود را به شکل نشان دادن برجمندهای بجای پرچم کمونیسم، معادل گرفتن یک تشکیلات محدود روشنفکری با تشکیلات سراسری و واحد طبقه کارگر و... نشان میدادند و هنوز هم چنین افکاری در میان زمانندگان همان جریانات (فدا نیسان اقلیت) خود را به نمایش میگذازد.

پس از قیام، متقابلا و به میزان زیادی گرایشات راست روانه و انحلال طلبانه رواج یافت که تبلیور مشخص خود را در کنفرانس وحدت سرز داد. بنا بر این تزهها دیگر گونه تبلیغ برنا همومنی سازمانی با گروهی و با فشاری بر اصول تحت عنوان سکتا ریسیم کوبیده میشد و سر نیرویی (قبل و پیش از قیام سازمان ما) که میخواست به چنین تزههای انحلال طلبانه ای که در صدد قربانی نمودن اصول بود اعتناء نکند، سکتا ریسیت و فذ وحدت خوانده میشد. مدا فعیس کنفرانس وحدت و تشکیلات دوران گذار را باید در زمره بیان قرار داد، نمونه دیگر آنها ما تی است که از سوی طرفداران تزا اختلافی "دانشجویان مبارز" به سازمان ما وارد میشد که تا درستی آن را با رها و با رها در اسانسان زمانه ارا شده ده ایم و تجربه این دوسا له نیز میبایست تا درستی این تزا را برای بسیاری از گروههای طرفدار آن روشن ساخته باشد. برخورد سازمان چه عیسی چریکی وجهه کنفرانس وحدت و تشکیلات دوران گذار نشان دهنده اینست که روند عمومی و حرکت کلی سازمان به جنبش شائبه غیر پیرولتاری آلوده نبوده است.

رفقا لازم است قبل از اینکه به ظواهر امر و برجسها بی که امروزه زده میشود توجه نمایند به عقی تزهایی که در پشت این "انگ" ها نهفته است و بویژه به سابقه تاریخی و عملکردهای این نیروها توجه نمایند و تجربه حداقل دوسا له اخیر را در نظر آورند. فقط پس از این فضا و ات است که میتوان برخوردی اصولی و بی غرضانه نسبت به ضعفهای سازمان داشت.

ما در عزیزمان سیما، طی یک نامه از اینکه دختر بزرگش که از هواداران سازمان است، به مسائل و مشکلات خانواده توجه نمیکند و مثلا بعد از ظهرها زودتر به خانه نمیاید، ابراز نا

رضایتی کرده است. ما در مان نوشته است که اعمال دختر پیکار ریش موجب ایجاد جوش کمونیستی در میان قاصیل شده است و همه به مصداق مشت نمونه خروار "با کمونیستها مصالفت میکنند. این ما در مان خواسته است بدانند آیا اعمال دخترش مورد تائید ما است یا نه.

ما در عزیز: کمونیستها به هر مسئله ای طبقاتی برخورد کرده و از موضع طبقه کارگر حرکت میکنند. از اینرو برخورد رفقا در رابطه با خانواده ها بیان (اگر در صفوف خلق قرار داشته باشند) باید با توجه به مسئله فوق و منطق بر اطلاق کمونیستی باشد. ما با رها در همین صفحه به رفقای که برخورد های "جب" روانه نسبت به خانواده ها داشته و هیچگونه حساب مسئولیتی نسبت به خانواده از حمتکش خود نداشته اند، برخورد کرده و ضرورت برخوردی آگاهانه گرانه توامبا منات کمونیستی را برای این رفقا توضیح داده ایم. در اینجا هم از دختر پیکار که شما میخواهیم که همواره سعی کنیدا تجزیسه و تحلیل درست مسائل، در اینگونه موارد نقیصه عنصر آگاه (و نه برخورد زبالا) را بازی کنند. فراموش نباید کرد که خانواده های زحمتکش ما نیز در صفوف خلقند و چگونگی برخورد ما به آنها غالباً معیار رفقا و نشان در مورد کمونیستها خواهد بود. بنا بر این باید نسبت به این مسئله و تاثیر که در محیط زندگی خود بجا میگذارد، بسیار مسئولانه برخورد کنیم.

و اما ما در گرمی، از تونیزا انتظار داریم که اولاً شرایط سنی و روحی دخترت را در نظر گرفته و با ریش نمایی که مشکلاتش را حل کند، تا نیسان تونه تنهانیاید جلوی آگاه شدن دختر کوچکتر را بگیریم، بلکه میبایست با نزدیکتر شدن هر چه بیشتر با دختران مبارز و کمک یکدیگر بر جو ضد کمونیستی حاکم بر فامیل غلبه کنید و اگر همانطور که در نامهات نوشته بودی طرفدار کمونیستها هستی، میبایست بسهم خود در تبلیغ آن بکوشی و در ضمن آگاهی خویش را نیز دانشما افزایش دهی.

به امید موفقیت و پیروزی!

سایر رفقای که برای ما نامه نوشتند:

م. م. م. از بروجرد (سه نامه)، م. م. م. ۴۴۴، جمع مونتاز II، ش. ر. م. از تهران، ر. ن. هیدکرج، ر. ج. زاهدان، حیدر عموغلی، فرج - بروجرد، م. م. هوا دارا رومیه (دونا مه)، رفقا زوها از دانش آموزی شرق، صمیم الف تهران، ک. ج. اهواز، کارگر کرد از مهاباد، ج. از لاهیجان، ر. الف دانش آموزی شرق، هادی، هسته ب دارو بخش م. م. تهران، ج. محمود، "م"، هسته م. ب. از کمیته ترجمه، رفیق مادر ب - پ، رفقای جمع تعلیمات الف - نظریات، ج. ع. ۲۴ تهران، مینا دانش - آموز هوا دارا، رفقای بختی و توزیع غرب، ا. ک. اصفهان، ایوب تهران، ا. ه. س. ب. دزفول.

دوست کوچکمان "آنا هیتا" طی نامه‌ای بـ برای سازمان نوشته است:

"سلام: من دلم میخواهد در دریا هبیمایا شـسی کمونیستها شرکت کنم، ولی هرچه به خوان و برادران خود میگویم هیچ کس مرا به راه هبیمایا نمی آرد. ها و جا های فعالیت کمونیستها ... نمی آرد. سازمان پیکار از شما تنها می کند که کاری کنید که من هم در فعالیتها شرکت کنم. برای من مهم نیست که مرا بگیرند و یا زخمی کنند و یا بکشند. برای من مهم اینست که اگر من هم کشته شدم برای مردم آینده حکومت کاری باشد. من تا میتوانم تا آخرین قطره خونم جانم را برای زحمتکشان قدا میکنم. آنا هیتا دوم دبستان"

رفیق عزیز! نامه تو که در آن روحیه مبارزاتی و نزدیکی به کمونیستها موج میزند، نشانه نگرش و نفوذ کمونیستهاست. آری امروزه رشد مبارزه طبقاتی در جامعه ما به چنان درجه ای رسیده است که همه نیروهای اجتماعی حتی کودکان را وادار به موقعگیری میکند. ما نمی دانیم که خواهان و برادران تو کمونیست هستند یا نه. اگر بودند که حتما مینویستند تا تو را نیز بسا فعالیت های گوناگون کمونیستها آشنا کنند و به تظاهرات، بحث های خیابانی، سرکساز، کتابفروشی ها ... بپردازند. شما نباید از دوستان بزرگتر کمک بگیری!

پیروز باشی!

رفیق کارگر از "و": با عتی را که در حین تظاهرات پیدا کرده بودی رسید، ولی متأسفانه بغلت عدم مکانات نمی توانی آنرا بدست صاحبش برسانی. موفق باشی!

رفقای "هسته تلاتن" یادنامه ارسالتان رسید و در دست تکمیل جهت انتشار است. ضمن تشکر از این اقدام مبارزانه، برایتان موفقیت آرزو میکنیم.

رفیق - زاز تهران نامهات رسید و ما نامه تو را به رفیق مورد نظرت رسانده ایم و از وی خواسته ایم که تو را ببیند.

بقیه از صفحه ۱۴ **رزمندگان**

رویزونیستی پیش دار (د) کم رنگ بنمایند. آنگاه با یدگفت رفقا قادر نخواهند بود، مفسوف خویش را کاملاً از اندیشه ها و پیروا به های غیر - بیروتری بزدایدند و نگاه با ید اعلام داشت که تصفیه اپورتونیستها نه از زاویه ای ما رکسیستی بلکه از زاویه ای سائریستی صورت گرفته است که اگر چه با تصفیه قاطع مکانیکی اپورتونیستها نتوانم بوده اما مصلحت گرانی و آشتی طلبی مانع از آن گشت که تصفیه قاطعی در عمده اندیشه و ایدئولوژی با اپورتونیسم صورت گیرد.

جریان انقلابی موجود در رزمندگان که با مقاومت در مقابل اپورتونیستها و اخراج آنها

بقیه از صفحه ۱۶ **مصاحبه**

ابزار و آلات جنگی را در گوشه ای جمع میکنند و آنها را به نمایش میگذارند.

- برای انجام مصاحبه در مناطق جنگی، همیشه تدارکاتی انجام میگیرد که جواب دلخواه گرفته شود. از جمله این تدارکات، انتخاب نفراتی از قبل با شناسائی کامل برای مصاحبه توجیهی مصاحبه شوندگان که در پاسخ سوالات مشخص جوابهای از پیش آماده شده ای بدهند. در مواردی اینکار توسط فرماندهان نظامی انجام می - پذیرد و یا اینکار را با انجام مصاحبه با فرماندهان در بین پرسنل انجام میدهند تا پرسنل بدانند که چه چیزی را باید بگویند.

با تمام دغلکاریها، با زهم گرگی جواب دلخواه رژیم را ندهد به خط اول جبهه فرستاده میشود تا دیگران متوجه شوند که چه باید بگویند و به اصطلاح درس عبرت بگیرند.

به نقل از ۲۲ بهمن (شماره ۱) نشریه کارکنان مبارزان دیوتلو بیزیون.

بقیه از صفحه ۱۱ **زنده باد**

خلق مبارز کرد!
کارگران و زحمتکشان انقلابی!

دو شرايطی که پیکار کارگران و سایر انقلابیون کمونیست تحت سخت ترین شرایط و با دادن صدها شهید و زندانی در سراسر ایران مشغول مبارزه اند و در شرایطی که توهم توده ها هر روز و هر روز نسبت به جریانیها فدا انقلابی فرو میریزد، بالاخره در چنین شرایطی که بیشتر از چشمگیری توهم زحمتکشان کردستان نیز نسبت به حزب دمکرات فرو میریزد، "حزب" از ترس انقلاب، مبارزین را به شهادت میرساند و تحت پیگرد و شکنجه قرار میدهد و واقعاً با تضعیف جنبش مقاومت خلق کرد و انقلاب سلاب دمکراتیک ایران میشود.

با تمام قوا بکشیم که از امان ما بین سیاست های حزب دمکرات جلوگیری نمائیم، تنها و تنها دست توانای کارگران و زحمتکشان و اتحاد انقلابی آنان قادر به جلوگیری از اینگونه سیاستها است.

درود بر شهدای به خون خفته خلق! سنگ و نفرت بر رژیم ضد مردمی جمهوری اسلامی و توطئه های ضد انقلاب علیه نیروهای انقلابی!

هر چه گسترده تر باشد پیوند مبارزاتی خلق کردنی مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران!

برقرار باد جمهوری دمکراتیک خلق!

۵۹/۱۲/۹

سازمان رزمندگان آزادی طبقه کارگر - کردستان

و تصحیح بسیاری از مواضع پیشین نشان داد که از پتانسیل انقلابی کمونیستی برخوردار است خود نوید بخش آن است که رفقا راه اول را در پیش گیرند.

بقیه از صفحه ۱۵ **گلوله**

وقتی میتوانیم سود ویژه درخواستی خودمان را بگیریم که متحد باشیم، ما با یستی صدای حق - طلبانه خود را به گوش همه کارگران شرکتها و کارخانه های دیگر برسانیم. تا آنها هم از مبارزه بحق ما پشتیبانی نمایند. مبارزه ما باید بطوری باشد که هر چه بیشتر ما را متحد کند. ما با یستی با راهیمایا سراسری خود تمسک کارگران را یکدک کنیم تا فریاد مبارزه جویانه واقشاگران کارگران متحد پشت طبقه سرمایه دار را ببلرزاند!

مرگ بر طبقه سرمایه دار و روحا میان آنها! سود ویژه مورد درخواست ما پرداخت باید گردد!

نمایند زندانی آزادیایدگسروید!

با سدارحای سرمایه دار را زکارخانه اخراج باید گردد!

پیکار کارگران کفش سازی

۱۳۵۹/۱۲/۱۵

☆☆☆

بقیه از صفحه ۸ **جنایتی**

و مبارزه ما بر علیه امپریالیسم و ارتجاع داخلی با ز دارد. و این وحشیگری تنها رسوایی و افشای هر چه بیشتر جزو بدستال خواهد داشت مردمیکه نسبت به حزب توهم دارند اکنون دیگر در میابند که حزب دمکرات بیش از آنکه دشمنی و مبارزه اش بسا رژیم جمهوری اسلامی باشد با نیروهای انقلابی است و به همین دلیل مرتباً به رژیم پیشنهاد مذاکره میدهد اما به نیروهای انقلابی اعلان جنگ میدهد.

ما یکبار دیگر با اصرا روتا کید بر نظرات و مبارزه - ما ن علیه امپریالیسم و ارتجاع داخلی هر گونه تعرض و تنها جم علیه نیروهای انقلابی و از جمله حمله وحشیانه دیروز ما را مصلح حزب دمکرات را به مقر سازمان پیکار در تبریک قاطعانه محکوم نموده و خواهان اجرای موارد زیر میباشیم:

الف - تحویل فوری جنازه شهید ایمان، زبیرا نگهداری جنازه شهید اراحتی در رابطه با رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی هم ندیده ایم.

ب - آزادی رفقای دربند که اکنون بدندان زندانیان سیاسی انقلابی در زندان حزب دمکرات بسر میبرند.

ج - آزادی اموال سازمانی که جزوا موال زحمتکشان و طبقه کارگران است.

هر چه رسوا تر باشد توطئه های ضد انقلابی و خائنانه حزب دمکرات بر علیه نیروهای مترقی هر چه فشرده تر باشد مفسوف زحمتکشان و نیروهای انقلابی

برتوان با جنبش مقاومت و مست خلق کرد

سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر
کمیته کردستان
۱۳۵۹/۱۲/۸

بعبه از صفحه ۲ **سرمقاله**

داد. حزب دمکرات که پس از یکدوره تلاش خاشاکانه برای بسازش کثافتن جنبش خلق کرد، از طریق سازش با معافل حکومتی، بدلیل سرخستی جناح حزب جمهوری، به بن بست رسیده بود، به تکتیک گسترش درگیری خود با رژیم روی آورد و کوشید تا از این طریق، ورا بیای سازش بر اساس خواستها و تمایلات فدا انقلابی خویش، و در واقع شکست جنبش انقلابی کردستان بکشانند. حزب اکنسون مترصد آن است که بهر شکل ممکن، با استفاده از تاکتیکهای مختلف، توجه معافل حکومتی بویو لیبرالها را بسمت خویش جلب نماید و به پستی این سازش تاریخی برود.

درواقع پس از انشعاب رویزیونیستی درون حزب و یکپارچگی، ایدئولوژیک و سیاسی بیشتر در دستگارهبری آن و به موازات سنگبصری سیاسی حزب در عرصه روابط خارجی بسمت معافل غربی، در عرصه روابط داخلی با احزاب و معافل حکومتی نیز هر چند بشکل تلویحی و ضمنی، جانش لیبرالها را میگیرد، ولیبرالها نیز متقابلا تمایلاتی ضمنی بسمت سازش با حزب از خود نشان میدهند، ممانعت غیرقانونی لوموند که در آن آشکارا از زبنی مدد دفاع میکند و او را متمایل به "حل مسئله کردستان جلوه گرمی سازد، مذاکرات مدتی پیش میان نمایندگان حزب و بنی صدر که درستون "با دداشتهای رئیس جمهور" در روزنامه انقلاب اسلامی" منعکس شد و این امر مخالفت و جابجایی را از جانب حزب جمهوری برانگیخت، حمله چند روز گذشته یکی از نمایندگان "حزبی" مجلس به بنی صدر و ارتش و متهم کردن آنها به ایجا دیک کودتا، تحت حمایت حسزب دمکرات و نمونه هاشی از این سمبگیری متقابل میان حزب و لیبرالهاست. حمایت تلویحی و تالیف با رجا هدین از حسزب دمکرات در ممانعت های با قاسملو، با توجه به سمبگیری سیاسی مجاهدین بسوی لیبرالها نیز خود جلوه ای دیگر از این سمبگیری حزب و قطب بندی جدید در میان نیروهای سیاسی است.

این سیاستها و حرکات حزب دمکرات که اکنون در همه عرصه ها بطور یکدست خود را بنمایش میگذارد، بیروشنی میتواند خصلت ناسیونالیسم گنبدیده و فدا انقلابی و ماهیت بورژوا - فدا انقلابی آنرا در عرصه مبارزه ملی و طبقاتی در کردستان وکل ایران، نمایان سازد. حرکت حزب دمکرات در همین مدت کوتاه، علیرغم هرگونه ضدیتی بسا رژیم جمهوری اسلامی، هیچ نشانی از هرگونه عنصرترقی خواهی در حزب باقی نمیگذارد و جایگاه واقعی آن را در جبهه فدا انقلاب بخوبی نشان میدهد، برآگما تسم بورژواشی حسزب دمکرات که هر روز ورا به آغوش یکی از معافل قطبهای فدا انقلابی در کشور ویا در سطح منطقه میکشانند، بیروشنی نشان میدهد که حزب دمکرات متکی بر جنبش خلق گردنیده و جایگاهی در این جنبش نمیتواند داشته باشد. او نماینده ناسیونالیسم میان تهی و گنبدیده بورژوازی ضعیف البینه ای

است که با زمین رفته است و با درسیستم سرما به داری و وابسته ایران مستحیل گشته و بدان پهنند خورده است. تنها زمان میخواست تا جوهر فدا انقلابی این ناسیونالیسم گنبدیده و خالی از هرگونه عنصرترقی خواهی، در چلوسو دیدگان پراگماتیستی کما نیکه تحلیل از حسزب را برپا به حاصل جمع مکاتبتکی نموده ای حرکت حزب، استوار میکردند و بدان خصلت ترقیسی - خواها نه می بخشیدند، عریان و آشکارا سازد.

بدین ترتیب هم جریان عمومی رشد مبارزه طبقاتی در کردستان و هم سرنوشت آئینده (نزدیک یا دور) فداهای درونی ارتجاع حاکم، تا شبر مستقیم و بی واسطه ای در حرکت حزب دمکرات در کردستان دارد. تا آنجا که به شرایط عینی مبارزه توده ها بازمیگردد، تصمیق بیشتر خصلت طبقاتی مبارزه خلق کرد، حزب دمکرات را هرچه بیشتر در سراشیب انفرادی یکسو و تشدید حرکات فدا انقلابی و مخرب آن در برابر خلق گردنیده و نیروهای انقلابی از سوی دیگر وارد، در رابطه با فداهای درونی هیئت حاکمه نیز، هر تغیری بسفح لیبرالها در صورت ممکن، (حتی اگر بصورت تحمیل سیاست لیبرالها بر حزب در رابطه با کردستان، بر اساس تناسب قوای فعلی درون رژیم باشد)، حزب را بیشتر بسمت سازش تاریخی و خیانت به خلق گردنیده یکی به حکومت و قرار گرفتن در برابر جنبش خلق گردنیده.

چنین چشم اندازی در روند تاریخی جنبش کردستان، با توجه به نقش و اهمیت که حسزب بطور کلی و از همه جهات در کردستان دارد و نیز با توجه به ضعف شرایط ذهنی توده ها و سطح نازل آگاهی سیاسی - طبقاتی آنان نسبت به سطح شرایط عینی مبارزه، بیش از پیش حاسمیت سیاستها و حرکات حزب دمکرات و خطرات ناشی از آن را در تضعیف جنبش خلق گردنیده و تقویت ارتجاع حاکم نشان میدهد، خطراتی که با بیدمورد توجه عمیق و مسئولانه همه نیروهای انقلابی در کردستان و در سراسر ایران قرار گیرد.

حزب دمکرات، بمشابه یک نیروی بورژوا - فدا انقلابی، با اتکاء به نیروی توهم توده های خلق گردنیده و متکی بر دستگاره نظامی و اداری خویش در کردستان، هم اکنون به مهمترین خطر برای جنبش انقلابی خلق گردنیده شده است، خطری که اگر چنانچه به موقع از جانب نیروهای انقلابی در کردستان، مورد توجه قرار نگیرد، میتواند ضربات چیران ناپذیری بر جنبش انقلابی خلق کرد، وارد آورد و صفوف آنرا حداقل در یک مرحله دچار تلاشی نماید. تصویر آن لحظه که حزب دمکرات با رفتن بزرگتر چم سازش بسا حکومت، به زاندا رژیم در کردستان تبدیل شود و دستگاره داری - جنگی اش را بر علیه خلق گردنیده و نیروهای انقلابی بکار اندازد، تصور خیالی و دور از ذهن نیست. روند تشدید حرکات فدا انقلابی اخیر حزب را تنها با بیدرپرتو این خطر عمومی مورد توجه و تحلیل قرار داد، حمله حزب دمکرات به سازمان ما، حمله ای منفرد و

مختص سازمان ما نیست، بلکه حمله ایست به کل دستا وردهای جنبش خلق گردنیده ایست از زنجیر حوادثی که همچنان ادامه دارد و در آن حزب دمکرات، هرچه بیشتر به نیروی تخریب کننده جنبش انقلابی خلق گردنیده تبدیل میشود و بدینست امروز حزب با سازمان ما، فدیت فردا با کومله و فدیت پسین فردا با کل جنبش انقلابی کردستان خواهد بود.

تردید نیست که حزب دمکرات، بمشابه یک حزب سیاسی فدا انقلابی، نه تنها نباید به جنبش انقلابی کردستان جذب شود، بلکه با انعکس با بد منفرد و طرد گردد. اذهان ساده لوحی که با گشتن بدنبال "عنصرترقی خواهی" در حزب دمکرات، در پی جذب آن به جنبش هستند، نقش دنباله روی از بورژوازی کرد را ایفا میکنند. حزب دمکرات را با بیدر کردستان و در سایر نقاط ایران، با افشای سیاستهای فدا انقلابی دم افزونش، منقرد نمود و توطئه های آنتی و آتی او را بر علیه جنبش کردستان، خشنی نمود. با بید با راه انداختن تبلیغات افشاگرانه وسیع، حزب را از زیر خالی نمود و توده های نا آگاه و مبارزی را که بگروه حزب جمع شده اند، از پیروا موشن پراکنده ساخت و بسمت نیروهای انقلابی و بحول خط مشی بگیری پرولتری جذب نمود. هرگونه ممانعت با حزب و سکوت در برابر حرکات و سیاستهای فدا انقلابی آن، جز به زیان جنبش خلق گردنیده و سیاستهای تخریبی حزب دمکرات نخواهد بود. شکی نیست که شکستن این سکوت، بممانعت رودر روشی مستقیم نظامی با حزب دمکرات نبوده و نمیتواند هم باشد. دشمن اصلی خلق کرد، همچنان که با پسر خلقها، همچنان رژیم ارتجاعی حاکم است که اکنون به سرکوب منظم جنبش خلق گردنیده است. نقش اصلی حزب دمکرات در این میان، به سازش گشاندن جنبش خلق گردنیده فدا انقلاب حاکم است. و درست از همین نقطه است که باید به افشای حزب در نزد توده ها برخاست و بر اساس آن، چشم انداز محتمل تبدیل حزب را به زانده ای از دستگاره سرکوب فدا انقلاب حاکم در نزد خلق کرد تصویر نمود، و آگاهی سیاسی - طبقاتی آنان را افزونی بخشید. هرگونه عکس العمل انعکاسی در برابر عملیات جناپتکارانه حزب از جانب نیروهای انقلابی، در شکل عمل متقابل، حرکتی است آنا رشیستی که تنها به تضعیف جنبش خلق گردنیده خواهد رساند. اما نیروهای انقلابی میتوانند و با بیدر برابر هر حمله فدا انقلابی حزب بدفاع مشروع و انقلابی از خود، برخیزند و این دفاع مشروع و انقلابی را با بید به سکوی برای افزایش آگاهی توده ها و خشنی کردن توطئه های فدا انقلابی "حزب تبدیل نمابند. آنچه که اکنون برای نیروهای انقلابی کردستان مطرح است، به انفراد گشاندن حزب دمکرات در میان خلق گردنیده و زدن به پایگاه سیاسی آتی و محتمل بورژوازی حاکم ایران در کردستان، از طریق این حزب میباشد. بدون تردید، افشای سیاست

«ملاحظات کوتاه»

«سود ویژه» طاغوتی است!

این رژیم که بر سر کار آمد هرگز «طاغوتی» را که بنفشی بود گفت خوب است و به این ترتیب ارتش، یک شبه اسلامی شد و واجب الاطاعت ما لیا تنها خوب بود ما شد، اما ملاک زمینداران هم محترم بود ما ناسرما به داری وابسته عنوان کسب حلال را بخود گرفت و گران روز افزون هم کسی نتوانست دستی به ترکیش بزند یا بنا همه تطهیر شدند و اسلامی، اما سرکوب کارگران و خلقهای زحمتکش هم لازم شد، کمونیستها و انقلابیون هم که در زندان و شکنجه و تحت تعقیب و در معرض اعدام بودند ایندفعه، بعنوان «سر - کوب کفار»، «واجب القتل» شمرده شدند. تمام این کارهای «طاغوتی» با پوشیدن سریع ردای مسلمانان از طاغوتی بودن در آمدند مثلاً بن «سود ویژه»! آخر سود ویژه قسمتی از حق کارگران بود که آنها بزور زحمت رژیم شاه بیرون کشیده بودند ولی چون با لایحه از حیب سرما به داران گرفته میشد و به کارگران میرسید و نتوانست خود را با منافع سرما به داران تطبیق دهد همچنان طاغوتی ماند و چراغی نبود جز اینکه حذف شود! تا نوبت سرما به داران بود همه چیز قابل توجیه و تطهیر بود ولی نوبت کارگران که رسید «آسمان تنبید»!

☆☆☆

«خیمه شب بازی در امجدیه!»

«لیبرال پوسیده»ها با لایحه بخود جراتی دادند و پنجاهشنبه ۷ اسفند جمعی از هم طبقه وهم فکرا نشان را گرد خود جمع کردند تا با شنیدن شعار مضحکی مثل «با زرگان چریک پیرا سران» دلی از عزادر آورند، سعایی بر سر قبیای حزبی منت گذاشت که «ما اهل ستیز نیستیم» (سر منکرش لمن است! شما کی اهل ستیز با آنها بودید؟) و با زرگان با ژست معمولی قصه گوئی قهوه خانه - ایش به توجیه! افتخارات «نهضت آزادی برداخت و بخصوص چا پلوسا نه بر» را در دست به ام زما نیکه ایشان در نجف بودند «تکه کرد و نگفت که از سال ۴۶ تا ۵۶ و بعد از آن چه بر سر کارگران کارخانه ایرفومیا ورده و چگونه از خوان بیدریغ سیستم سرما به داری وابسته و رونق طاغوتی آن متنعم بوده و «شکر خدای» را بجای میا ورده است، با زرگان به توجیه تماس با آمریکا شها هم برداخت و گفت که همان تماس ها منجر به رفتن شاه شد! زهی بیشرمی! بزدی و صباغبان هم کوشیدند با گرد و خاک کردن علیه حزب پرده ساتی بر عریانی خود بیاندازند! غافل از اینکه توده ها چشم دارند! در خا شها این خیمه شب بازی

که چگونه حزبی که مسئولین و افراد آن مغول وار مقرسا زمان ما را مسلمانانه مورد حمله قرار میدهد، حزبی که مبارزین راه استقلال و دمکراسی واقعی را به گلوله میبندد و حتی سرازتن آنها جدا می - کند حزبی که دهها خیانت در قبال دیگر نیروها و توده های زحمتکش انجام داده است میتواند سود مورد حمایت سا زمان مجاهدین باشد. رهبری مجاهدین نمی تواند سکوت کند.

همه نیروهای انقلابی و سوبیزه انقلابیون کمونیست با یدر سالت خویش را در برابر بر حرکاتی که از جانب حزب در حال گسترش و وجگیری است احساس نمایند و به مقابله اصولی با آن برخیزند این احساس و مبارزه اصولی، تنها ضامن محدود کردن ویا جلوگیری از زیادهای ناشی از سیاست - های ضد انقلابی حزب دمکرات برجیش خلق کرد و در مقیاس وسیعتر، برجیش انقلابی ایران است بکوشیم تا این رسالت را با هوشیاری انقلابی با سخوبای شیم، اما مه را سرخ شهدای کردستان و شهدای اخیر ما در گرو انجام این رسالت است.

تفتیش عقاید و توطئه برای پامال کردن حقوق زنان

این مرتجعین در «کالا» بودن زن شک ندارند و فقط میپرسند: «به چه دلیل زن را کالا میدانند؟» این مرتجعین حیوان صفت تردید ندارند که «آیا زن نقش یک انسان را بازی می - کند؟» رژیم که حافظ سرما به داری وابسته است و تحت لوای فریبکارانه «حمایت از مستضعفین» به دفاع از منافع سرما به مشغول است نمیتواند زن را کالا نداند، این «انسان»های مرتجع طبیعی است که بخاطر ما هیت طبقاتی ایشان در «انسان» بودن زنان شک و تردید داشته باشند، آنها از مبارزه طبقاتی زحمتکش که نیمی از با آن بدوش زنان مبارزه است هراس دارند، آنها با حرکت از دید بیفایت عقب مانده - شان که اشرافیه فرهنگ امپریالیستی و فرهنگ فئودالی قرون وسطی است وجود زن را در «کالا» بودن، «آزادیهای جنسی»، «کانون زن شوشی»... خلاصه میکنند چرا که میدانند زنان زحمتکش و مبارز میهن ما در جنبش اعتلای زحمتکش ایران سهیم بوده و با شرکت فعال در کلیه حرکتیهای اجتماعی - سیاسی ضربات مهلک بر زندگانی پوسیده رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی وارد میاورند.

اما، تلاش سردمداران رژیم کوشی عبث است، این گونه تفتیش عقاید قرون وسطی که بخشی از سیاستهای سرکوب رژیم جمهوری اسلامی را تشکیل میدهد، هیچگونه کمکی به ارتجاع حاکم در برداشتن سد میا رزات توده ها از پیش پای خود نخواهد کرد و نتیجه ای جز افشای بیش از پیش رژیم جمهوری اسلامی نخواهد داشت

انحرافی آن نیروهای بورژوا دمکراتی (مانند مجاهدین) را که اکنون دنباله رولیبیرالها شده - اند و در همین راستا به حمایت از حزب دمکرات برخاسته اند، گام مهمی در این جهت خواهد بود. سا زمان مجاهدین خلق که اکنون چنین سیاستی را پیش گرفته است جز به ضربه زدن به جنبش انقلابی کردستان کاری انجام نمیدهد، حزب دمکرات که اکنون هر چه بیشتر به انفرادگمانه میشود میگوید با جلب حمایت نیروهای متزلزلی چون مجاهدین، با یگانه اجتماعی خویش را از گزند حوادث محفوظ دارد و این نیروها را به پلکانی برای حرکات آتی خود تبدیل کند، بهمین جهت مبارزه با سیاست مجاهدین خلق ویا نیروهای که کمابیش در چنین راستایی بحرکت مشغولند، گامهای است در جهت به انفرادگماندن و افشای هر چه بیشتر حزب دمکرات در کردستان.

امروز مجاهدین در قبال این جنایات سکوت کرده اند اما مجاهدین باید به توده های هوادار خود و دیگر نیروهای انقلابی توضیح دهند

اخیراً یک سری سوالات در میان کارکنان زن شرکت مخابرات پخش شد و آنان خواسته شده است با قید مشخصات کامل خود (!) به آنها جواب دهند. آنچه که در این با صلاح «نظرخواهی» مورد نظر رژیم جمهوری اسلامی میباشد چیزی جز تفتیش عقاید و شناسایی طرز فکر کارکنان نیست و این امر نمیتواند بی ارتباط با محدودیتهای شغلی برای زنان باشد. علاوه بر این سوالات طرح شده نشان دهنده بینش بیفایده ارتجاعی و عقب مانده سردمداران رژیم در برابر خوردبینه زنان که نیمی از جامعه را تشکیل میدهند می - باشد.

سردمداران «مکتبی» رژیم ارتجاعی حاکم از زنان کارمند پرسیده اند: «چرا به چه مفهومی دارید؟»، «تا چه حد آزادیهای جنسی را جایز میدانید؟»، «آیا زن نقش یک انسان را بازی میکند؟» آیا به تساوی حقوق زن و مرد اعتقاد دارید؟»، «فعالیت زن در اجتماع به کانون زن ناشوشی صدمه میزند؟»، «به چه دلیل زن را کالا میدانید؟»... و با طرح آنها قصد ملی خود را از اتخا چنین روشهای ارتجاعی که محدود کردن فعالیت اجتماعی زنان است افشا کرده اند. رژیم با طرح چنین سوالاتی دنبال بهانه و به عبارت دیگر «مدرک کتبی» با خط و امضای کارکنان میگردد تا آنها را از کار برکنار کند. در پشت این سیاست، بینشی ارتجاعی نیست - خوابیده است که باید با افشای آن چهره فریب - کارانه سردمداران رژیم را که در اشراف رتوده - ها و از روی ناچاری ظاهراً از حقوق انسانی تساوی بین زن و مرد حرف میزند، بیش از پیش برای توده ها نمایانند.

"شیطان بزرگ" سر لطف آمده است!!

ارسال اصلحه به ایران توسط امپریالیسم آمریکا
از سر گرفته شد.

رژیم مزدور شاه، در آخرین سالهای حیات
شکستش تعدادی هواپیمای بسیار پیشرفته
"اف ۳۳" از آمریکا خریداری کرده بود که به
علت تغییر تحولات سیاسی - اجتماعی ایران و قیام توده
- های خلق، یک فروند آن به تعویق افتاده بود.
بدنیال آزادی مفتضحانه گروگانها
امپریالیسم آمریکا با تحویل این هواپیما
موافقت کرده است و یک هیئت فنی ۱۷ نفری
برای تحویل آن به آسیانیا میروند (ایمن
هولماد یکی از ایگاههای آمریکا آسیانیاگداری میشود
علاوه بر هواپیمای "اف ۱۴" فوق، دونوع از
موشک های "هوا به هوا" (مخصوص هواپیما های
اف ۱۴) بنا میهای "9H"
اف ۱۴) بنا میهای "Aim 7F", "Aim 9H" نیز
توسط امپریالیستهای آمریکا، تقدیم رژیم
جمهوری اسلامی خواهد شد.

ورود هواپیما و سلاح های مجهز آمریکا
به ایران بزرگترین ادعای بیوج "فدا میریسا -
لیستی" رژیم جمهوری اسلامی و رجز خوانی های
بی محتوای سردمداران رژیم علیه امپریالیسم
آمریکا (که برای فریب توده های زحمتکش
صورت میگیرد) خط بطلان میکشد.
ارسال تسلیحات پیشرفته آمریکایی به
ایران یک بار دیگر درستی گفته ها و ارزیابی -
های کمونیستهای بیکرانایست میکنند که بیان کردند:
آزادی گروگانهای آمریکا، مقدمه ای
بر گسترش وابستگی بزمپریالیسم آمریکا است!

باز هم کودتاچیان آزاد و انقلابیون زندانی میشوند

به دو خبر زیر توجه کنید:
"۱۵ تن از هواداران سازمان بیکار، در آمل محکوم شدند"
"۱۵ نفر از کودتاچیان آزاد شدند"
میزان ۱۲ اسفند ۵۹

رژیم جمهوری اسلامی ده انقلابی کمونیست
را بجرم شرکت در تظاهرات بزرگداشت قیام بهمن
در شهر آمل به ۱/۵ الی سال زندان محکوم
میشود و همزمان ۱۵ کودتاچی دیگر را که در
تایستان گذشته بنا بگفته خود رژیم در "کودتای
نا فرجام آمریکا" دست داشتند آزاد مینماید.
رژیم جمهوری اسلامی از یک سوانقلابیون و
کمونیست ها را "آمریکایی" مینامد و به زندان و
شکجه میکشد و تیرباران مینماید و از سوی دیگر
کسانی را که در کودتای "آمریکا بی" شرکت

لیبرالها...

بقیه از صفحه ۳۲
دست زده و در اطلاعیه خود از حزب منحوس "محبت
کرده و در بر خورد به چاندان با کنا به به
بهشتی ها، میگوید: جماعتداران "فرستاده همان
امثال پینوشه هستند"

بدین ترتیب میبینیم که چگونه فادهای دوجناح
ارتجاعی بطرز صریح، آشکارا و عریان خود نمائی می
کند. این شیوه برخورد و با این صراحت نشا نگر
آنستکه فادهای دوجناح همچنان به رشد خود
ادامه خواهد داد اما پرواضح است که این تضاد -
ها بر اساس منافع مرتجعانه ای استوار است و
بهیچوجه دارای ماهیتی مترقیانه نمی باشد.
رویزونیستهای خروشچنی وطنی به تضاد و شعار
- های حزبیهما ماهیتی مترقی میبخشند تا نوکری
خود را توجیه کنند و ما هدین نیز عملا با حمایت
بی دریغ خود از لیبرالهای مرتجع و سازش با
آنها، به حرکت لیبرالها ماهیتی مترقیانه
میبخشند. حال آنکه از نظر ما کمونیستها ایمن
تضادها ناظر بر تضادهای دویبخش از ب - سورژواری
بوده و شعارها و موضعگیریهای فوق انعکاس این
تضادهای فدا انقلابی میباشند. این شعارها ناظر
برخواست عمیق زحمتکشان جامعه ما نیست. این
شعارها نه از زاویه انقلاب باکله از زاویه رقابت
دویبخش از هیات حاکمه ایران مطرح است. طبقه
کارگرو شاعرهای مستقل خود را در دشوارها شای
که انعکاسی از تضاد کارگران و سایر توده های
ستمذیده با کل رژیم بورژوازی ایران میباشد

دوم - با ترضی که لیبرالها و بطور مشخص
بنی صدر علیه حزبیهما نمود و با رسوا تر شدن حزب
لیبرالهای خاش امتیازات بزرگی بدست
آوردند، آنها توانستند از طریق تضعیف حریف
موقعیت قدرت را در اذهان توده های کهنه شده
از حزب ما همچنان متوجه لیبرالها، تقویت
نمایند. بنی صدر مکارچنین وانمود ساخت که
او "بزرگترین افشاگر حزب" است و اوست که
"مذایق واقعی آزادی" است. اما آیا ایمن
حقیقت دارد؟ تمام نشریات نیروهای کمونیستی
را ورق بزنید تا ببینید افشاگر واقععی و
انقلابی کیست و چگونه جنایات و خیا نتههای
تمامی جناحهای رژیم از حزبیهما تا لیبرالها و
از خمینی تا بنی صدر و بهشتی را افشا کرده اند.
بیشتر از هر کس این کمونیستها بودند که دستان
قرقه در خون حزبیهما و لیبرالها رابه توده ها
نشان دادند. این کمونیستها بودند که دستان
سازش لیبرالها و حزبیهما با امپریالیسم را افشا
نمودند. لیبرالها فقط بعلت رشد تضادهای ایشان
با حزبیهما و برای خیزدن به رایس قدرت و نیی
بمنظور فریب توده های خلق این "افشاگریهای"

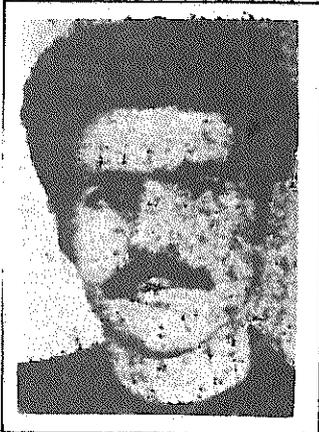
داشتند آزاد مینماید.
ما کمونیست ها انتظار دیگری از چنین
رژیمی نداریم. رژیم جمهوری اسلامی برای حفظ
و گسترش روابط سرمایه داری وابسته به
امپریالیستهای غارتگر و از جمله امپریالیسم
آمریکانیا زندان است و طبیعی است که گروگانهای

دم بریده را انجام میدهند. لیبرالها کجا قرار -
دا دهای امپریالیستی را افشا کرده اند؟ لیبرال
- ها کجا تیرباران و شکنجه کارگران و کمونیست
- ها را افشا کرده اند؟ لیبرالها کجا سرکوب
جنیش خلقها را افشا کرده اند؟ نه لیبرالها هرگز
نمی توانستند به این افشاگریها بپردازند.
آنان بنا به ماهیت فدا انقلابی خود نه تنها نمی -
توانند به افشاگری انقلابی دست بزنند، بلکه
خود همیشه شریک مستقیم جنایات و خیا نتههای
رژیم حاکم بوده اند. لیبرالهای خاش در پی
اتمد تا بانان فنی ما هدین را بیشتر بخدمت گیرند
وتوده های خلق را بفریبند و حاکمیت مرتجعانه
خود را تحکیم بخشند. لیبرالها میخواهند بزر
راس قدرت بنشینند تا به شیوه خود سرمایه داری
وابسته را بازسازی کنند و انقلاب را سرکوب کنند
آری لیبرالها ماهیت عوض نکرده اند، لیبرالها
همچون حزبیهما دشمنان انقلاب، طبقه کارگر و
تمامی خلقهای ایران میباشد. لیبرالها
همچون حزبیهما همان دوستان نیکوکار رژیم شاه
جلادمیباشند. لیبرالها همچون حزبیهما متحدان
با وفای امپریالیستها میباشد و کسانیکه این
حقایق را بپوشانند به انقلاب خیانت کرده اند.
لیبرالها چنین وانمود میکنند که "دوست مردم"
و "طرفدار آزادی" اند. اما با دیدن رسیدن کسی
که طرفدار سلطنت بودند، کسانیکه ارتش
آریا مهری را بازسازی کردند، کسانیکه
سرمایه داران خونخوار را حمایت کردند، کسانیکه
که قرار دادهای اسارت با امپریالیستی را
حفاظت نمودند، کسانیکه در همه سرکوبها از
گشتا زخلق کردن تا گشتا زخلق ترکمن از تیرباران
کمونیستها تا بخون کشیدن دانشگاهها دست
دا شتند، آری آیا چنین کسانیکه دوست مردم و
طرفدار آزادی اند؟ نه هرگز و هزار بار نه!
لیبرالها مانند حزبیهما دشمن انقلابند، هستی
آنان از خون کارگران و زحمتکشان سیراب شده
است. لیبرالها آزادی میخواهند تا خود بیه
چپاول بیشتری دست بزنند.

آری طبقه کارگر هرگز فریب لیبرالهای
خاش را نخواهد خورد چرا که او خود مدافع پیگیر
- ترین آزادی و دمکراسی میباشد. شما طبقه
کارگرایست که آزادی لیبرالها، آزادی دروغین
است و تنها دمکراسی پرولتاریا فاضا پیروزی
انقلاب و خواستهای توده های میلیونی است.
آری طبقه کارگر شعسارهای مستقل خود را در
شعار طبقه کارگر مرگ بر لیبرالها و مرگ بر
حزبیهما است، شعار طبقه کارگر مرگ بر بورژوازی
است، شعار طبقه کارگرنه با انقلاب است،
شعار طبقه کارگرنه با دوسویالیسم است!

آمریکایی را با سلام و طلوات روانه آمریکا کند
از آمریکا تجهیزات و اسلحه بخرد و وارداتش را
از کشورهای امپریالیستی چند برابر کند...
و نیز کودتاچیان مزدور را رها ساخته و بجای
آنان زندانها را از انقلابیون و کمونیست ها پر
بقیه در ۲۹

خاطره رفقای شهید اسفند ماه گرامی باد!

رفیق عبدالامین

متولد ۱۲ فروردین ۱۳۲۷ در مشهد
شرکت در مبارزات دانشجویی دانشگاه
ارتباط با سازمان مجاهدین خلق و
پیوستن به مبارزه مخفی از زمستان ۱۳۵۲
از اولین رفقای که در جریان تحولات
درونی سازمان، مارکسیسم لنینیسم را
پذیرفته و به بخش منشعب پیوست.
شرکت در چندین عمل انقلابی از جمله
هنگام ورود کمیسیون تهران و نیز
انفجارانجمن فرهنگی ایران و انگلیس
در ۳۰ تیر ۵۴
در روز ۲ مرداد ۵۴ در درگیری با
برابری پلیس مزدور شاه دستگیر شد. پس از
ماهها مقاومت در زیر شکنجه در زندان
ساواک در روز ۲۵ بهمن ۵۴ دستمزدوران
امپریالیسم و ارتجاع تیرباران شد.

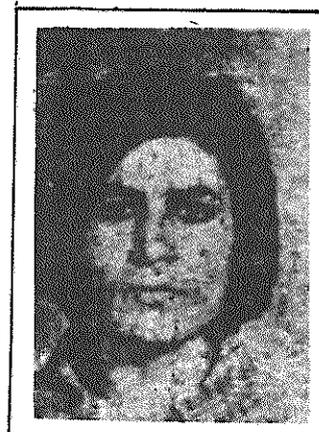
رفیق منیر افشاری

متولد همدان و دانشجوی سابق
دانشگاه پزشکی
شرکت فعال در مبارزه علیه رژیم شاه
از طریق ارتباط با یک گروه مذهبی (هم -
رزم با مجاهد شهید محمد مخیدی و رفیق
علیرضایی) از سال ۱۳۵۰
پیوستن گروهی به سازمان
مجاهدین خلق در سال ۵۱
از اولین رفقای که در جریان تحولات
درونی سازمان مارکسیسم لنینیسم را میپذیرد
شهادت در نیمه اسفند ۱۳۵۴ در اثر
انفجار بمب در حین انجام یک مأموریت
شکلیاتی جهت انفجار محل برگزاری
کفرانس سرمایه گذاران آمریکایی در تهران

رفیق علی اکبر قائمی

دانشجوی دانشگاه صنعتی و
فعال در جنبش دانشجویان انقلابی.
ارتباط با سازمان مجاهدین خلق در
اوایل دهه ۵۰
پیوستن به مبارزه انقلابی مخفی در
سال ۱۳۵۱
پذیرش مارکسیسم لنینیسم
بعنوان ایدئولوژی رهائی بخش
طبقه کارگر
کارگزاری در کارخانجات از جمله
جنرال موتورز، فرقه زیبا و غیره از
سال ۵۳ تا ۵۵
روز ۲۱ اسفند ۵۵، رفیق علی اکبر
مورد شناشی گشتی های ساواک
قرار گرفته و دیدارگیری نابرابر در
چهار راه سرخه تهران، شهادت رسید.

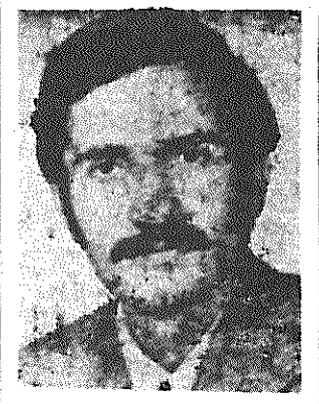
رفیق حوریه بازگان

متولد ۱۳۲۳ در مشهد و فارغ التحصیل
دانشگاه مشهد و آشنایی با سازمان
مجاهدین خلق ایران در سال ۱۳۴۹
ادامه فعالیت انقلابی در
خارج از کشور ۱۳۵۴ - ۱۳۵۲
پذیرش مارکسیسم لنینیسم در سال ۱۳۵۴ و
مبارزه همدرش با خلق فلسطین و خدمت
در هلال احمر فلسطین در جریان جنگ لبنان
عزیمت به عمان و ادامه مبارزه
انقلابی در کنار انقلابیون عمان (ظفار)
و فعالیت در دفتر بخش منشعب س.م.خ.
در عدن ۵۵ - ۱۳۵۲
بازگشت مخفیانه به ایران در زمستان
۱۳۵۵، شهادت در ۱۸ اسفند ۱۳۵۵

از رفیق هوش

بقیه از صفحه ۳۲
را دستگیر نموده امر عیبی شما نمی آید.
رفیق محسن سالیان در علیه رژیم پهلوی
مبارزه کرده است، او در عملیات اعدا انقلابی
کنترل برابری آمریکایی و در عطیبات بمب گذاری در آستانه
ورود نیکسون جنایتکار به ایران شرکت داشته است، او سالها
در کنار خلق فلسطین علیه اسرائیل صهیونیست و فاشیستهای
لبنان جنگیده است و امروز رژیم حاکم پادشاهی بنیامین
مبارزه ضد امپریالیستی را با تان و شکنجه میدهد.
ما از تمام کارگران و زحمتکشان و نیروهای انقلابی
و کمونیست میخواهیم تقاضای اعتراض خود را علیه دستگیری
رفیق محسن فاضل سفیدکوبه و توطئه رژیم جمهوری
اسلامی علیه این رفیق کمونیست را سازمانیابند.
با بودیا و توطئه های نفرت انگیز
رژیم جمهوری اسلامی!

عزیمت به آمریکا برای ادامه تحصیل در ۱۳۴۹ و ارتباط با "انجمن
اسلامی دانشجویان در آمریکا"
بریدن از "انجمن" و پیوستن به بخش منشعب خارج از کشور سازمان
مجاهدین خلق در سال ۱۳۵۰
فعالیت انقلابی در بایگهای فلسطینی
مسئول اجرای برنامه رادیویی "مدای انقلابیون ایران" از طریق
سازمان مجاهدین در ۱۳۵۱
اداره بخش فارسی مدای انقلاب عمان بمدت یکسال از اردیبهشت
۱۳۵۳ و همگام با آن انجام "مأموریتهای شکلیاتی در منطقه"
پذیرش مارکسیسم لنینیسم.
بازگشت به ایران در اوایل خرداد ۵۴ و فعالیت در بخش کارگری بخمش
منشعب تابهار ۵۵
قطع ارتباط شکلیاتی در جریان تعقیب پلیس و خروج از
کشور برای ارتباط مجدد با بخش خارج از کشور سازمان
بازگشت به ایران همراه رفیق حوریه بازگان در زمستان ۵۵
شهادت در ۱۸ اسفند ۱۳۵۵

رفیق مرتضی خاموشی

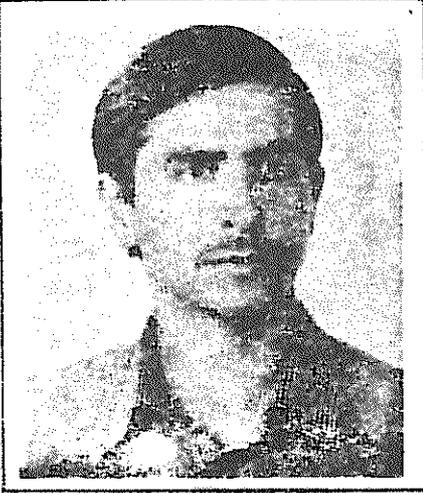
متولد ۱۳۳۰ در تهران

برقرار باد جمهوری دموکراتیک خلق

لیبرالها مانند حزبها دشمن انقلابند!

یادداشت‌های سیاسی هفتگی

از رفیق محسن فاضل قاطعانه دفاع نمایم!

بیش از یکماه است که رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی رفیق محسن فاضل را دستگیر نموده و در سیاهال خود محبوس نگاهداشته است. بیش از یکماه است که جانبان حکومتی این رفیق کمونیست را که سالها در سنگر مبارزه علیه رژیم متفورشاه و امپریالیسم امپریونیسمز مبدع به زندان انداخته، مورد آزار و شکنجه قرار داده و کشتیفترین اتهامات ضدانقلابی را علیه ایشان رفیق و سا زمان ما منتشر ساخته است.

دیروز رژیم جلادشاه به کمونیستها "خوابکار" میگفت و امروز نیز جمهوری اسلامی کمونیستها را "آمریکائی" مینامد. دیروز رژیم پهلوی کمونیستها را شکنجه و تیرباران مینمود و امروز نیز حکومت تبهکار جمهوری اسلامی کمونیستها را شکنجه و تیرباران مینماید. آری رژیم جمهوری اسلامی مانند رژیم شاه دشمن کمونیستها، طبقه کارگر و خلقهای ایران میباشد. رژیم جاکم خود را فریبکارانه مدافع "مستضعفان" مینامد ولی مکرر رژیمی که طرفدار سرمایه داران است، رژیمی که با امپریالیسم مبارز کرده است، رژیمی که انقلابیون و کمونیستها را آخرین راه نبردندان می اندازد و ترور میکند، آری مگر چنین رژیمی میتواند طرفدار زحمتکشان باشد؟ کمونیستها، مبارزین جان برکفی هستند که برای آزادی و استقلال و سوسیالیسم مبارزه میکنند. آنها دشمن سر سخت امپریالیستها و کلیه مرتجعین میباشد. آنها مدافعین واقعی و بیگیرکارگران و زحمتکشان هستند و درست به همین خاطر است که رژیم جمهوری اسلامی آنها را زندانی کرده و اعدام میکند. بنا بر این اگر امروز رژیم جمهوری اسلامی رفیق محسن فاضل

نقشه در صفحه ۳۱

های جناحهای ارتجاعی حکومت بود و دیگر آنکه این حرکت عامل بسیار موفقی بودن آنها بوده است. کشته شده از حزب، اما مافدا کما غی انقلابی، بسوی لیبرالها توجه بیشتری نمائند:

اول - بنی صدر کوشید تا آنجا که ممکن است از نظر خود حزب راستی آبرو کند. او با افشای عناصر جماعتی و حزبی و امنای ارتباط چاق داران با ارگانها می ماندند و با سدا ران، نخست وزیری، حزب همپسوری اسلامی و... سعی کرد تا ضربه سختی به حریف وارد کرده و شونده های متزلزل سوزل جاسوسی حزب را بسوی خود کشیده و توده ها را که تا آنجا ها توده دنبال لیبرالها میباشند را علیه حزب بیشتر سنج نماید. عوامل وابسته به لیبرالها بسوی همراهی محاهدین شعارهای ضد حزبی مانندند "مسلمان بیباخیز، حزب شده رستاخیز"، "تا مرگ تا به دوم (بهشتی)، نهفت ادا به ما در"، "مرگ بسوی بهشتی"، "تا حزب کفن نشود، این وطن وطنی نشود". روح منی بنی صدر، بت شکنی بنی صدر به میان مردم کشیده و بدین طریق سعی می نمودند تا مردم را علیه حزبها تحریک نمایند. در پایان این سخنرانی درگیری سختی میان طرفداران لیبرالها و حزبها بوجود آمد و تعداد زیادی از حزبها به سختی مجروح گشتند. سخنرانی بنی صدر و حوادث پیر و آن ضربه سختی به حزب وارد ساخت. در انعکاس به این واقعه حزبها متقاسلا حمله کردند. خامنه ای در نماز جمعه شدیداً بسوی "گروهکهای ضد اسلام و ضد خط امام، سیاستمداران و رشکسته منزوی شده از چشم مردم افتاده، براننده شدگان ز دستگاه ادا ره کشور... حمله کرد. او به لیبرالها تعرض کرد اما سعی نکرد آنکار به شخصی بنی صدر حمله کند. بعد از نماز هرات حزبها راه افتاد. طرفداران حزب فریاد میزدند: "مرگ بر بنی صدر"، "مرگ بر لیبرال"، "سیه سالار پینوشه، ایران شیلی نمیشه" و غیره، نخست وزیر، یانهای در رد نظرات بنی صدر منستی بوجود نیروی و بژه نخست وزیری مادر کرد و بسوی بنی صدر نسبت به "عواقب" رسم و شیوه اش هشدار داد. و با لاف حزب تیز به بنی صدر با وضوح تمام حمله کرد و ردا و را کار دشا هشتا هی خوانند، او را ناقض قانون اساسی خطاب کردند و او را مسئول "اعمال سنگین"، "کار در ریاست جمهوری" خوانند. در مقابل این حملات بنی صدر به تعرض محدود

نقشه در صفحه ۲۸

یکی از مهمترین وقایع هفته گذشته سخن رانی بنی صدر در دانشگاه هواداشی بود که بسوی بدنبال آن رخ داد. این واقعه در ادا به تعرض گسترده لیبرالها در دوره اخیر میباشد. لیبرالها به ارتقا حمایت ارتش و شهربانی، پشتیبانی نیروی نایبگیری چون محاهدین، سواستفاده از نارضایتی های گسترده و بسا بقه توده های مردم و عوام مغربسی های آزادیخواها تدهومی کوشید تا توده ها را هر چه وسیعتر بدنبال خود کشیده و حزب را منزوی ساخته و شرایط سقوط آن از راس قدرت سیاسی را بوجود آورند. در حالیکه مجموعه رژیم جاکم و کل طبقه بورژوازی ایران مسئول فقر و مالاکت توده ها میباشند لیبرالها و بخصوص بنی صدر مکارم کوشیدند تا با انگشت گذاشتن بر روی برخی از اقدامات ارتجاعی و عربان حزبها سمت مبارزه توده ها را از مبارزه علیه کل سیستم جاکم سحر جادو و غلبه بنی صدر و ارتقاها را متوجه حزب نمائند. لیبرالها شاید نمانه میخواهند توده ها بگویند که همه بدبختی ها ناشی از حزب است، آنها می گویند ما همیشه طرفدار "آزادی" بوده ایم ما حزبها "انحمار طلب و مستند" هستند. لیبرالها با این مقامین به حزبها هجوم برده و آنها را به موضع ضعف انداخته اند و در پی آنند تا همچنان به تعرض خود ادا به دهند و تعرض لیبرالها بدست آوردن همونی در قدرت سیاسی را تعصب میکنند و در این شرایط متاسفانه بسوی عوام مل بنفع آنها عمل میکنند. فقدان قطب نیرومند کمونیستی، سازش محاهدین با لیبرالها و فقدان آگاهی انقلابی در میان توده های وسیع و نازکی از جمله عوام ملی میباشد که به کمک لیبرالهای ضد انقلابی شناخته اند. درستتر چنین شرایطی لیبرالها با بهره گیری از اقدامات عربان و مرتجعانه حزبها به توده ها میخواهند بگویند که آنان "فرشته نجات" میباشد!

بنی صدر در دانشگاه بنماش حساب شده ای دست زد آنچه که بنی صدر در دانشگاه انجام داد چیز ناره ای نبود چرا که کمونیستها با رها و بارها جناسات رژیم و از جمله حزبها را افشا کرده و با رها و بارها آفات کرده اند که دستهای او باش و جاقویدستان و آنگونه به رژیم جاکم بسوی خصوص حزب جمهوری اسلامی میباشد. اما آنچه که بنی صدر گفت: رد و جنبه قابل توجه بود، یکی آنکه این اقدام بسا مکرر مقلع جدید ارتقا د -

علیه حزب جمهوری، علیه لیبرالها، زنده یاد پیکار توده ها!